

Proslavljeno Uskrsnuće Gospodinovo

Kriste, jedini naš Spasitelje, vraćamo ti se i ove godine očiju oborenih zbog srama koji nas obuzima i srcem punim nade: sramom zbog svih slika razaranja, uništenja i brodoloma koje su postale nešto uobičajeno u našem životu; sramom zbog nevine krvi koju svakodnevno prolijevaju žene, djeca, migranti i osobe progonjene zbog boje svoje kože ili zbog svoje etničke i društvene pripadnosti i zbog svoje vjere u Tebe; sramom što smo te previše puta, poput Jude i Petra, prodali i izdali i ostavili samoga da umreš zbog naših grijeha, kukavički bježeći od svojih odgovornosti; srama zbog naše šutnje pred nepravdama; zbog naših ruku lijenih u davanju i pohlepni u otimanju i osvajanju, molio je Papa na Veliki petak na Koloseju – Uskrsnu poruku Gradu i svijetu zaključio je riječima: „Draga braćo i sestre, ove godine kao kršćani svih vjeroispovijesti slavimo zajedno Uskrs. Tako u svim dijelovima kugle zemaljske jednim glasom odzvanja najljepši navještaj: „Uskrsnu Isus doista! Uskrsnu kako je rekao!” Neka On, koji je pobijedio tmine grijeha i smrti, udijeli mir našim danima – U uskrsnoj misi u zagrebačkoj katedrali kardinal Josip Bozanić upozorio je na „zabrinjavajuću činjenicu da se u posljednje vrijeme u javnosti gotovo programirano stvara ozračje nezadovoljstva u hrvatskom društvu, uporno se traži ono što ne valja i to se često generalizira, prešućujući sve dobro i pozitivno” - Donosimo izvještaje s uskrsnih slavlja diljem zemlje i svijeta

Domovinske vijesti

Biskup Košić blagoslovio Spomen-sobu Domovinskog rata u Baćinu
Nadbiskup Barišić primio Roberta Carrisa
U Splitu svečano zatvoreni 13. Međunarodni dani „Križanske kulture“

Kardinal Bozanić primio episkopa i biskupa
Nadbiskup Barišić blagoslovio misu za žrtvu na završetku 100. godišnjice uskrsnoga euharistijskog

Jedinstvena cjelonoćna procesija „Za križem“

Osnovan Međureligijski savjet Rijeka 2017.

Hrvatima s Kosova uručeni ključevi domovine

Dumačama

Nuncij D'Errico u Stepinčevu Karmelu

Na Veliku subotu biskup Škvorčević pohodio obitelji kojoj je izgorjela kuća

Uskrsna misa na mađarskom u Osijeku

Klarisa s. M. Klara Pleša položila vijenac za

Uskrsna euharistija u Nacionalnom parku

Crkva u Hrvata

U Rimu otvorena izložba „Hodbeći“

Kuzma Kovačić

Inozemne vijesti

Konferencija „Od Krakova do Sinoda, put s mladima“

Papa slavio Misu večere Gospodnje u zatvoru u Palianu

Uskrsna poruka patrijarha Bartolomaja

Uskrsna poslanica Srpske pravoslavne Crkve

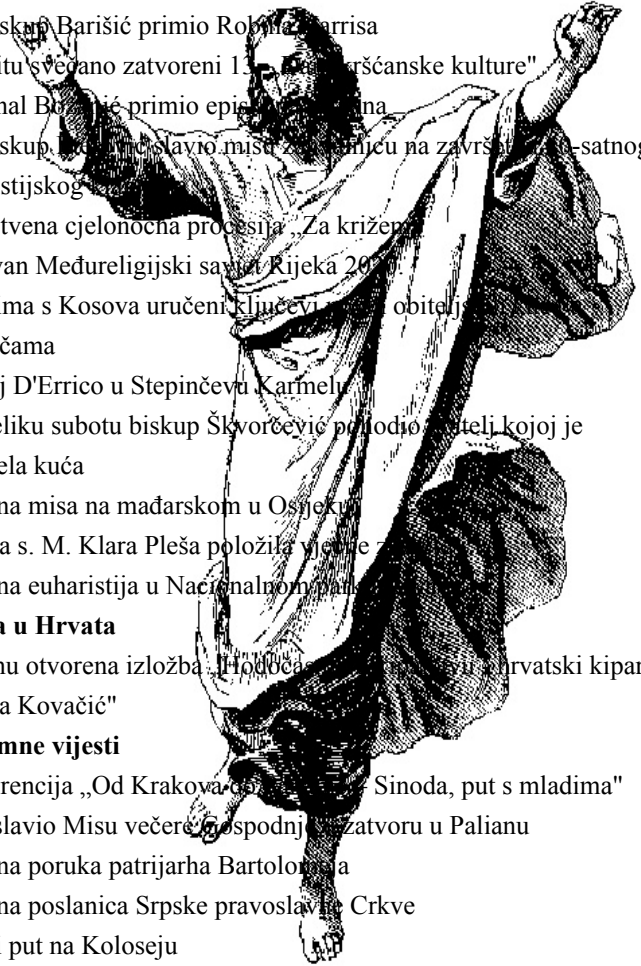
Križni put na Koloseju

Papa blagoslovio novo franjevačko svetište u Asizu

Prilog dokumenti

Nada svijeta i nada Križa (usp. Iv 12, 24-25)

Pozvani smo biti novi ljudi koji žive po Duhu

Domovinske vijesti

Zatvoreni Dani kršćanske kulture u Dubrovniku

S ukupno 13 događanja kroz glazbu, izložbe, predavanja i molitvu istaknuto blago kršćanske kulture

Dubrovnik, 10.4.2017. (IKA) - Ovogodišnji Dani kršćanske kulture u Dubrovniku, dvanaesti po redu, završili su 10. travnja koncertom duhovnih skladbi u izvedbi dubrovačkih klapa i crkvenih zborova u crkvi Male braće. Manifestaciju je zatvorio dubrovački biskup Mate Uzinić prigodnim riječima: „Na početku Dana kršćanske kulture rekao sam kako nas kršćanska kultura međusobno povezuje i onda sam nabrojio sve načine na koje nas povezuje. Želio bih tome večeras dodati kako nas i kršćanska kultura čini dobrim ljudima". Biskup je zahvalio svima koji su pridonijeli ostvarenju ovogodišnje manifestacije, osobito organizatorima nakladnoj kući „Verbum" iz Splita i Vijeću za kulturu i znanost Dubrovačke biskupije na čelu s pročelnikom dr. Joškom Mikušom, te nastavio: „Ali hvala svima vama koji ste bili pratitelji ovih Dana, koji ste bili u publici jer ste omogućili sebi da se kroz ove dane možete učiniti boljima ali i svojim sudjelovanjem ste nam bili poticaj da Dane kršćanske kulture činimo boljima". Mons. Uzinić poželio je svima okupljenima blagoslovljen Veliki tjedan te sretan i blagoslovljen Uskrs. Istaknuo je i kako je na Uskrs stvoren novi i bolji čovjek te da nam taj događaj treba pomoći da budemo dobri ljudi koji će ujedno biti poticaj i drugima kako bi postali boljima.

Na koncertu čiji je program pripremio Krešimir Magdić, etnomuzikolog i skladatelj, izvedene su korizmene pjesme poglavito s područja Dubrovačke biskupije, uz poneku zlatnu kajdu Wolfganga Amadeusa Mozarta i maestra di cappella Sikstina – Sergia Militella. Posebno mjesto u programu zauzeo je „Gospin plač" iz Konavala, priređen temeljem kazivanja članova crkvenog zbora iz Čilipa, pok. Nike Šiljug iz Dube, te Ane Čeočić i Mare Orepić iz Stravče i dopunjen tekstom iz zbirke rukopisnih tekstova obitelji Baule kod Čilipa.

Na završnom koncertu manifestacije nastupili su Dubrovački komorni zbor, Katedralni zbor mladih, Crkveni zbor župne crkve Sv. Nikole iz Čilipa, Crkveni zbor župne crkve Sv. Nikole iz Cavtata, Klapa Atlanti, Klapa Amfora, Klapa Cavtajke i Klapa Subrenum, a Frane Perišin, dramski umjetnik, čitao je prigodne tekstove. Uvodničarka na koncertu bila je Marija Marušić Čizmić, članica Vijeća za kulturu i znanost, koja je uz riječi zahvale medijima na praćenju ovogodišnje manifestacije, zahvalila i svim sudionicima te franjevcima na domaćinstvu.

Manifestacija Dani kršćanske kulture održana je u Dubrovniku dvanaesti put, a iz ovogodišnjeg bogatog programa možemo istaknuti 20. obljetnicu križnog puta na Srđ, te predavanje dr. Slavice Stojan i izložbu arheoloških nalazišta dubrovačke katedrale u Sponzi čime se obilježilo 350. godina Velike trešnje u Dubrovniku. I u sklopu ovogodišnje manifestacije nastavljen je ekumenski suradnja sa Srpskom pravoslavnom Crkvom u Dubrovniku koncertom Srpskoga pjevačkog društva „Jedinstvo" iz Kotora. Kruna glazbenog dijela manifestacije bio je koncert Dubrovačkoga simfonijskog orkestra i Dubrovačkoga komornog zbora na kojem je premijerno izvedeno djelo „Salutis aram Blasius" Tomasa Restija. Na Danima u Dubrovniku ove godine bilo je ukupno 13 događanja kojima se kroz glazbu, izložbe, predavanja i molitvu htjelo istaknuti blago kršćanske kulture.

Biskup Košić blagoslovio Spomen-sobu Domovinskog rata u Baćinu

Baćin, 11.4.2017. (IKA) - Sisački biskup Vlado Košić blagoslovio je u utorak 11. travnja u Baćinu (župa Hrvatska Dubica) Spomen-sobu Domovinskog rata. Cilj toga memorijalnog prostora je na jednom mjestu trajno prikazati imena 39 vojnih i 98 civilnih žrtava, koje su položile život na oltar Domovine na području Općine Hrvatska Dubica. Tom prigodom spomen-sobu su otvorili izaslanik Predsjednice RH general pukovnik Marijan Mareković, ministar branitelja Tomo Medved, Župan Sisačko-moslavačke županije Ivo Žinić i načelnik Općine Hrvatska Dubica Tomislav Mateljak.

Svečanost je počela molitvom, polaganjem vijenaca i paljenjem svijeća kod spomen obilježja masovne grobnice u Baćinu, gdje su počast stradalima odale obitelji poginulih i nestalih, branitelji te brojna izaslanstva. Otvaranjem Spomen-sobe ujedno je obilježeno i 20 godina od ekshumacije prvih žrtava iz te masovne grobnice gdje je 21. listopada 1991. godine izveden jedan od najtežih ratnih zločina u Domovinskom ratu. Uz obalu rijeke Une ubijeno je 56 Hrvata, većinom starijih osoba. Svi su pobijeni rafalima iz automatskog oružja, a mrtva tijela ostavljena su nepokopana uz rijeku Unu. Još uvijek se traga za dijelom stanovnika kojima se gubi svaki trag u srpskom osvajanju tog sela u drugoj polovici rujna 1991. godine.

Nakon blagoslova i otvorenja, biskup je u crkvi Presvetog Trojstva u Hrvatskoj Dubici, predvodio misu zadušnicu za sve ubijene. U konceleciji bili su domaći župnik Željko Jurković, župnik iz Budaševa i dekan preč. Krešimir Bulić, bivši župnik u Hrvatskoj Dubici preč. Milan Begić i župni vikar iz Hrvatske Kostajnice Silvio Šćepanović.

U homiliji biskup je podsjetio kako se nalazimo u Velikom tjednu u kojem ćemo slaviti otajstva Isusove muke i smrti da bi onda u nedjelju proslavili, blagdan nad blagdanima, najveći kršćanski blagdan Uskrs. „Zašto je Uskrs tako važan i zašto su otajstva vjere u središtu našeg kršćanskog života? Zato što doista o Isusovu uskrsnuću ovisi naša čitava kršćanska vjera. Sveti Pavao kaže da kada ne bi bilo Isusova uskrsnuća, uzalud je naša vjera. Mi vjerujemo Kristu koji nije bio samo učitelj koji je lijepo govorio, koji je dobra djela činio, koji je imao sućuti za siromahe i grešnike, nego je Sin Božji koji je postao čovjekom i za nas umro i uskrsnuo. To otajstvo njegove muke i uskrsnuća središte je naše vjere, od toga mi živimo, to je temelj naše nade i to daje smisao čitavom našem kršćanskom životu. Sve naše zemaljsko zalaganje i žrtve dobivaju svoj smisao u cilju koji i mi trebamo ostvariti, a to je preko smrti i patnje doći do uskrsnuća. Nije Veliki petak zadnje što je Isus doživio, nego Uskrs. I naše trpljenje i stradanje, muke i križevi, nisu ono posljednje što mi trebamo proći, nego vječni život i uskrsnuće koje dariva Gospodin onima koji ga ljube. Činiti dobro znači pripadati Gospodinu i biti dionik njegova Božjeg naroda", poručio je biskup.

U nastavku se osvrnuo na Psalam 71. i riječi: Tebi se, Gospodine, utječem, ne daj da se ikada postidim! „To su i riječi našeg bl. Alojzija Stepinca, lat. In te Domine speravi non confundar in aeternum, a koji ih je uzeo za geslo. On je simbol naše nacije koja je kroz povijest, poput njega, mnogo trpjela. Bl. Stepinac bio je pritisnut patnjom i mučenjem ali je usprkos tog poniženja, stradanja i križa uzdignut na najodličnije mjesto u našem narodu. Za njega je je sveti papa Ivan Pavao II. rekao da je on najsajjniji sin hrvatskog

naroda, najsvjetliji lik Crkve u Hrvata i da je njegov život za sve nas kompas. Veliko je njegovo stradanje i patnja i težak je križ koji je nosio, ali što je veća patnja to je veći i plod i snaga koju nam Bog daje. Ljudi danas mole za njegov zagovor jer osjećaju da je u njemu jedna velika snaga za njihov život i da ta patnja koju je on prošao može i njima pomoći da svladaju svoje križeve i teškoće i da ih Bog po njegovu zagovoru izvede na dobro. Tako možemo reći i da je s našim poginulim braniteljima i civilima koji su stradali u Domovinskom ratu. Blagoslovili smo danas Spomen-sobu za 137 žrtava. Neka nam govore naši poginuli, neka njihova patnja ne bude tek samo povod za tugu", poručio je biskup te dodao kako je upravo taj kraj između Une i Kupe kroz povijest dao brojne žrtve za Domovinu. Biskup je rekao i kako nas već 100 godina naši istočni susjedi žele pokoriti. „Oni neprestano žele naš narod odavde protjerati i raseliti, učiniti ga robljem i slugama u vlastitoj zemlji. To se posebno činilo u II. svjetskom ratu i poraču kada se u našem narodu dogodio nezapamćen pokolj, ubojstva i zatiranja. Od tada 50 godina, do Oluje 1995. godine ovaj kraj je stalno imao tu komunističku i jugo-srpsku vlast iznad sebe. Već 27 godina imamo svoju domovinu, ali mi se još uvijek u svojoj domovini moramo boriti za pravo svog naroda. Budimo ponosni! Sve te žrtve pokazuju da je nešto veliko stajalo u svim tim ljudima, hrabrim dušama, da ne dopuste nepravdi da se nametne. Ali, i mi koji smo ostali i dolazimo trebamo nastaviti tu borbu znajući da poslije žrtve i križa dolazi zora uskrснуća".

Nadbiskup Barišić primio Robina Harrisa

Izrazili su nadu da će se odnosi među Katoličkom i Pravoslavnom Crkvom „smekšati“ kako bi bili primjer vladama te tako humanizirali politiku

Split, 11.4.2017. (IKA) - Splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić primio je u utorak 11. travnja u Nadbiskupskom ordinarijatu u Splitu dr. Robina Harrisa, ovogodišnjega dobitnika nagrade „Andrija Buvina“ za izniman doprinos kršćanskoj kulturi, a koja se dodjeljuje u sklopu „Dana kršćanske kulture“. Englez s hrvatskom adresom i hrvatskom putovnicom dr. Robin Harris pisac je, povjesničar i publicist. Prvi put je posjetio Split 1993. g. te se susreo s tadašnjim nadbiskupom Antom Jurićem i mons. Fabijanom Verajom. Budući da tada nije znao hrvatski jezik razgovarali su na francuskom jeziku. Taj susret snažno ga se dojmio, posvjedočio je dr. Harris na sada već dobrom hrvatskom jeziku. Nadbiskup je s njim podijelio svoje dojmove iz Engleske kada ju je posjetio 1975. g.

Dr. Harris doktorirao je povijest na Sveučilištu u Oxfordu te je dobitnik nagrade Gibbs. Radio je kao savjetnik britanske vlade. U svom novinarskom djelovanju kontinuirano se zalagao za kršćanske vrijednosti u društvu te je često upućivao na probleme i progone s kojima se susreću kršćani u mnogim zemljama. Autor je više knjiga, a na hrvatskom jeziku objavio je dvije: o povijesti Dubrovnika (2006.) za koju je nagrađen Nagradom grada Dubrovnika i o bl. Alojziju Stepincu (2016.), koje je jedan primjerak darovao nadbiskupu. U tom su surječju razgovarali o Stepincu i o problemu između Katoličke Crkve u Hrvatskoj i Srpske pravoslavne Crkve kojemu je u korijenu komunistička propaganda, kojoj je u cilju bilo zavaditi te dvije Crkve. Govoreći o katoličko-pravoslavnoj komisiji, koja treba rasvijetliti ulogu Alojzija Stepinca tijekom II. svjetskoga rata, istaknuli su da bi za sve bilo najbolje ostati na razini argumenata. Izrazili su nadu da će se odnosi među Katoličkom i Pravoslavnom Crkvom „smekšati“ kako bi bili primjer vladama te tako humanizirali politiku.

U Splitu svečano zatvoreni 13. „Dani kršćanske kulture“

Dodijeljena nagrada „Andrija Buvina“ britanskom piscu, povjesničaru i publicistu Robinu Harrisu

Split, 11.4.2017. (IKA) - U Splitu je 11. travnja svečanim programom zatvaranja kojem su prisustvovali predstavnici pokrovitelja i suorganizatora, javnih i kulturnih ustanova, saborski zastupnici te brojna publika zaključena manifestacija Dani kršćanske kulture te je ujedno dodijeljena nagrada „Andrija Buvina“ za izniman doprinos kršćanskoj kulturi britanskom piscu, povjesničaru i publicistu Robinu Harrisu, a program je održan u dvorani Ivana Pavla II. u Nadbiskupijskom ordinarijatu.

Domaćin svečanoga zatvaranja splitsko-makarski nadbiskup Domaćin Barišić tom je prigodom istaknuo: „Znak Dana kršćanske kulture je križ, a u križu se susreću dvije kulture: kultura života i kultura smrti. Prava kultura gradi kulturu života i tome smo bili svjedoci proteklih dana. No, u odnosu prema kulturi smrti pobjeđuje ljubav, koja sve pamti i preobražava. Mnogi su u ovoj korizmi doživjeli prijelaz od kulture koja nas sapinje, ka kulturi koja donosi ozračje života. Zahvaljujem organizatorima na velikom trudu oko organiziranja manifestacije 'Dani kršćanske kulture'“.

Pročelnik Upravnog odjela za društvene djelatnosti Tomislav Đonlić u ime Splitsko-dalmatinske županije, jednoga od pokrovitelja manifestacije, istaknuo je kako je riječ o manifestaciji koja je tijekom proteklih trinaest godina postala prepoznatljiv zajednički program. Izaslanik ministricine Nine Obuljen Koržinek, pročelnik Konzervatorskog odjela Split dr. Radoslav Bužančić slikovito je istaknuo kako je cijela naša povijest i kultura zapisana u kamenu, a ovako raznovrstan program ukazuje na njeno bogatstvo.

Ovogodišnji dobitnik nagrade za izniman doprinos kršćanskoj kulturi „Andrija Buvina“ britanski je pisac, publicist i novinar Robin Harris koji je na poseban način vezan i uz hrvatsku kulturu, osobito otkad se preselio u Hrvatsku i pridružio akademskoj zajednici na Hrvatskom katoličkom sveučilištu kao predavač povijesti. No, u hrvatskim prilikama najpoznatiji je po doprinosu afirmaciji uloge bl. kardinala Alojzija Stepinca, o čijem je životu napisao knjigu „Stepinac – njegov život i vrijeme“, objavljenu najprije na engleskom, a potom i na hrvatskom jeziku. Knjiga je plod njegove ljubavi i zalaganja za istinu, dugotrajnog dokumentarističkog rada u proučavanju Stepinčeva života i vremena, ali je njezin značaj puno veći, ona je iznimno važna za hrvatsku nacionalnu i vjersku povijest općenito. Harris često ističe da o Stepinčevu životu i radu ne postoji nedostatak informacija, nego samo trajni nedostatak želje da ih se iščita. U Obrazloženju nagrade koje je iznio mr. Petar Balta, glavni urednik nakladne kuće Verbum, istaknuto je kako je dr. Harris nakon studija povijesti i doktorata na Oxfordu počeo raditi u javnim službama. Bio je savjetnik britanske Vlade, u kojoj je vršio više službi među kojima i onu savjetnika u Uredu predsjednice Vlade Margaret Thatcher od 1989. do 1990. godine s kojom je ostao povezan i kasnije. U svom djelovanju uvijek je razmišljao o tome kako pomoći onima koji su ugroženi, a za čija prava ne mari službena politika. Taj motiv i svijest o važnosti medija bio je razlog zašto se počeo baviti novinarstvom i to 1993. godine u vrijeme Domovinskog rata u Hrvatskoj. Naime, započeo je svoje novinarsko djelovanje upravo člankom o ratu u Hrvatskoj i BiH, i to s ciljem da pridonese borbi za hrvatsku samostalnost i zaštiti hrvatske države i nacionalnog identiteta, tako je te 1993. godine boravio i u Splitu. Na temelju svog zalaganja za Hrvatsku dobio je i hrvatsko državljanstvo, a od prije nekoliko godina potpuno se preselio

u Hrvatsku, te živi u Zagrebu. Na temelju njegovih zasluga Republika Hrvatska odlikovala ga je i Visokim odličjem – Redom Danice hrvatske s likom Marka Marulića. „Nije nikada odustajao od borbe za istinu o Hrvatskoj i u razgovoru ovih dana mi je vrlo iskreno i iz dubine srca ustvrdio da za njega Hrvatska nije neko područje njegova isključivo znanstvenog ili novinarskog interesa ili pak neki dodatak svemu ostalom čime se bavi, nego sastavni i ključni dio njegovog života“, zaključio je mr. Balta.

Nagradu je dobitniku uručio prošlogodišnji laureat akademski slikar Josip Botteri Dini. Dr. Robin Harris po preuzimanju nagrade je istaknuo: „Dobiti ovu nagradu je veliko iznenađenje i velika čast. Želim zahvaliti svima, a posebno nakladnoj kući Verbum. Ova nagrada se dodjeljuje za izniman doprinos kršćanskoj kulturi. Ivan Pavao II. je proročki zagovornik ovoga pojma kršćanske kulture. On je rekao: 'Vjera koja ne postaje kultura vjera je koja se ne prihvaća u potpunosti, ne pretapa se u cijelosti, ne živi se vjerno.'“ Govoreći o Stepincu, kojem je posvetio dobar dio svoga stručnog proučavanja, rekao je kako je Stepinac onaj koji se uvijek zalagao za to da se sa svakim čovjekom postupa dostojanstveno, jer svaki čovjek ima pravo na život dostojan čovjeka te zaključio: „Pošten čovjek i dobar kršćanin mora imati mnogo kreposti.“ To je zadatak sviju.

Zatvarajući 13. „Dane kršćanske kulture“ ravnatelj manifestacije dr. Miro Radalj istaknuo je kako ona ima iznimnu prihvaćenost kod svekolike javnosti i to je poticaj da se ustraje i dalje. Nakladna kuća Verbum glavni je organizator koji je potaknuo brojne druge institucije i organizacije da se uključe u suorganiziranje programa koji je i ove godine bio bogat, a koji svjedoči o prihvaćenosti kod svijeta: „Osjećamo se podržani kad stiže podrška od ljudi koji tu podršku i iskazuju, i to je ono što nas motivira za dalje. Na ovom svečanom zatvaranju, slikovito govoreći zavjesa se spušta, ali priprema novih 14. 'Dana kršćanske kulture' već započinje.“

Time je zaključen ovogodišnji bogat program koji je uključivao gotovo tisuću sudionika sedamdesetak programa u Splitu, Dubrovniku i Šibeniku, te desetak tisuća posjetitelja manifestacije.

Kardinal Bozanić primio episkopa Siluana

Povod susreta bio je početak redovite pastoralne skrbi za vjernike Rumunjske pravoslavne Crkve u Zagrebu

Zagreb, 11.4.2017. (IKA) - Zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić primio je u utorak 11. travnja u Nadbiskupskom dvoru u Zagrebu episkopa Rumunjske pravoslavne Crkve u Mađarskoj Siluana. Povod susreta bio je početak redovite pastoralne skrbi za vjernike Rumunjske pravoslavne Crkve u Zagrebu, a zagrebački nadbiskup je na molbu patrijarha Rumunjske pravoslavne Crkve Daniela dopustio da se pravoslavno bogoslužje po bizantsko-rumunjskom obredu vrši u crkvi Sv. Ivana Krstitelja u Voćarskoj ulici.

U pratnji episkopa bili su svećenik metropolije Bukurešt o. Nikola te veleposlanik Rumunjske u Republici Hrvatskoj Constantin-Mihail Grigorie. Susretu su još nazočili kancelar Nadbiskupskoga duhovnog stola mons. Stjepan Večković i biskupski vikar za vjernike laike i moderator NDS-a preč. Marko Kovač, izvijestio je Tiskovni ured Zagrebačke nadbiskupije.

Nadbiskup Eterović slavio misu zahvalnicu na završetku 40-satnoga euharistijskog klanjanja

Papinski nuncij u Berlinu potaknuo vjernike na važnost slavlja sakramenta pomirenja i pozvao ih na otkrivanje ljepote toga sakramenta po kojemu nam Bog, kako je rekao, „daje snagu da budemo bolji i što sličniji idealu svetosti na koji nas poziva“. To je ustvari program cijeloga našega života, poručio nadbiskup iz Pučišća

Pučišća, 12.4.2017. (IKA) – Papinski nuncij u Njemačkoj nadbiskup Nikola Eterović predvodio je na Veliku srijedu 12. travnja misu zahvalnicu kojom je završilo 40-satno euharistijsko klanjanje, poznatije kao quarantaore, u župi sv. Jeronima u rodnom Pučišćima na Braču. Pred početak misnoga slavlja domaći župnik mr. Pavao Gospodetić pohranio je Presveto u svetohranište koje je na štovanje vjernicima bilo izloženo na Cvjetnicu, 9. travnja, kao priprema za Vazmeno trodnevlje.

„Okupili smo se oko euharistijskoga Gospodina kako bismo mu zahvalili na daru života, na svim milostima kojima nas daruje, posebno za dar euharistijskoga klanjanja u pučiškoj župi“, rekao je na početku liturgijskoga slavlja nadbiskup Eterović, potaknuvši vjernike na pripremu za slavlje kršćanskoga Uskrsa.

U homiliji nadbiskup je ustvrdio kako cijela liturgija usmjerava vjernike prema pripravi za slavlje Svetoga trodnevlja, za slavlje kršćanske Pashe. Kroz ove dane Crkva nam predočava Slugu Gospodnjega koji trpi u prilog naroda. U tom opisu Sluge Gospodnjega, koji je napisan znatno ranije, kršćani su prepoznali nagovijestaj Kristova trpljenja. Sveto pismo nam u evanđeoskim izvještajima osobito ističe apostole Judu i Petra. Poziva nas da se ponašamo kao sv. Petar koji se kaje i vraća Isusu Kristu. Potiče nas, nadalje, da ne budemo poput Jude koji je mislio da mu Bog ne može oprostiti njegov grijeh izdaje i koji se udaljio od Božje milosti, istaknuo je, između ostaloga, nadbiskup Eterović. Uputio je, pritom, na važnost slavlja sakramenta pomirenja i pozvao okupljeni narod na otkrivanje ljepote toga sakramenta po kojemu nam Bog, kako je rekao, „daje snagu da budemo bolji i što sličniji idealu svetosti na koji nas poziva“. To je ustvari program cijeloga našega života, poručio je nadbiskup iz Pučišća. Na kraju je pozvao vjernike da u pripremu za slavlje Uskrsa uključe i svoje štovanje Blažene Djevice Marije kako bi ih Ona pratila na putu kršćanskoga života.

Velikotjedna pobožnost euharistijskoga klanjanja s drevnom tradicijom završena je i u drugim župama Bračkoga dekanata misnim slavljem. Za euharistijskoga klanjanja u nekim su župama ustaljeni rasporedi klanjanja za članove bratovština, kao u župi sv. Ivana Krstitelja u Postirima. U toj župi je u tijeku mise zahvalnice bolesnim članovima podijeljen sakrament bolesničkoga pomazanja. Osim u Pučišćima i Postirima, 40-satna euharistijska klanjanja održana su i u gradskoj župi sv. Petra u Supetru, zatim u župi Gospe Karmelske u Bolu, ali i u drugim župama. Negdje su u sklopu pripreme vjernika organizirani i velikotjedni propovjednici koji su kroz dane klanjanja održavali nagovore i bili na raspolaganje vjernicima za slavlje sakramenta isповijedi.

Susret sisačkoga biskupa s korisnicima Caritasu i pučke kuhinje

Sisak, 12.4.2017. (IKA) - Tradicionalni uskrsni ručak i susret sisačkog biskupa Vlade Košića s korisnicima Caritasu i pučke kuhinje održan je u srijedu 12. travnja u prostorima Caritasu u Sisku. Uz biskupa, s korisnicima su se susreli i predsjednik Caritasu mons. Franjo Čuk, potpredsjednik vlč. Božo Pinjuh, kancelar biskupije mons. Marko Cvitkušić te predsjednica Skupštine Sisačko-moslavačke županije Ivanka Roksandić, a na početku je sve okupljene pozdravila i zahvalila na dolasku ravnateljica Caritasu Kristina Radić.

Čestitajući okupljenim korisnicima i djelatnicima sisačkog Caritasu najveći kršćanski blagdan Uskrs, biskup Košić se posebno zahvalio svim donatorima te onima koji podupiru rad pučke kuhinje. Naime, Pučka kuhinja je s radom počela prije šest godina s oko 30 korisnika, a danas ih je više od 170. Biskup je i zaželio korisnicima da im ovaj susret bude i ohrabrenje i znak da nisu sami. „Uskrs, a posebno Korizma, vrijeme je kada se sve naše crkvene ustanove posebno brinu za siromahe. Skupljaju darove, hranu, odjeću i sve ono što može pomoći, da bi onda prije Uskrsa to i podijelili i razveselili potrebite. Mi, kao Crkva, ne možemo zamijeniti socijalne ustanove, niti brigu ovog društva, a niti ćemo djelovanjem Caritasu ukinuti siromaštvo. To mi znamo, toga smo svjesni, ali možemo pružiti neke geste i poruke koje kada bi slijedilo više ljudi, što znači i mislilo se malo više na druge, onda bi nam bilo bolje i u čitavom društvu“, poručio je biskup.

Predsjednica Županijske skupštine Ivanka Roksandić istaknula je kako je svjesna da je potrebnih sve više, ali i kako joj je želja da se taj broj u skoroj budućnosti ipak smanji. "Svatko od nas može se naći u toj situaciji, ne znamo što donosi sutra, dakle dobro je znati da postoji mjesto koje pomaže našim sugrađanima. Mi u Sisačko-moslavačkoj županiji pomažemo Caritasovu kuhinju svojim donacijama i smatramo da je ovo mjesto koje može malo olakšati život ljudima koji su u potrebi", poručila je. Osim Pučke kuhinje, pomoć Caritasu Sisačke biskupije tijekom cijele godine koristi 2000 obitelji, kojima su proteklog tjedna podijeljeni uskrsni paketi hrane i higijenskih potrepština.

Uskrsna marka Hrvatske pošte

Zagreb, 12.4.2017. (IKA) – Hrvatska pošta objavila je u povodu Uskrsa poštansku marku s motivom uskrsnog doručka, tj. košare koja se nosi na blagoslov. Dizajn marke potpisuje slikarica-grafičarka iz Zagreba Maja Danica Pečanić. Marka nominalne vrijednosti 3,10 kuna tiskana je u nakladu od 100.000 primjeraka.

Uskrsna poruka porečko-pulskoga biskupa Kutleše

Pula, 12.4.2017. (IKA) - "Nada našega uskrsnuća i života vječnoga s Bogom daje nam sigurnost, snagu i ... strpljivost u ophođenju s drugim ljudima, moć opraštanja svima i spremnost na žrtvu i služenje svakom potrebnom bratu, sestri. Ta znamo: što god učinimo svome bližnjemu, samome Isusu činimo. Samo ustrajati nam je u činjenju dobra", piše biskup Kutleša.

Po krštenju smo postali djeca Božja, čije je poslanje "svojom radošću navijestiti svima da smo stvoreni za život, da ćemo uskrsnuti i da je naša budućnost u Bogu, u Kraljevstvu nebeskom. Ima li veće radosti od toga? I zato su kršćani ljudi nade, puni radosti, plemeniti, dobrotivi, strpljivi, milosrdni... Kršćanin je drugi Krist", zaključuje biskup, želeći svima obilje Božje uskrsne radosti.

Požeški biskup pohodio dom umirovljenika

Velika, 12.4.2017. (IKA) - U sklopu svojih preduskrsnih susreta s vjernicima u posebnim životnim okolnostima požeški biskup Antun Škvorčević 12. travnja pohodio je Dom umirovljenika u Velikoj te je s korisnicima i osobljem Doma slavio misu. Biskup je u pozdravu izrazio radost što je Bog razlog da su se opet našli zajedno u ovo preduskrsno vrijeme. Osvrnuo se na pokriveni križ na oltaru, protumačivši kako je taj običaj od starine prisutan u našim crkvama na "Gluhu nedjelju". Kazao je da nas to podsjeća kako su mnogi Židovi u Isusovo vrijeme bili gluhi za ono što im je on govorio, nisu čuli Božju riječ niti su osjetili Božju blizinu, te nas taj običaj poziva da ne budemo gluhi za Boga, osobito sada u Velikom tjednu, kad slavimo najveći događaj Isusovog položenog života za nas i njegova uskrsnuća. Naglasio je važnost Isusova "za nas", rekavši da njegova snaga tijekom dvadeset stoljeća nije oslabila, nego je jaka još i danas, i da želi ući u našu slabost. Pozvao ih je da otvore svoju nemoć Isusovoj jakosti, da ih on osnaži svojim Duhom kako bi mogli nositi slabost svoga tijela i godina.

U homiliji je biskup na temelju dnevnog evanđelja protumačio nazočnima značenje riječi predati i izdati s kojima sveti pisac opisuje odnos između Isusa i Jude. Kazao je kako je teško kad netko izda čovjeka, a još teže kad se u svom životu odrekne Boga. Time nije naškodio Bogu, nego samome sebi, jer se otkinuo od izvora života. Biskup se potom usredotočio na Isusa koji – dok ga Juda prodaje neprijateljima – on u potpunosti predaje sebe Ocu, vjeran do u smrt na križu i postaje pobjednik. Biskup je potaknuo nazočne starije osobe da sebe posvema povjere Isusu Kristu te u svojim slabostima i nemoćima budu dionicima Isusove jakosti. Još je dodao kako im se valja čuvati da u svakodnevnom životu ne postanu izdajice jedni drugih, nego da nastoje oko plemenitosti i dobra kako to prema nama iskazuje Bog.

Na temelju čitanja iz Izaije proroka biskup je zatim progovorio nazočnima o vještom jeziku i budnom uhu koje im Bog daje u molitvi i napose po sudjelovanju u misi. Vješt je onaj jezik, pojasnio je biskup, koji zna riječju krijeviti umorne – osamljene, bolesne i siromašne – rekavši da je to jezik koji vrši najljepšu službu, za razliku od onog jezika koji kad govori protiv drugoga, ogovara, vrši neprijateljsku službu, unosi otrov u međuljudske odnose. Budno pak uho, nastavio je biskup, je ono koje osluškuje Boga i po njem uspostavlja odnos s ljudima u dimenzijama njegove dobrote i ljubavi. Ustvrdivši da je prorok zbog vještine svoga jezika i budnog uha za Boga morao mnogo trpjeti, naglasivši da ga to nije obeshabrilu nego je ustrajao na Božjoj strani.

Završavajući homiliju, biskup je zamolio Gospodina Isusa da iz moći svoje ljubavi na križu dadne nazočnima snagu živjeti potpuno predanje Bogu, osmisliti svoje nemoći, poteškoće i osame, te na taj način ugraditi sebe u našu Požešku biskupiju koja ove godine Trećim biskupijskim euharistijskim kongresom slavi 20. obljetnicu svoga utemeljenja.

Na svršetku misnog slavlja ravnateljica Mirjana Novak je zahvalila biskupu što ih već 20 godina redovito posjećuje, naglasivši da ih njegova blizina nadahnjuje i snaži. Nabrojila je vjerske sadržaje koji su do sada organizirani za korisnike i osoblje Doma i najavila predstojeće događaje u kojima namjeravaju sudjelovati u hodu pripreve za Treći biskupijski euharistijski kongres, naglasivši da s posebnom radošću iščekuju hodočašće starijih osoba u Voćin, idućeg 7. lipnja. Zahvalivši ravnateljici za njezinu čestitku, biskup je nazočne pozvao da mole za njega i za svećenike kako bi mogli izvršiti poslanje koje im je povjereno.

Misa posvete ulja i susret svećenika Đakovačko-osječke nadbiskupije

Đakovo, 13.4.2017. (IKA/TU) - Svečanom procesijom iz Nadbiskupskog doma do prvostolnice Sv. Petra u Đakovu na Veliki četvrtak, 13. travnja, započela je Misa posvete ulja koju je predvodio đakovačko-osječki nadbiskup Đuro Hranić. Pozdravljajući sve okupljene, napose braću svećenike, uz umirovljenoga nadbiskupa Marina Srakića, njih više od 160 okupljenih oko oltara, nadbiskup je naglasio posebnost, snagu i dojmljivost toga slavlja. Među svećenicima nadbiskup je posebno pozdravio ovogodišnje jubilarce: vlč. Ivana Janeša koji slavi dijamantni svećenički jubilej, 60 godina svećeništva, vlč. dr. Ivana Zirduma, profesora u miru, koji slavi zlatni svećenički jubilej, 50 godina svećeništva te četvoricu jubilaraca koji slave srebrni svećenički jubilej, 25 godina svećeništva: vlč. Vladu Karačića, vlč. Josipa Kolesarića, preč. dr. Dragu Tukaru i zbog bolesti odsutnoga vlč. Zorana Vukoju. S posebnim pijetatom i zahvalnošću nadbiskup se prisjetio trojice braće koje je Gospodin pozvao k sebi od prošlogodišnjeg Velikog četvrtka do danas: vlč. Vjekoslava Jurčića, preč. Nikice Mihaljevića te o. Alberta Thielmeiera, CSSp.

U homiliji nadbiskup Hranić osvrnuo se na naviješten ulomak Lukina Evanđelja, u kojemu on opisuje kako je Isus na početku svojega javnoga djelovanja na sebe samoga primijenio riječi proroka Izaije: „Duh Gospodnji na meni je, jer me Gospodin pomaza, posla me blagovjesnikom biti siromasima, iscijeliti srca slomljena, zarobljenicima proglasiti slobodu, suznjima oslobođenje.“ Istaknuo je kako je tim riječima Isus inaugurirao novo mesijansko razdoblje te da se te riječi odnose na svećenike i ostvaruju se po njihovu poslanju i crkvenoj službi. „Nije li naš hrvatski narod danas, nisu li posebno naši vjernici ovdje u Slavoniji, pogođeni siromaštvom, mnogi slomljena srca, beznadni i ožalošćeni, pritisnuti iskustvom besperspektivnosti i izgubljenoga povjerenja, sputani labirintom nesređenoga društvenog sustava, posustali pod teretom nezaposlenosti, izranjavani bičevima korupcije i nepravdi? Nisu li brojni naši župljani izgubili nadu da će doći bolja vremena te smo svjedoci njihova egzodusa u progonstvo - svjedoci vala iseljavanja, mladih i čitavih obitelji, u tuđinu? Opustjele su i umiru mnoge naše nekad brojne i žive seoske župe, a prazne se i naši gradovi“, ustvrdio je nadbiskup. Nadalje je govorio o Judi Iškariotskom, rekavši kako izgleda nemoguće da čovjek koji je tako dobro poznao Isusa može biti sposoban izdati ga. „Odvajanje od Učitelja, gubitak vjere i poziva sigurno je nastupalo postupno, popuštanjem malo-pomalo u sve važnijim stvarima“, rekao je nadbiskup. Dodao je kako je Juda dopustio da se njegova ljubav prema Gospodinu hladi malo-pomalo i tako mu je ostao samo vanjski oblik slijeđenja Krista, što je predstavljalo puki privid. „Njegov život u predanju Bogu postao je lažan. Praktični materijalizam ga je doveo do toga da je zaboravio čuda, izlječenja, sretne trenutke provedene s Isusom, prijateljstvo s ostalim apostolima. Postao je izgubljen, smeten, sposoban svjesno počiniti ludost kakvu je počinio. Djelo koje je počinio rezultat je nevjere i sve većeg nedostatka odanosti“, rekao je nadbiskup Hranić.

Okupljenu braću svećenike nadbiskup je pozvao da budu postojani u vjeri te im naglasio: „Naši župljani spremni su nam oprostiti mnoge naše slabosti, ali jedno ne praštaju: lijepljenje za novac. A to se - kao i kod Jude - vrlo brzo primijeti. Zbog toga što je mnogim našim župljanima uistinu teško, a mi svećenici, objektivno, po svojim osobnim primanjima, nismo osjetili osiromašenje i recesiju, oni su vrlo osjetljivi kad u nama prepoznaju materijalistu i odmah nas povezuju s Judom. I ako nam je ikad bilo, onda nam je to

zasigurno danas tako važno i potrebno, a istodobno je tako teško ostvarivati poslanje: blagovjesnikom biti siromasima.“ Zaključujući homiliju, nadbiskup je naglasio: „Isus se brine za nas, svoje učenike. On nas ljubi i onda kad smo mu nevjerni. Obnovom svojih svećeničkim obećanja, obnovimo svoju ljubav i vjernost Isusu. Potvrdimo mu da ga želimo slijediti izbliza, da želimo biti s njim i molimo ga da ga nikad ničim ne izdamo.“ Na misnom slavlju sudjelovali su i svećenici istočnoga obreda iz Križevačke eparhije te nekoliko svećenika Vrhbosanske nadbiskupije, Franjevačke provincije Bosne Srebrene. Tijekom mise nadbiskup je posvetio je krizmano ulje, koje je i ove godine pristiglo iz Postira na otoku Braču. Liturgijsko slavlje animirao je Zbor bogoslova, vođen mo Ivanom Andrićem.

Nakon mise svećenici su se u Metodovoj dvorani Svećeničkoga doma susreli s nadbiskupom Hranićem. Ondje je u ime čitavoga prezbiterija, a posebno u ime ovogodišnjih jubilaraca, uskrsnu čestitku nadbiskupima Hraniću i Srakiću uputio jubilarac dr. Drago Tukara. Naglasio je kako je za micanje kamena s groba potrebna tjelesna snaga, za uklanjanje zapreka koje narušavaju dostojanstvo Kristove Crkve potrebna je snaga Duha, za razumijevanje tuđe patnje i ljudske slabosti potrebna je ljubav, za naviještanje evanđelja potrebna je hrabrost, za pogled u prazan grob potrebna je nada, a za iskustvo blizine Uskrsloga i živoga Gospodina u našem životu potrebna je vjera. „A za sve ovo potrebno je međusobno, biskupsko i svećeničko, ohrabrenje. I ovoga Uskrsa, u pobjedničkom duhu, učinimo da svjetlo i radost uskrsnog jutra zasja radošću u nama samima i obraduje čitavu našu Crkvu. Blagoslovljen i sretan Uskrs neka nas učvrsti u našoj službi“, zaključio je u čestitki preč. Tukara.

Predsjednik Vijeća HBK za ekumenizam i dijalog čestitao Uskrs pravoslavnim vjernicima

Molimo, draga braćo, da nas Uskrs ujedini ne samo u zajedničkom datumu slavlja nego još više u istom duhu kršćanskoga zajedništva, produbljene svijesti da smo svi učenici istoga Gospodina i da smo svi pozvani da u istini, pravednosti, miru i ljubavi gradimo Crkvu Božju

Sisak, 13.4.2017. (IKA) - Predsjednik Vijeća HBK za ekumenizam i dijalog sisački biskup Vlado Košić uputio je u četvrtak 13. travnja uskrsnu čestitku svim pravoslavnim vjernicima koji slave Uskrs prema julijanskom kalendaru. Čestitke je uputio episkopu zagrebačko-ljubljanskom o. Porfiriju Periću i episkopu gornjo-karlovačkom o. Gerasimu Popoviću iz Srpske pravoslavne Crkve, metropolitu strumičkom o. Naumu Ilievskom i o. Kirku Velinskom iz Makedonske pravoslavne Crkve, te o. Emilu Cenovu Angelovu svećeniku Bugarske pravoslavne Crkve u Hrvatskoj. Biskup Košić uputio je čestitke i sisačkom parohu o. Veselinu Ristiću, sisačkom parohu u miru protojereju stavroforu Petru Olujiću, parohu stupovačkom o. Daliboru Petkoviću, te parohu petrinjskom. o. Saši Umićeviću.

„Raduje me što ove godine svi mi kršćani, i Istoka i Zapada, zajedno slavimo najveći naš blagdan, Uskrs. Uskrs je blagdan nad blagdanima, Uskrs je blagdan pobjede nad grijehom i smrću i blagdan početka novoga života koji nam je darovao Krist naš Gospodin da bismo već na zemlji živjeli novim, Božjim životom, životom uskrsnuća. Molimo, draga braćo, da nas Uskrs ujedini ne samo u zajedničkom datumu slavlja nego još više u istom duhu kršćanskoga zajedništva, produbljene svijesti da smo svi učenici istoga Gospodina i da smo svi pozvani da u istini, pravednosti, miru i ljubavi gradimo Crkvu Božju. Neka Vam Gospodin udijeli svoj mir“, poručio je biskup Košić u uskrsnoj čestitki.

Misa posvete ulja u Vojnom ordinarijatu

Zagreb, 13.4.2017. (IKA) - Misu posvete ulja u kapeli Vojnog ordinarijata na Veliki četvrtak, 13. travnja, predvodio je vojni biskup Jure Bogdan u zajedništvu s apostolskim nuncijem u RH Alessandrom D'Erricom, umirovljenim vojnim biskupom Jurjem Jezerincem, generalnim vikarom Vojne biskupije o. Jakovom Mamićem, biskupskim vikarima za pastoral u MORH-u don Markom Medom i MUP-u fra Franom Musićem te vojnim i policijskim kapelanima.

Pozdravljajući okupljene, napose apostolskog nuncija kao izaslanika Svetoga Oca, vikare i svećenike, biskup je prije mise istaknuo značenje mise na Veliki četvrtak, posvete ulja i svećeničkog dana – dana obnove svećeničkih obećanja.

Na kraju mise vojnom biskupu i kapelanima obratio se apostolski nuncij, rekavši da je postala lijepa tradicija da apostolski nuncij slavi misu u Vojnom ordinarijatu s biskupom te vojnim i policijskim kapelanima na Veliki četvrtak. Naglasio je važnost i posebnost Vojne biskupije za hrvatsko društvo i brigu koju Sveta Stolica predaje vojnim biskupijama.

Na kraju misnog slavlja apostolskom nunciju zahvalio je biskup Bogdan te još jednom svima čestitao svećenički dan, vazmeno trodnevlje i blagdan Uskrsa. Također je prenio pozdrav i čestitku vojnog kapelana Vladislava Mandure koji je u mirovnoj misiji u Afganistanu.

Misa večere Gospodnje u sisačkoj katedrali

Sisak, 13.4.2017. (IKA) - Misu večere Gospodnje, spomen ustanovljenja Euharistije, na Veliki četvrtak 13. travnja u katedrali Uzvišenja svetog Križa u Sisku predvodio je sisački biskup Vlado Košić u koncelebraciji s kancelarom mons. Markom Cvitkušićem, katedralnim župnikom preč. Markom Karačom, supsidijarom preč. Milanom Begićem i vikarom katedralne vlč. Robertom Jakicom.

U propovijed kancelar Cvitkušić je govorio o Isusovoj neizmjernej ljubavi koju je na Posljednjoj večeri ostavio svojim u nasljedstvo. „Za vrijeme te večere Isus za oproštaj govori svojim najdražim što im ima najljepše reći. Želi da jedni druge tako ljube kao što ih on ljubi. Iz ljubavi prema svojim spreman je za njih sve učiniti pa čak im i noge pere što su tada činile samo slugе svojim gospodarima. Primjer im je ostavio: ako za njega nije bilo ništa preteško za njih učiniti, ni njima ne smije biti ništa preteško iz ljubavi jedan drugome učiniti. Želeći trajno ostati povezan sa svojim Isus im na Posljednjoj večeri daruje sebe samoga za hranu i nastavlja to do današnjeg dana u sakramentu Euharistije koja je produljenje njegova života na zemlji i milosno približavanje ljudima. Na Posljednjoj večeri Isus je ustanovio i sakrament svećeničkog Reda da bi se ljubav između njega i čovjeka mogla na najintimniji način trajno očitovati", rekao je kancelar.

Kancelar Cvitkušić je također potaknuo: „Mi se smatramo Isusovim prijateljima, njegovim učenicima. Neka nas na to uvijek podsjećaju i upozoravaju njegove riječi s Posljednje večeri: Primjer sam vam dao da i vi činite kao što ja vama učinim".

Nakon propovijedi, a prema drevnoj tradiciji liturgije Svetog trodnevlja, biskup Košić oprao je noge dvanaestorici muškaraca, svećenicima, bogoslovima i laicima.

Po završetku pričesti, posvećene hostije su prenesene u svetohranište na pokrajnjem oltaru Svetog Josipa nakon čega se biskup s koncelebrantima te okupljenim vjernicima zadržao u tišini i molitvi.

Slavlje je pjevanjem animirao Katedralni zbor pod ravnanjem prof. Jelene Blašković.

Misa Večere Gospodnje u krčkoj katedrali

Lakše je udariti šakom po stolu nego se sagnuti i oprati noge drugome. Lakše je druge u red tjerati nego sebe u redu držati Krk, 13.4.2017. (IKA) - Misu Večere Gospodnje, taj liturgijski spomen Isusove oproštajne večere i početak Vazmenog trodnevlja, krčki biskup Ivica Petanjak predvodio je na Veliki četvrtak, 13. travnja, u krčkoj katedrali, u koncelebraciji umirovljenog krčkog biskupa Valtera Župana te više krčkih svećenika i redovnika.

U homiliji biskup je istaknuo da su slavlja Velikog tjedna i Vazmenog trodnevlja jedinstvena liturgijska slavlja u cijeloj crkvenoj godini, tj. neponovljiva su, jer je svaki dan spomen nečega iz života što ga je Isus proživio u svojim posljednjim danima, a ti dani su bili kruna njegovog života na zemlji i sinteza svega onoga zašto je došao. Polazeći od tog kraja mi bolje razumijemo sve ono drugo iz Isusova života, rekao je.

„Večerašnje slavlje se zove Misa večere Gospodnje. Spominjemo se Isusove posljednje večere koju je blagovao sa svojim učenicima i prijateljima prije nego će umrijeti. Na toj večeri Isus svojim, dakle svima nama, ostavlja sebe pod prilikama kruha i vina. Uzima kruh i vino i kaže nam: Kad ja više ne budem na ovakav način prisutan među vama kao što me sad vidite, znajte da svaki put kad se zajedno okupite u moje ime zato što ste moji učenici, ja ću biti među vama pod prilikama kruha i vina. Bit ću vaš život i vaša hrana kao što su kruh i vino hrana za održanje vremenitog života. Tako euharistija postaje središnjim sakramentom Crkve bez kojeg nema života. Mi kao kršćani ne možemo živjeti bez euharistije", rekao je.

Zato nas može začuditi, rekao je biskup, što Ivan evanđelist ne donosi ni riječi o ustanovi Euharistije već svu svoju pozornost usredotočuje na Isusov čin pranja nogu učenicima – taj čin poniznosti, inače posao robova i slugu. „Mi moramo usvojiti Isusov život. Mi moramo činiti ono što je on činio, a ne što bismo željeli da je učinio. Nama nije drago vidjeti Isusa do nogu apostola. No Isus je tom gestom htio pokazati da je on cijeli svoj život služio i služi sve do smrti. Da je sišao s neba da bude u službi našega spasenja. (...) Isus je stavio ljudsku logiku naglavačke. Mi bismo voljeli vidjeti Isusa kako udara šakom po stolu, kako prijeti, viče, urla, pokazuje svoju moć. Zašto bismo mi voljeli takvog Isusa? Jer mi želimo biti takvi. Lakše je udariti šakom po stolu nego se sagnuti i oprati noge drugome. Lakše je druge u red tjerati nego sebe u redu držati", rekao je biskup.

„Isus je i sada u stavu služenja. Isus se i danas nalazi do nogu svakoga od nas. Isus nas i danas pere, čisti i opršta. Isus nas po svakoj svetoj euharistiji suobličava sebi. On to neprestano radi, ali mi to tako ne doživljavamo. Mi ne razmišljamo što se događa s nama za vrijeme euharistije. Primiti tijelo Kristovo ne znači Krista u sebe pretvoriti, On nas pretvara u sebe, a ne mi njega u sebe. Mi trebamo postati kao on, a ne on kao mi. Pozvani smo stoga nakon pričesti reći 'Primio sam Krista; primio sam njegov život i snagu da drugima perem noge, da drugima služim, da druge prihvaćam, da drugima praštam, da druge blagoslivljam, da druge počuvam, da ih potičem, opominjem, da im sto puta ako je potrebno ponovim jedno te isto'. To je vrela našeg spasenja. Tu je izvor, tu je hrana, tu je sve što ti treba za održanje života. Tako su euharistiju doživljavali sveći", pojasnio je. Biskup Petanjak i sam je, po uzoru na Isusov čin milosrđa i ljubavi prema svojim učenicima, oprao noge dvanaestorici župljana župe Krk – ovogodišnjih krizmanika te članova molitvene zajednice mladih.

Nakon mise, Presveti Oltarski Sakrament prenesen je u kapelu Srca Isusova. Uslijedilo je zajedničko klanjanje, a zatim i mogućnost osobnog klanjanja do ponoći.

Misa večere Gospodnje u varaždinskoj katedrali

Varaždin, 13.4.2017. (IKA) - Varaždinski biskup Josip Mrzljak je, u zajedništvu s više svećenika Varaždinske biskupije: preč. Josipom Koprekom, preč. Marijom Kopjarom, vlč. Damjanom Korenom, vlč. Nikolom Tomaševićem, vlč. Hrvojem Damišom i drugima, na Veliki četvrtak, 13. travnja, u katedrali Uznesenja BDM u Varaždinu predvodio Misu Večere Gospodnje.

Misno slavlje pjevanjem je animirao Mješoviti pjevački zbor "Chorus Liturgicus" pod vodstvom mo Višeslava Jaklina.

U pozdravu okupljenim vjernicima biskup Mrzljak rekao je da „sakrament Euharistije slavimo svake nedjelje, možemo i svakoga dana“, ali da je Veliki četvrtak ipak drugačiji jer se „na poseban način sjećamo one večeri kada je Isus bio sa svojim učenicima uoči svoje muke i kada je ustanovivši Euharistiju rekao: 'Ovo činite meni na spomen'". Nakon skoro 20. stoljeća mi to i danas činimo. Posebno želimo biti zahvalni Isusu Kristu na tom velikom daru da on sam pod prilikama kruha i vina želi biti s nama, rekao je biskup.

U propovijedi je biskup Mrzljak posebno istaknuo kako je Vazmeno otajstvo jedna cjelina koju je teško raščlaniti i promatrati svaki događaj za sebe, jer teško bismo mogli razumjeti svaki događaj kao nešto posebno. „Isus je svoje učenike poučavao djelima, jer je znao koliko su važnija djela, to jest geste, nego riječi. Tako je i kod pranja nogu. U Isusovo vrijeme, naime, kada bi gost došao u kuću, sluga bi mu oprao noge. To je bila gesta dobrodošlice te znak prijateljstva i ljubavi. A Isus čini upravo ono što čine sloge i robovi. On učenicima pere noge! Čuli smo kako reagira Petar: 'Gospodine, zar ti meni da pereš noge? Nikad'. Zato je taj čin pranja nogu čin velike poniznosti, da se sam Bog snizuje pred čovjekom. To pokazuje ne samo poniznost Boga, već i uzdignuće i važnost čovjeka. Zato Isus govori: 'Pamtite ovo što ja činim. Kao što ja vama činim, tako činite vi jedni drugima'. To je poruka kako se mi ljudi trebamo ponašati jedni prema drugima i što znači ljubiti i poštivati čovjeka. Ako želimo nasljedovati Isusa, moramo ga i u tome primjeru slijediti. Druga Isusova gesta je da On želi ostati među nama pod prilikama kruha i vina. 'Ako ne budete jeli tijelo Sina čovječjega, nećete imati života'. Kako to jesti nečije tijelo? Teško shvatljivo. Isus upravo tako želi ostati među nama i želi da to što je on činio na Posljednjoj večeri kada je rekao: 'Ovo je moje tijelo, ovo je moja krv' i 'Ovo činite meni na spomen', činimo i mi danas. To je čin velike poniznosti i ljubavi Boga prema čovjeku i kada slavimo Euharistiju uvijek se moramo spomenuti kako u tom misteriju Euharistije Bog želi biti s nama da nam bude hrana“, istaknuo je biskup Mrzljak.

Nakon propovijedi biskup Mrzljak oprao je noge dvanaestorici apostola, angažiranih vjernika laika.

Nakon pričesti pod prilikama kruha i vina, uslijedio je obred prijenosa Presvetog Oltarskog Sakramenta u svetohranište pokrajnje kapele sv. Franje Ksaverskog gdje je pohranjeno za pričest vjernika u liturgiji Muke Gospodnje na Veliki petak, a održano je i klanjanje uz prigodne meditacije i pjesme. Liturgija Velikog četvrtka završava obredom u kojem se ogoljuje oltar budući da do vazmenog bdjenja u kosmnoj noći nema euharistijske žrtve. Nakon ovog obreda vjernici se u tišini razilaze svojim kućama te u ozbiljnosti, sabranosti i molitvi nastavljaju svoj trodnevni hod prema svetkovini Uskrsa.

Biskup Križić slavio Misu večere Gospodnje u Slunju

Slunj, 13.4.2017. (IKA) - Slunjski vjernici slavili su s gospičko-senjskim biskupom Zdenkom Križićem na Veliki četvrtak misu Večere Gospodnje. Malo neobično da biskup na Veliki četvrtak ostavi svoju katedralu i slavi misu s narodom jedne od župa udaljene 90 kilometara od sjedišta biskupije. Ovaj je put to Slunj. Dopratio ga je tajnik Mišel Grgurić, a misi se pridružio vojni kapelan Milenko Majić te bogoslov Marko Matešić. Slunjski su vjernici odmah poželjeli da to postane tradicija! Nakon svečanog ulaza u crkvu župnik mons. Mile Pecić pozdravio je biskupa koji je, nakon preuzimanja biskupije, prvi put u župi Slunj. Djevojčice u narodnim nošnjama predale su mu darove: pomno i s ljubavlju pripremljene i složene darove ovoga kraja. Vinka i Draženka predale su mu "pisanice", oslikana jaja koja su pravo remek djelo ukrašavanja jaja. Započela je misa Večere Gospodnje. Biskup je u izlaganju Božje Riječi podsjetio na veličinu Kristove ljubavi koja je išla do kraja. On je sebe ostavio u zaloga kruha i gutljaju vina uoči svoje muke. Njegovo sebedarje ostavlja nas zbudjene. Ne možemo dokučiti njegovu ljubav bez služenja drugima. Nakon homilije biskup je oprao noge 12-orici muškaraca raznih profila i zanimanja po uzoru na Krista. Na kraju mise preneseno je Presveto na pokrajnji oltar. Svetište odnosno svetohranište ostalo je prazno, crkva je u molitvi i bdjenju s Kristom u vrtu Getsemani. Misno slavlje završeno je tišinom i šutnjom. Crkva ostaje otvorena do ponoći. Biskup se s "apostolima" zadržao se u župskoj dvorani na večeri.

Misa večere Gospodnje u đakovačkoj katedrali

Nadbiskup Hranić oprao noge dvanaestorici 'apostola', mladićima iz đakovačke župe Svih svetih, koji su se prijavili na Susret hrvatske katoličke mladeži u Vukovaru, gdje će biti među 1500 mladih volontera

Đakovo, 13.4.2017. (IKA/TU) – „Večeras se sjedinjujemo s Isusom i njegovim učenicima koji su oko njega za stolom. To je Isusova posljednja večera i on im u tom trenutku prije smrti ostavlja svoju oporuku: ostavlja zapovijed ljubavi. Na posljednjoj večeri Isus je svojim apostolima oprao noge. To ćemo učiniti i mi večeras da bismo si time posvijestili tu zapovijed. Isus te svete večeri ustanovljuje sakrament euharistije i ustanovljuje sakrament svetoga reda – svećeništvo. 'Ovo činite meni na spomen!' Ljubite se međusobno, hranite se euharistijskim kruhom sebedarja i svoj život stavite u službu ljubavi“, rekao je đakovačko-osječki nadbiskup Đuro Hranić, uvodeći na Veliki četvrtak 13. travnja u đakovačkoj katedrali Misu večere Gospodnje.

Uz nadbiskupa je koncelebriralo 12 svećenika, a slavlju su nazočili brojni vjernici i milosrdne sestre sv. Križa iz Đakova. U homiliji nadbiskup je govorio o Isusovoj Pashalnoj večeri te samoj Pashi, Isusovoj žarkoj želji da bude na toj večeri sa svojim učenicima: „Svom sam dušom čeznuo ovu pashu blagovati s vama prije svoje muke“. „Toj je večeri Isus želio dati posebno obilježje, obogatiti sjećanje na tu večeru ispunjavajući je dirljivim riječima i osjećajima, potpuno novim djelima i shvaćanjima o kojima zajednica njegovih učenika nikad neće prestat razmišljati, nego će geste i riječi s te večere biti u njezinoj memoriji kroz čitavu povijest. To je bila, moglo bi se reći, oporučna večera: dirljiva, ali istodobno i tužna jer se osjeća nagovještaj Isusove smrti, s užasnim predviđanjima izdaje, njegove napuštenosti i žrtve. Isusove su riječi bile pune nježnosti i ljudske topline, usmjerene prema nagovještaju dubine otajstva, kao da su lebdjele između života i smrti“, rekao je nadbiskup.

Podsjetivši kako je te večeri Isus ustanovio euharistiju i

ministerijalno svećeništvo, nadbiskup je rekao: „Isus nam se daje u euharistiji da bi nas ojačao u našim slabostima, da bi bio s nama u našoj samoći i da bi nam darovao predokus neba. Ostaje zauvijek s nama stvarno i uistinu prisutan. Isti Isus, koji se nalazio u dvorani Posljednje večere, nalazi se u svetohraništu. S tim Isusom susrećemo se i mi ove večeri u euharistijskom otajstvu. On nas vidi i prepoznaje. Možemo mu govoriti kao što su mu govorili apostoli, pripovijedati mu o svemu što nas oduševljava i brine, zahvaliti mu što je s nama i udružiti se s njim u njegovu velikodušnom predanju iz ljubavi. Isus nas uvijek čeka u svetohraništu”.

Istaknuvši kako je euharistija povlašteno mjesto zajedništva Isusovih učenika, zajedništva svih koji čine Crkvu, nadbiskup je posvijestio kako okupljeni oko istoga stola i nahranjeni od jednoga euharistijskoga kruha svi postajemo ujedinjeni ne samo pojedinačno s Kristom raspetim i uskrslim, nego i mi međusobno postajemo jedno – postajemo Isusovo otajstveno tijelo. Svojom zapovijedi ljubavi Isus je poručio da je ljubav put po kojemu ga slijedimo izbliza i koji nam omogućuje da ga prije susretne. Tu ljubav pokazujemo na različite načine: srdačnošću, poštivanjem, riječju podrške, bratskom opomenom kada je potrebna, najobičnijim osmijehom, srdačnošću i dobrim raspoloženjem, malim znacima pažnje, istinskom zabrinutošću za probleme drugih i solidarnošću s njima, malom neprimjetnom pomoći..., sve do potpunog predanja o kojemu govore Isusove riječi: Nitko nema veće ljubavi od ove: položiti vlastiti život za svoje prijatelje, zaključio je nadbiskup. Nakon homilije nadbiskup je oprašao nož dvanaestorici 'apostola', mladićima iz đakovačke župe Svih svetih, koji su se prijavili na Susret hrvatske katoličke mladeži u Vukovaru, gdje će biti među 1500 mladih volontera iz Đakovačko-osječke nadbiskupije. Po završetku misnog slavlja nadbiskup je u svečanoj procesiji prenio Presveti Oltarski Sakrament na pokrajnji oltar sv. Dimitrija, gdje je sve do ponoći nastavljeno klanjanje, kojemu su pristupili brojni vjernici.

Misa večere Gospodnje u riječkoj katedrali

Obred pranja nogu nije samo sjećanje na Isusovu gestu, nego ispovijedanje pravog smisla kršćanskog poslanja i življenja

Rijeka, 13.4.2017. (IKA) - Riječki nadbiskup i metropolit Ivan Devčić predvodio je na Veliki četvrtak, 13. travnja, Misu večere Gospodnje s obredom pranja nogu dvanaestorici vjernika, što je Isus učinio svojim učenicima na posljednjoj večeri, u najstarijoj riječkoj župnoj crkvi Uznesenja Blažene Djevice Marije.

U propovijedi je istaknuo da su se kršćani već u apostolskim vremenima okupljali na slavlju Posljednje večere Isusa s učenicima – kako je odredio: 'Ovo činite meni na spomen'. Isus nam se daje čitavim svojim bićem, u svojoj riječi, u euharistiji da bismo imali snagu slijediti ga, rekao je nadbiskup. Dodao je da u tom smislu obred pranja nogu nije samo sjećanje na Isusovu gestu, nego ispovijedanje pravog smisla kršćanskog poslanja i življenja - biti poslužitelji braće, kao što je Isus postao poslužiteljem sviju nas. Kršćani, po Isusovu primjeru, trebaju služiti, ljubiti svakog čovjeka, opraštati uvrede, ali da to bez njegove pomoći ne mogu. Neka nam Gospodin pomogne da životom i djelima potvrđujemo da smo kršćani, zaključio je nadbiskup Devčić. Nadbiskup će na Veliki petak, na spomen na Kristovu muku i smrt, predvoditi obrede u katedrali Sv. Vida u 18 sati. Prije obreda Velikoga petka, vjernicima je u vremenu od 8 do 18 sati na čašćenje izložena relikvija Križa Kristova (1. st.) iz Jeruzalema.

Jedinstvena cjelonoćna procesija „Za križem”

Hvar, 14.4.2017. (IKA) – Jedinstvena cjelonoćna procesija „Za križem” na Hvaru u kojoj svake godine sudjeluju brojni otočani, kao i tisuće hodočasnika iz brojnih srednjodalmatinskih gradova i mjesta, i ove je godine održana u noći s Velikoga četvrtka 13. travnja na Veliki petak 14. travnja. Riječ je o pokorničkoj procesiji koju pripremaju i provode bratovštine, a koja je nastala nakon čudesnoga događaja sa sv. Križićem, koji je g. 1510. proplakao u gradu Hvaru nakon pobune koja se dogodila u tome gradu. U više od pet stoljeća dugoj pučkoj pobožnosti na tome otoku, sudjeluju stanovnici središnjega dijela i to vjernici iz župa Jelsa, Pitve, Vrisnik, Svirče, Vrbanj i Vrboska. Procesija je započela u 22 sata iz šest župnih crkava uz pjev „Nut mislimo o tem danas, ki na križu umri za nas” i kretala se u smjeru kazaljke na satu na način da se procesije međusobno ne susreću. U središtu cjelonoćne procesije koja je dugačka gotovo 25 kilometara i u trajanju od 8 sati je Gospin plač, pasionski tekst iz 15. stoljeća koji su kao glazbeni dijalog pjevali izabrani pjevači – kantaduri koji prate procesije. Na čelu procesije bili su križonoše koji bosi ili u čarapama nose križ težak do 18 kg, prekriven prozirnim crnim velom. Uz pomoćnike i pratitelje slijede ga pjevači i ostala izabrana pratnja odjevena u bratimskome ruhu te mnoštvo vjernika i hodočasnika koji zastaju u crkvama i kapelama ostalih mjesta gdje ih dočekuju svećenici. Jelšansku procesiju ujutro je na središnjoj Pjaci dočekao generalni vikar Hvarske biskupije mons. Stanko Jerčić kojemu je u zagrljaj pao ovogodišnji najmlađi križonoša Ivan Milatić iz Jelse. U nazočnosti brojnih hodočasnika susret svećenika i križonoše na kraju duga pokorničkoga hoda uvijek je dojmljiv. U pokorničkom hodu iz Svirača sudjelovao je i hrvatski premijer Andrej Plenković koji je rodom iz toga hvarškoga mjesta.

U ovogodišnjoj pokorničkoj procesiji najmlađi križonoša iz Jelse rođen je 1983. godine. Tomislav Carić (1974.), doktor medicine, otac dvojice sinova, ponio je križ iz Pitava, a zapisan je za nošenje 1999. godine. Križ je nosio iz osobnoga zavjeta. Iz Vrisnika križ je nosio Jure Gurdulić (1981.), pribilježen kao križonoša još 1999. godine. Po struci magistar ekonomije, otac troje djece sa suprugom Marijom, križ je ponio iz osobnoga zavjeta. Zanio Ivan Buratović (1982.) iz Vrbanja, upisan je kao križonoša 1998. godine. Obrtnik po zanimanju, otac troje djece sa suprugom Ivanom, nosio je križ za svoju obitelj, rodbinu i prijatelje. Iz Vrboske križonoša je bio Mario Gabelić (1979.) koji se zapisao za nošenje križa 1994. godine. Taj konobar po zanimanju križ je nosio iz osobnoga zavjeta. Najstariji ovogodišnji križonoša bio je Jurica Božiković iz Svirača, rođen 1954. godine, po zanimanju pekar, oženjen i otac troje djece, a za križonošu se u svojoj župi upisao 2003. godine.

Križonoša je u tim župama izuzetna čast i služba koja se zadržava do sljedeće procesije „Za križem” kada će raspelo preuzeti sljedeći zapisani križonoša. Osim u cjelonoćnoj velikotjednoj procesiji, ovogodišnje križonoše nosit će križ i u ostalim procesijama. Kolika je važnost križonoše u hvarskoj procesiji najbolje svjedoči činjenica da u nekim obiteljima križonoša pripada već trećoj generaciji koja nosi raspelo u tim obiteljima.

Procesija „Za križem” samo 1944. godine nije održana na otoku zbog velikoga broja izbjeglih Hvarana u naletu agresije i rata, ali je održana u zbjegu, u El Shattu gdje su Hvarani za Drugoga svjetskoga rata boravili u izbjegličkom kampu. Tada su izbjegli Hvarani podigli u izbjegličkom kampu šest velikih šatora poput šest crkava, imenovali križonoše i održali procesiju.

Osnovan Međureligijski savjet Rijeka 2020.

Potpisan Memorandum o uključenju vjerskih zajednica u projekt Rijeka - Europska prijestolnica kulture 2020. (EPK 2020)

Rijeka, 14.4.2017. (IKA) - U Salonu Grada Rijeke u petak 14. travnja potpisan je Memorandum o razumijevanju i osnivanju međureligijskog savjeta Rijeke 2020. Riječ je o inicijativi rektora katedrale sv. Vida i biskupskog vikara mons. Matije Matičića o uključenju vjerskih zajednica u projekt Rijeka - Europska prijestolnica kulture 2020. (EPK 2020) s namjerom daljnjeg unapređenja međureligijskog djelovanja u gradu Rijeci i Primorsko-goranskoj županiji.

Memorandum su potpisali riječki nadbiskup i metropolit Ivan Devčić, gradonačelnik Rijeke Vojko Obersnel, paroh Srpske pravoslavne Crkve u Rijeci Mićo Kostić, glavni riječki imam Medžlisa Islamske zajednice Hajrudin Mujkanović, predsjednik Židovske općine Rijeka Ranko Špiĝl, pastor Baptističke crkve u Rijeci Giorgio Grlj te direktorica Trgovačkog društva Rijeka 2020. d.o.o. Emina Višnić.

Nadbiskup je izrazio radost izborom Rijeke za tu laskavu titulu, kao i geslom 'Luka različitosti', koje upućuje da je različitost bogatstvo jednog naroda. Izbor Rijeke za Europsku prijestolnicu kulture velik je događaj za naš grad, osobito u smislu gradnje zajedništva u različitosti. S tim u vezi trebamo i mlade odgajati da različita vjerska uvjerenja uvažavaju i u toj različitosti grade zajednički dom. Svi imamo iste potrebe i u tom smislu imamo i volje i želje da nam zajednički život bude ljepši, rekao je nadbiskup.

Govoreći o ideji osnivanja Međureligijskog savjeta, mons. Matičić rekao je kako je to nastavak dobre međureligijske suradnje u gradu Rijeci. Imamo puno više od dijaloga, a to je prijateljstvo, rekao je rektor riječke prvostolnice, dodajući kako im u tom nastojanju razvijanja prijateljstva, ekumenizma i međureligijskog dijaloga podršku daje Grad Rijeka. Gradonačelnik Obersnel izrazio je ponos što je često za istim stolom u gradu na Rječini s predstavnicima vjerskih zajednica. Projekt Rijeka - Europska prijestolnica kulture 2020. nije samo projekt Grada, nego svih građana, poručio je gradonačelnik. U nastavku je podsjetio na poruku mons. dr. Devčića koju je po objavi laskave titule gradu Rijeci, samoinicijativno napisao i uputio svim vjernicima. Rijeka je grad gdje se njeguje dobar odnos s vjerskim zajednicama i u kojemu postoji zavidna razina međusobnog razumijevanja i uvažavanja. Posebna težina današnjeg potpisivanja jest činjenica da se Memorandum potpisuje na Veliki petak i u godini kada katolici i pravoslavci zajedno slave Uskrs, zaključio je Obersnel. Prigodne riječi o zajedništvu i dobroj međureligijskoj suradnji uputili su i drugi supotpisnici Memoranduma.

Međureligijski savjet Rijeka 2020. činit će najzastupljenije vjerske zajednice u Rijeci koje će aktivno surađivati s Gradom i TD Rijeka 2020. na zajedničkoj promociji EPK 2020. kao platforme za predstavljanje kulturnog povezivanja zajednice i platforme koja omogućava bavljenje pitanjima kulturne raznolikosti. Suradivat će i na promociji kulturnoga i povijesnog naslijeđa grada Rijeke, istraživanju i predlaganju društvenih modela i politike za rješavanje predrasuda i diskriminacija protiv vjerskih zajednica kroz interkulturalni pristup. Između ostaloga, ovime će se vjerske zajednice uključiti u okupljanje teorijskih znanja i praktičnih iskustava u kreativnom reagiranju na predrasude i diskriminacije, osobito na vjerske zajednice. Na kraju, aktivno će sudjelovati u radu mreže Interkulturalnih gradova Vijeća Europe koje se odnose na promociju međureligijskog dijaloga te interkulturalnog dijaloga u društvu općenito.

Nadbiskup Barišić primio Branku Ramljak, povjerenicu Vlade za grad Split

Split, 14.4.2017. (IKA) - Splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić primio je Branku Ramljak, povjerenicu Vlade Republike Hrvatske za grad Split, u petak 14. travnja u Nadbiskupskom ordinarijatu u Splitu. Susretu je nazočio i generalni vikar Splitsko-makarske nadbiskupije mons. Miroslav Vidović. Nadbiskup je čestitao Ramljak na povjerenju koje joj je iskazala hrvatska vlada da vodi grad Split do redovitih izbora. Zahvalivši na čestitkama, Ramljak je priznala da je ostala iznenađena tim izborom, ali i spremna dati svoje znanje, sposobnosti i vrijeme kako bi pomogla gradu Splitu u ovom razdoblju.

Središnja tema susreta bila je proslava sv. Dujma, zaštitnika grada Splita i Dana Grada. Sugovornici su se složili da je svetkovina sv. Dujma središnja proslava u gradu Splitu, te da je iznad svake politike i da se, i u okolnostima bez gradonačelnika i gradskog vijeća, Sudamja treba održati na dosadašnjoj visokoj razini. Slijedom toga dogovoreni su neki detalji programa proslave koji bi trebali biti zaključeni i prihvaćeni na Odboru za proslavu sv. Dujma. Obostrana je želja da, premda u jeku kampanje za lokalne izbore, proslava Sudamje odiše zajedništvom svih građana i struktura. Na kraju, premda je mandat povjerenice Vlade relativno kratak, Ramljak i nadbiskup Barišić izrazili su spremnost na zajedničku suradnju za opće dobro grada i građana.

Hrvatima s Kosova uručeni ključevi novih obiteljskih kuća u Dumačama

Dumače, 14.4.2017. (IKA) - U Dumačama pokraj Petrinje (župa Gora) u petak 14. travnja održana je svečanost uručjenja ključeva korisnicima novoizgrađenog naselja „Dumače“. Riječ je o naselju koje je izgrađeno u sklopu nacionalnog programa stambenog zbrinjavanja koji provodi Središnji državni ured za obnovu i stambeno zbrinjavanje. Dodjelom obiteljskih kuća u državnom vlasništvu, ukupno je stambeno zbrinuta 41 obitelj sa 196 članova obitelj Hrvata koji su koji su uslijed ratnih događaja protjerani sa svojih ognjišta na Kosovu. Godine 1999. napuštaju svoja sela, Letnicu, Vranokole i Šašare i dolaze u Republiku Hrvatsku te pronalaze smještaj na području općine Voćin, Đulovac i u tada montažnom prognaničkom naselju Dumače, sagrađenom upravo na mjestu novoizgrađenih obiteljskih kuća. Dugi niz godina, dok je trajala izgradnja kuća u Dumačama, prognanici su bili smješteni i u naselju u Maloj Gorici gdje su uvjeti s godinama postali neprimjereni, a naselje u Dumačama, iako završeno još 2014., zbog problema s infrastrukturom, zjapilo je prazno.

Kada je i taj problem riješen krajem ožujka o.g. stvoreni su uvjeti za konačno preseljenje na koje su prognanici s nestrpljenjem čekali. U izgradnju naselja RH je utrošila gotovo 17,2 milijuna kuna, od toga 10,6 milijuna kuna utrošeno je za izgradnju 41 obiteljske kuće te 6,6 milijuna kuna za izgradnju objekata infrastrukture naselja. Kako je najavljeno, do kraja godine, novim zakonom o darivanju državne imovine kuće bi im trebale biti dane u trajno vlasništvo.

Ključeve obiteljima su predali ministar državne imovine dr. Goran Marić, sisački biskup Vlado Košić, župan Sisačko-moslavačke županije Ivo Žinić, državni tajnik Središnjeg državnog ureda za obnovu i stambeno zbrinjavanje Nikola Mažar, te domaći župnik, i sam prognanik s Kosova, vlč. Paško Glasnović koji je apelirao na okupljene da naselje dobije i svoju crkvu jer su upravo vjera u Boga i Crkva očuvali hrvatski identitet na Kosovu punih sedam stoljeća.

Biskup Mrzljak posjetio Caritasovu pučku kuhinju

Varaždin, 14.4.2017. (IKA) - Varaždinski biskup Josip Mrzljak na Veliki petak, 14. travnja, posjetio je Caritasovu pučku kuhinju u Varaždinu. Mons. Mrzljak, predsjednik Hrvatskog Caritasa, zajedno je s ravnateljem Biskupijskog Caritasa mr. Antom Šolom, posjetio volontere i korisnike Pučke kuhinje te im podijelio tople obroke, a zajedno s njima je i blagovao. Biskup je, u društvu predstavnika gradske i županijske vlasti, zahvalio svima koji pomažu onima kojima je to doista potrebno, posebno onima koji to čine bez da za to traže posebnu hvalu.

„Pred nama je najvažniji kršćanski blagdan. Uskrs je blagdan perspektive, nade i života. No, on nas potiče i da živimo pravim životom te da vrednujemo svaki život i da pomognemo jedni drugima kao ovdje danas. Teško je reći pomažemo li kao ljudi dovoljno. Vjerujem da mnogi naši sugrađani prilično pomažu drugima. Ljudi koji su u potrebi ponekad ne žele izaći u javnost, pa je važno pomagati im diskretno. Treba činiti ono što kaže Evanđelje: 'Neka ti ne zna lijeva što čini desnica'. Nastojmo pomoći i onda kada se to ne objavljuje“, poručio je varaždinski biskup.

Varaždinska Pučka kuhinja dnevno pripremi oko 330 toplih obroka za sve kojima je to potrebno. Na Veliki petak korisnici su dobili topli obrok. Caritasova pučka kuhinja će raditi i na Veliku subotu kada će svim korisnicima biti podijeljeni paketi sa šunkom i jajima za nedjeljni obrok.

Caritas Varaždinske biskupije uspijeva odgovoriti na sve potrebe ljudi u potrebi. Oko 75% potreba za kuhinju financira se iz Biskupijskog Caritasa i župa, lokalna samouprava, Grad i županija, ukupno sudjeluju s 360.000 kuna, a ostalo otpada na donatore. Ljudi koji su u potrebi, briga su cijele zajednice, istaknuo je ravnatelj Biskupijskog Caritasa mr. Ante Šola te izrazio želju da za proslavu 20 godina Varaždinske biskupije, koja će biti u rujnu, bude dovršen novi Caritasov centar na Banfici.

Obredi Muke Gospodnje u riječkoj prvostolnici

Rijeka, 14.4.2017. (IKA) - Izvještaj Isusove muke ne može nikoga ostaviti ravnodušnim, rekao je riječki nadbiskup i metropolit Ivan Devčić predvodeći 14. travnja obrede Velikog petka u riječkoj katedrali Sv. Vida. Potaknuo je vjernike da se, dok promišljaju o Isusovoj muc i trpljenju, prisjete mnogobrojnih tragedija, poginulih i svih zala koje ljudi nanose jedni drugima, kao i onih koji trpe posljedice istih.

U nastavku se osvrnuo na pitanja koja si suvremeni čovjek postavlja; pitanja o trpljenju, patnji, nepravdi na koja često ne postoji odgovarajući racionalni odgovor. „Tamo gdje zastaje naš razum, vjera otkriva Božju dobrotu i Božju ljubav u patnji odnosno u trpljenju. Vjera nam pomaže da otkrijemo da je Bog prisutan i da nađemo znak svjetla i smisla u životu s nedaćama, patnjama, bolima. Pomaže nam da vidimo smisao u svemu, a smisao je Isus Krist, Sin Božji. On je uzeo na sebe naše grijehove, umro je u mukama, bio položen u grob i treći dan uskrsnuo od mrtvih. Isusovo uskrsnuće je Božji odgovor da smrt, patnja i bol nemaju zadnju riječ. Zadnju riječ ima život, život vječni.“

Dodao je da je vjera u uskrsnuće jača od svega. Isus se za nas dao razapeti. Umro je, ali mi koji vjerujemo i danas možemo osjetiti njegovu prisutnost u svijetu i našem životu. Na kraju je potaknuo vjernike na molitvu za učvršćenje vjere, kao i za sve koji sumnjaju i koji prolaze teškim putem životnog križa.

Prije obreda Velikoga petka, vjernicima je u vremenu od 8 do 18 sati na čašćenje bila izložena relikvija Križa Kristova (1. st.) iz Jeruzalema.

Nuncij D'Errico u Stepinčevu Karmelu

Brezovica, 14.4.2017. (IKA) - Apostolski nuncij u RH nadbiskup Alessandro D'Errico slavio je 14. travnja s bosonogim karmelićankama i vjernicima obrede Velikog petka u Karmelu u Brezovici. S nuncijem su koncelebrirali don Stjepan Bolkovac i o. Ivica Hadaš, DI.

Na početku homilije nuncij je spomenuo da papa Franjo s pažnjom prati redovnički život klauzurnih sestara i zahvaljuje im za njihove molitve, u koje se i dalje preporuča, kao i apostolski nuncij, čija je želja bila da zajedno sa sestrama može promatrati tajnu križa. Gledajući na križ, tu ćemo naći veliku duhovnu snagu koja nam za život treba, naglasio je nuncij. Isto tako rekao je da još jednu drugu stvar moramo imati pred očima o kojoj nam križ govori, a to je slijediti Isusa noseći svoj križ. Gledajući na naše ljudske kriterije, nama se čine naši križevi najteži. Zato često Gospodinu prigovarano i mrmljamo. No, kad nam Gospodin razotkrije križeve drugih oko nas, vidimo da je naš križ upravo onaj koji možemo nositi. Stoga je potrebno pogledati svoj križ, ponizno ga uzeti i nositi ga, slijedeći Isusa, poručio je nuncij. Nakon Muke koju su otpjevali bogoslovi, i sveopće molitve, slijedilo je klanjanje križu po kojemu su vjernici zahvalili Gospodinu za njegovo otkupiteljsko djelo i s njim ponijeli svoje životne križeve. Nakon obreda Velikog petka, nuncij se susreo sa sestrama u klauzuri, u vrlo srdačnom i otvorenom razgovoru. Tu se više upoznao sa Stepinčevim Karmelom, njegovom poviješću i sadašnjošću. U razgovoru s redovnicama među ostalim je rekao: „Papa Franjo kad nas šalje u neku zemlju na poseban način nam povjerava brigu za klauzurna redovnice jer one su snaga Crkve i zato sam odavno htio posjetiti ovaj samostan u Brezovici...“.

Veliki petak u požeškoj katedrali

Požega, 14.4.2017. (IKA) - Na Veliki petak, 14. travnja, u popodnevnim satima požeški biskup Antun Škvorčević predvodio je Obred Muke Gospodnje u požeškoj katedrali. S njim su na obredu sudjelovali svećenici iz župe sv. Terezije Avilske i iz središnjih biskupijskih ustanova te brojni vjernici. Trojica solista otpjevala su Muku po Ivanu uz dionice koje je izveo katedralni mješoviti zbor. U kratkoj homiliji biskup je upitao nazočne što kažu na ono što su čuli u navještaju Muke Gospodnje i kako se prema tome odnose. Spomenuo je da s jedne strane djeluju oni koji su zahvaćeni zlom, mržnjom, prezirom, osvetom te osuđuju nedužnog Isusa na smrt a s druge strane istovremeno Bog ostvaruje najveći pothvat, lomi okove zla i smrti njegovom posvemašnjom vjernošću Ocu, ljubavlju i milosrđem. Biskup je upozorio kako je Isus pobijedio zlo tako da ga je preuzeo na sebe, ustvrdivši da nema drugog puta kojim bi se to moglo ostvariti.

Izrazio je radost što su se nazočni u katedrali sudjelovanjem na slavlju muke Gospodnje odrekli onih koji igraju smrtnu igru zla i svrstali među one koji su lijepe duše, poput Marije Isusove Majke, Marije Kleofine i Marije Magdalene, poput ljubljenog učenika Ivana, ili satnika koji je u umirućem Isusu prepoznao Sina Božjega. Rekao im je da su na taj način postali dionicima dara Isusove muke i smrti, nutarnje slobode od zla, mržnje i ranjenosti smrću. Podsjetio ih je kako je samo raspeti Isus temelj nade u pobjedu nad zlom i smrću te ih je pozvao da na Veliki petak o 20. obljetnici Požeške biskupije još snažnije usvoje biskupijsko geslo „Krist danas i uvijek, naša nada“. Potaknuo je nazočne vjernike da se danas u svojim dušama tako raspoleže da Gospodin Isus, koji je za njih umro i pobijedio smrt, osjeti kako su mu oni prijatelji. Pozvao ih je da mu, kad budu

poljubili njegov križ, reknu da može s njima računati ovdje u Požezi, u Hrvatskoj, jer vjeruju njegovoj pobjedi i žive od njegovih nada.

Nakon sveopće molitve u katedralu je svečano unesen velom pokriveni križ, kojemu su svi nazočni vjernici, nakon što je otkriven, iskazali štovanje prigrabanjem koljena i poljupcem. Na svršetku slavija biskup im je zahvalio za sudjelovanje i pozvao da noćas ili sutra tijekom dana pronađu vremena za molitvu na Isusovu grobu u kapeli Sv. Ivana Pavla II. u kripti. Potom su župljani katedralne župe prema prethodno utvrđenom rasporedu započeli molitveno bdjenje uz Isusov grob.

Biskup Kutleša obrede Velikog petka predvodio u pulskoj katedrali

Pula, 14.4.2017. (IKA) - Obrede Velikog petka porečki i pulski ordinarij Dražen Kutleša predvodio je 14. travnja u pulskoj katedrali Uznesenja Marijina. Obredima je ove godine prvi put prethodila pobožnost križnoga puta u samostanskoj crkvi Sv. Franje Asiškog, koja jurisdikcijski pripada katedralnoj župi, te silazak u procesiji ulicom Sergijevaca, preko trga Forum i Kandlerove ulice do katedrale. Pobožnost je predvodio vlč. Slavko Rajič, a procesiju su glazbeno animirali kantori neokatekumenskih zajednica iz katedralne župe. Nakon čitanja Muke, biskup je u homiliji istaknuo da kao kršćani moramo dublje razumjeti poruku križa, a ne se zadržati samo na konstataciji raspeća i smrti a križu. Napose je važno smisao te poruke znati primijeti u svome životu. Križ je poruka žrtve božanske ljubavi, istaknuo je biskup, spomenuvši spomendan čina ustanovljenja sakramenta euharistije i zapovijed ljubavi koju nam je Isus dao tom prigodom, da ljubimo jedni druge kao što on ljubi nas. Isus govori o toj ljubavi, ali ono što govori on to i čini, on iz ljubavi prema nama ljudima grešnicima, čini žrtvu križa, ta božanska ljubav postaje djelotvorna i očituje se za svakoga čovjeka, kako bi se mogao spasiti. Taj križ i ta muka je otkupnina za naše grijeha, rekao je biskup, pojašnjivši to suvremenim pojmom podmirivanja kreditnoga duga za drugoga. On otkupljuje naše grijeha da bi se mi mogli spasiti i da bi mogli doći pred lice Gospodnje. Naš je problem često što ne razumijemo težinu grijeha, Isus nas poziva da se urazumimo, da shvatimo težinu svojih grijeha i da molimo za oprostjenje.

Isus nas opravdava, on oduzima kaznu koju bismo po pravdi trebali podnijeti, uzima kaznu na sebe da nas opravda i daje nam mogućnost da se spasimo. Križ koji mi slavimo jest opravdanje naših grijeha, on nam time omogućava da se zovemo djeca Božja, istaknuo je biskup. Isusova žrtva na križu je vječna, rekao je biskup, pojašnjivši to povijesnim pojmom starozavjetne prakse razmjernosti veličine žrtvovane životinje i težine grijeha. Križ je simbol patnje i muke, možemo reći da je to herojski čin. U Isusovo doba je to bila najveća kazna i najveće poniženje. Zato mnogi sveci, pogotovo mučenici prihvaćaju taj križ, u križu nalaze utjehu jer znaju da je Gospodin onaj koji je prvi patio. No, kada mi patimo, vidimo da su naše patnje daleko manje, ali da se preko tih patnji možemo suobličiti s Isusom Kristom. Svi mi u svome životu imamo muke i patnje, zovemo ih svojim križevima. Te svoje križeve trebamo prihvatiti i nositi, jer križ može biti spasenje, a neprihvatanje križa može biti upropaštenje. Zato prihvatimo i zagrlimo svoj križ i nosimo ga cijeli život, jer Bog nam daje taj križ, ne da bi nas kaznio već da bi nas izgradio i da bi postali pravi vjernici i kršćani, zaključio je biskup.

Usljedila je sveopća molitva Crkve, klanjanje križu te nastavak Obreda Velikog petka.

Obred muke i smrti Gospodinove u Krku

Krk, 14.4.2017. (IKA) - Na Veliki petak, 14. travnja, krčki biskup Ivica Petanjak predvodio je u krčkoj katedrali Obred muke i smrti Gospodinove.

Nakon navještaja Muke po Ivanu, biskup se homilijom obratio okupljenima.

„Veliki je petak dan kada je u središtu naše pozornosti sama Isusova muka i smrt i svatko tko želi može se slobodno približiti Kristu rassetome i poljubiti ga ili mu se pokloniti ili ga dotaknuti, i svatko osjeća da je Krist na križu tu radi njega. No, što je to što Isusovoj mucu daje posebnu snagu, spasonosne i čudesne učinke? Duh, volja, nakana i spremnost kojom Isus prihvaća muku. I danas mnogi umiru i u težim mukama od Isusove smrt na križu, no Isusova je muka ipak po nečemu jedinstvena: po unutarnjoj spremnosti kojom je podnesena. Isus nije tražio smrt na križu, ali jednako tako, Isus nije mogao žrtvovati istinu. Nije mogao zatvoriti oči pred onime što je zlo, nije mogao okrenuti glavu kao da ga se nešto ne tiče, samo zato da izbjegne smrt. Isus je uistinu želio da na ovoj zemlji zaživi novi svijet, da Božja logika zavlada među ljudima, da se izgradi Božje kraljevstvo na zemlji. Očito da to mnogima nije odgovaralo jer bi značilo potpunu promjenu ponašanja i zato je Isus morao biti uklonjen. Isus prihvaća smrt, ali ne glumi heroja koji umire s prezirom ili olako odbacujući svoj život. Za Isusa je muka i smrt strašna, bolna, krvava, stravična, kao što bi bila za svakog normalnog čovjeka kojeg se razapinje, a tu bol i dramatičnost dodatno pojačava onaj duševni unutrašnji element da je presuda namještena, ali i da je ostavljen od svih. I premda je u tom trenutku sav svijet i sav grijeh svijeta bio na jednoj strani, kao ogromna planina koja će ga poklopiti, Isus ostaje postojan u svom uvjerenju, dosljedan sebi, vjieran onome što je živio i govorio, svjestan da se zato isplati i umrijeti, jer je to istina. Istina se ne može zanijekati, s njom se ne može trgovati, ona nema alternativu. Isus je išao u smrt vjerujući da će ljudi to jednog prepoznati i da se radi toga isplati i život dati. Hoće li naš život biti spasonosan ili beskoristan, blagoslov ili prokletstvo, ovisi samo o nama. Netko vam može život okrenuti naopačke, može vam od života stvoriti pakao, može vas i ubiti, ali vas ne može natjerati što će te vi sa svojim životom u tom trenutku učiniti. Mi odlučujemo hoće li naš život biti blagoslov ili prokletstvo. Samo mi", rekao je biskup.

Potom spomenuo nevinih žrtava koje su, poput Krista, podnosile mučeničke smrti bez ijedne primisli na mržnju, osvetu. Isusov način muke i smrti nadahnua je milijune i milijune ljudi da žive i umiru blagoslivljajući. Da njihove smrti postanu blagoslov kao što je bila njegova.

„Nama je danas više od vode i kruha potrebno da najprije mi kršćani počnemo ponovno vrednovati i vjerovati u moć i blagoslov trpljenja i patnje. Danas su malobrojni oni, pa i kršćani, koji vjeruju da ima smisla trpjeti, da ima smisla oprostiti, da ima smisla uvredu podnijeti... To ne znači da se ne treba boriti protiv nepravde, nasilja, zla. Treba, svim mogućim sredstvima. Ali ako vidiš da to u tom trenutku ne pomaže, ne dolazi do ušiju i srca ljudi, da je uzaludan sav trud, tada treba podnijeti i nepravdu, i poniženje, i klevetu, oprostiti i blagoslivljati. To je smisao Isusove slavne muke. Otkupio nas je onda kad ništa nije ni činio ni govorio nego samo trpeći ljubio i ljubeći trpio", zaključuje biskup.

Usljedilo je otkrivanje križa i klanjanje križu, a zatim su se vjernici, predvođeni biskupom i svećenicima, uputili u procesiju s moćima svetog Križa gradskim ulicama, ispunivši ih korizmenim napjevima.

Obredi Muke Gospodnje u Šibeniku

Šibenik, 14.4.2017. (IKA) - Obrede Velikoga petka u šibenskoj katedrali Sv. Jakova 14. travnja predvodio je šibenski biskup Tomislav Rogić uz sudjelovanje umirovljenoga biskupa Ante Ivasa, katedralnog župnika don Krešimira Mateše, bolničkog kapelana fra Mate Topića i tajnika don Roka Glasnovića. Nakon prostracije i šutnjom iskazane počasti Kristu umrlom na križu za spas svijeta, uslijedila je služba čitanja i pjevanje Muke, koju je otpjevao Mješoviti katedralni zbor pod ravnanjem prof. Jelene Mikulandre a kao solist nastupio je Rafael Lovrić Caparin. Prije ljubljena križa koje je pratilo pjevanje tradicionalne tužaljke „Puče moj“ i obreda pričesti, uslijedila je homilija biskupa Rogića.

"Na današnji dan muke i smrti Kristove zapravo bi trebalo posve utihnuti i šutjeti. Svaki bi govor trebao stati pred tajnom raspetog Božjeg Sina i njegove smrti na križu. Bog je ušao u ljudsku patnju, Bog je patnju preuzeo na se. Postao je trpeći Bog!" Naglasio je kako je Bog izabrao križ da omekša ljudsko srce. "Prikovan čavlima Krist je jednom zauvijek otvorio svoj zagrljaj za svakog čovjeka. Višeci na križu zauvijek je raširio svoje ruke da primi k sebi svakoga od nas. I kao da ih je upravo zato dao čavlima prikovati da se nikada više za nikoga taj zagrljaj Božje ljubavi ne zatvori, nego da uvijek bude otvoren primiti bilo koga tko traži Božje spasenje. Nadalje, poručuje nam da nas je Bog odlučio spasiti po drvetu križa. Naši praroditelji, Adam i Eva, sagriješili su jedući sa zabranjenog drveta. Po tom drvetu oni su izabrali neposlušnost Bogu i stigli su ih: grijeh i smrt, a Isus bira poslušnost Bogu, prihvaća biti mučen po drvetu Križa da bi nam mogao darovati oprostjenje, povratiti milost i život", poručio je biskup Rogić.

Kazao je kako je po drvu križa, kad je ljudskim očima Isus na križu izgledao posve nemoćan, Bog nama pokazao svoju svemoć jer je od križa - koji je bio znak sramote, osude i najstrašnije smrti - učinio novi znak, znak ljubavi i spasenja. Od simbola najveće sramote i strahote Bog čini simbol ljubavi. Žrtvu pretvara u blagoslov. Bog od simbola najokrutnije smrtne osude čini simbol spasenja, sredstvo spasa po kojem čovjeku jednom zauvijek bivaju otvorena vrata u vječni život sa svojim Bogom Stvoriteljem - s Bogom koji nam se objavio kao Otac. Križ - sprava za mučenje - postaje znakom praštanja. Isus s križa oprašta razbojniku koji se kaje, a potom izgovara riječi koje se mogu razumjeti samo ako imamo na pameti ljubav Božju za čovjeka: "Oče oprosti im jer ne znaju što čine!" U smrtnoj boli, do kraja prezren i odbačen Krist nas uči praštati", kazao je biskup Rogić.

"Nemojmo samo odmahnuti rukom i reći: Isus je bio Bog pa je to mogao reći i učiniti, mi smo samo ljudi i nemamo te snage. Istina je da smo samo ljudi, slabi i nesavršeni, grešni i često nesposobni oprostiti i žrtvovati se za druge bez interesa, ali zato molimo upravo pod križem Gospodinovim, danas, na Veliki petak, da nam On s križa udijeli snagu prave ljubavi, spremnosti na žrtvu, herojsku milost i silu praštanja", zaključio je homiliju šibenski biskup.

Nakon obreda, po običaju šibenske katedrale vjernici su sudjelovali u procesiji s križem oko katedrale. Obredi Velikog petka završili su pjevanjem psalma "Ispovidite se" i blagoslovom križem.

Uskrsna čestitka nuncija Alessandra D'Errica

Zagreb, 15.4.2017. (IKA) – Apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj nadbiskup Alessandro D'Errico uputio je i ove godine svoju uskrsnu čestitku putem sredstava društvenih komunikacija.

Na početku čestitke izražava radost „što nam Providnost ponovno nudi priliku proslaviti 'svečanost nad svečanostima', i to istoga dana kada je slave i naša pravoslavna braća. Ta providonosna slučajnost nas poziva nadići konfesionalne granice, osobito u ovoj svečanoj prigodi; i podsjeća nas da je, unatoč razlikama, ono što nas ujedinjuje mnogo veće od onoga što nas razdvaja. Zato mi je drago poželjeti sretan Uskrs također i našoj pravoslavnoj braći, oslanjajući se na žarku molitvu kako bi od Uskrslog Isusa mogao doći život, svjetlo, nada i radost za naše zajednice i – putem našeg zajedničkog svjedočanstva – za sve ljude dobre volje".

U ekumenskom duhu stoga promišlja uz misao Sveca iz vremena nepodjeljene Crkve sv. Efrema Sirca, kojega je kršćanska starina počastila naslovom "harfe Duha Svetoga", i čiji nauk ostaje i dalje aktualan za kršćanske Crkve. U 2. Himnu o Uskrsnuću sv. Efrema inzistira na radosnim pohvalama koje trebaju potaknuti promišljanje pashalnog otajstva, i predstavlja veliku kozmičku liturgiju svega stvorenog koja obuhvaća nebo i zemlju. Započinje osvrtnom na „Križ koji ponovno otvara Raj". Od njega, od Križa, provire hvalospjev svega stvorenja: „Ključ za me bje tvoj Križ, otvori mi Raj... Evo radosne svečanosti... Čedne žene i muškarci bijahu trublje i rogovi. Dječaci i djevojčice u njoj bijahu harfe i citre." Nuncij naglašava kako taj opis radosti kao specifična nota uskrsnog razmatranja prisjetit će nas i pomoći nam bolje shvatiti neke aspekte nauka našeg voljenog pape Franje koji nam često nudi vrlo poticajna razmatranja o temi radosti.

Prošle godine Sveti Otac u jednoj meditaciji rekao je da bi radost trebala biti karakteristična vrlina kršćana. Očito je da se ne radi o „prolaznim radostima" koje mogu doći iz potrošačke ponude, već se radi o radosti Evanđelja, radosti koja dolazi iz svijesti onoga što je Bog učinio za nas, i slavimo je ovih tako svetih dana: On nas je obnovio u Kristu, Svome Sinu, krvlju Njegova Križa, naglašava nuncij. Papa dodaje „da se ne može ignorirati da se ponekad moramo suočiti također i s kušnjama i patnjama, koje pomalo prate svakodnevni put svih nas. Ali čak i u takvim okolnostima kršćanin je pozvan živjeti taj dinamizam radosti izražavajući ga na drugi način, odnosno s mirom koji dolazi iz sigurnosti da je Isus umro i uskrsnuo za nas, s nama je, prati nas, poznaje nas po imenu, voli nas takve kakvi jesmo, s našim kvalitetama i ograničenostima.

Nuncij D'Errico podsjeća na još jedan element nauka o radosti Svetog Oca. „To je da ne možemo zadržati radost za sebe niti možemo biti zadovoljni dijeliti je samo s onima koji su nam dragi ili bliski. S Isusom imamo obvezu podijeliti je sa svima bez razlike. To je dinamizam zrele vjere. To je krepost velikih, onih koji znaju nadići vlastite interese, gorčine, ljudske malenosti i sitničavosti, onih koji uvijek znaju proširiti svoj pogled na obzorja Božja i obzorja braće, a osobito najsiromašnijih i najudaljenijih koji su jako potrebni solidarnosti i utjehe".

Svoju čestitku nuncij zaključuje riječima: „U ekumenskom duhu, razmatrajući sa sv. Efreom kozmičku liturgiju koja ujedinjuje nebo i zemlju u radosnom hvalospjevu Gospodinu umrlom i uskrsnulom, još jednom izričem uskrsnu čestitku svima zajedno i svakome od vas. Za vas i s vama molim da uskrsni blagdani donesu obilje spokoja, obnovljene nade i radosti".

Na Veliku subotu biskup Škvorčević pohodio obitelj kojoj je izgorjela kuća

Požega, 15.4.2017. (IKA) - Na Veliku subotu, 15. travnja, požeški biskup Antun Škvorčević u pratnji caritasovog volontera Ivice Grgića, pohodio je obitelj Petra i Ljubice Paulić koji su u svoj dom primili šesteročlanu obitelj Momirov Pašalić iz Stare lipe kojoj je u nedavnom požaru izgorjela obiteljska kuća. Biskup se u razgovoru sa supružnicima Paulić i nastradalim supružnicima Momirov Pašalić zanimao za okolnosti požara u kojem je nastradala obiteljska kuća kao i za korake koji su poduzeti u njezinoj obnovi kako bi se riješilo njihovo stambeno pitanje. Spomenuo im je kako je važno rješavanje njihova stambenog pitanja no, još je važnije da u nesreći koja ih je zadesila ne ostanu u beznađu i mraku nego da snagom Uskrsloga Gospodina koji je rasvijetlio tamu ljudskih srdaca i donio novu životnu nadu za svakoga čovjeka nastave daljnje životne korake. Osobito se zanimao za djecu i s njima razgovarao o daljnjem pohađanju škole i način na koji se u trenutnoj situaciji odvija njihov svakodnevni život. Djeca su svojom spontanošću posvjedočila kako sada žive u jednoj novoj, proširenoj obitelji, dijeleći radost, igru, smijeh. Premda ponekad dođe do nesuglasica, to brzo nadvladavaju svojim mladenačkim načinom. Potom su supružnici Pašalić biskupu predstavili projekt obnove njihove obiteljske kuće te iznijeli poteškoće s kojima se susreću u pribavljanju svih potrebnih dozvola za rušenje ostataka izgorjele kuće. Biskup im je obećao kako će se u spomenuti projekt obnove uključiti i Caritas Požeške biskupije u skladu sa svojim mogućnostima. Izrazili su svoju zahvalnost svima koji su im pomogli i u noći kada je izgorjela njihova obiteljska kuća kao i za svu daljnju pomoć, a osobito zahvalnost izrazili su Caritasu župe sv. Leopolda Mandića u Požegi te Caritasu Požeške biskupije koji su im u nekoliko navrata pomogli svojim donacijama kao i biskupu na njegovu pohodu. Čestitajući svetkovinu Isusova Uskrsnuća, biskup je djeci uručio darove, a obitelji Paulić novčanu pomoć.

Istoga dana caritasovi volonteri pohodili su još nekoliko siromašnih obitelji u Požegi te im uručili pakete s hranom i higijenskim potrepštinama i novčanu pomoć. Određenom broju osoba u najtežem socijalnom stanju Caritas je već ranije dostavio pomoć.

Tradicionalni uskršnji doručak u Rijeci

Rijeka, 15.4.2017. (IKA) - Gradonačelnika Rijeke Vojka Obersnela, predsjednicu Gradskog vijeća Doroteu Pešić Bukovac te zamjenika gradonačelnika Miroslava Matešića primio je u subotu 15. travnja u Nadbiskupskom domu u Rijeci riječki nadbiskup Ivan Devčić s najbližim suradnicima na tradicionalnom doručku uoči proslave Uskrsa. Nadbiskup Devčić istaknuo je kako je riječ o susretu koji su započeli njihovi prethodnici riječko-senjski nadbiskup Anton Tamarut i tadašnji gradonačelnik Slavko Linić. To je lijepa gesta koja potvrđuje našu suradnju, ali je i poruka građanima da je potrebno graditi zajedništvo. Moramo surađivati bez obzira na kojim područjima djelujemo, a sve na korist ljudima kojima služimo, rekao je nadbiskup. Gradonačelnik Obersnel potvrdio je nadbiskupove riječi kako je tradicionalni uskršnji doručak još jedna potvrda dobre suradnje Riječke nadbiskupije i gradske uprave. Dodao je da su dan ranije predstavnici Grada Rijeke posjetili skoro sve kršćanske zajednice koje djeluju u gradu na Rječini, a današnji posjet prigoda je za razgovor o onome što se događalo od našeg posljednjega službenog susreta, rekao je gradonačelnik. Zaključio je kako je to ipak više susret prijatelja, nego dužnosnika.

Uskrsno čestitanje redovnica nadbiskupu Barišiću

„Trsimo se dati svoj doprinos da ova naša splitska Crkva živi i raste, da svi koje susrećemo u nama nalaze podršku i zaklon”, istaknula s.M. Bosiljka Halužan, zahvalivši nadbiskupu na očinskoj skrbi

Split, 15.4.2017. (IKA) - U Nadbiskupskom ordinarijatu u Splitu na Veliku subotu, 15. travnja, upriličena je uskrsna čestitka splitsko-makarskoga nadbiskupa Marina Barišića i predstavnica redovničkih zajednica u Splitu. U ime sestara Družbe kćeri milosrđa tsr sv. Franje bl. Marije Propetog Petković i predstavnica redovničkih zajednica u Splitu i Splitsko-makarskoj nadbiskupiji svoju čestitku nadbiskupu izrazila je predstojnica s. M. Bosiljka Halužan.

„U ove svete dane vrhunca korizmenog vremena, u Velikom tjednu posebice proživljavamo s našim Gospodinom otajstvo ustanove euharistije, njegovu muku i smrt, s dubokim povjerenjem u Očevu riječ da Kristova smrt na križu nije svršetak već otkrivanje istine vječnoga života po Kristovu uskrsnuću”, kazala je s. Bosiljka. U svjetlu Godine očinstva redovnice su se svojim djelovanjem uključile u osvješćivanje očeve uloge u obitelji. „Roditelje povjerene nam djece i mladih u različitim susretima potičemo na evanđeosko življenje njihova majčinstva i očinstva, upućujući ih posebice na nezamjenjivu ulogu oca kao oslonca i zaštitnika obitelji. U tomu nastojimo, svaka u karizmi svoje redovničke zajednice, vjerne poticajima svojih utemeljitelja, ispunjavati Kristov poziv: gladna nahraniti, žedna napojiti, nevoljna i siromaha pomoći, tužna utješiti, a sve srcem majke koja svakog razumije. Trsimo se dati svoj doprinos da ova naša splitska Crkva živi i raste, da svi koje susrećemo u nama nalaze podršku i zaklon”, naglasila je s. Bosiljka zahvalivši nadbiskupu na očinskoj skrbi i što se rado odaziva na susrete redovnica u različitim prigodama, posebice na zajedničkim slavljinama. „Neka Vam uskrsli Gospodin podari obilje milosti i dobro zdravlje da u njegovu duhu i po njegovoj volji ispunjavate svoju odgovornu i zahtjevnu pastirsku službu”, izrekla je čestitku s. Bosiljka te je u ime sestara uručila nadbiskupu prigodni uskrsni dar – kalež s pliticom i knjižicu bl. Marije Propetog Isusa Petković „Hvale i zazivi vječnom Ocu”.

Nadbiskup Barišić zahvalio je na čestitkama i daru te je naglasio kako su upravo redovnice onaj najživlji i najaktivniji dio Crkve te da je Splitsko-makarska nadbiskupija ponosna na njih. Kazao je da su njihovi samostani oaze u ovom svijetu i da njihovo svjedočanstvo vjere duboko i daleko seže izvan samostana. Uskrsli Krist okuplja oko sebe te čini radosnima navjestiteljima i glasnicima Njegove riječi i uskrsnuća. Uskrsa nema bez križa i smrti, ali iz Uskrsa crpimo snagu za nošenje osobnih križeva, križeva svoje Crkve i svoga naroda. Uskrsli Gospodin nas krijepi da kad padnemo pod križem ne klonemo nego se ustanemo i hrabro idemo naprijed te da poput Veronike i ostalih žena pratimo Isusa na njegovom križnom putu i pomognemo svima onima pritiješnjenima teškim križevima boli, nepravde, siromaštva, odbačenosti i samoće. „Karizme vaših utemeljitelja i utemeljiteljica su uskrsne iskre u tami ovoga svijeta. Vi ste Crkva koja zna stati uz križ i strpljivo nositi svoj križ ali i pomoći ga nositi drugima. Takvo djelovanje je u naravi uskrsne vjere”, kazao je nadbiskup, dodavši da u Uskrsu otkrivamo veliki dar nade, vjere, ljubavi i povjerenja. Čestitajući Uskrs redovnicama je darovao krunice te je ostao s njima u razgovoru uz sok i kolače.

Vazmeno bdjenje u katedrali Svetog Jakova u Šibeniku

Kraljevstvo nebesko gradimo već ovdje na zemlji svakim plemenitim činom, svakim poštenim poslom, svakom strpljivo podnesenom žrtvom, svakim dobrim djelom učinjenim iz ljubavi prema bližnjemu. Ono već tada raste među nama snagom Kristova uskrsnuća, snagom vjere u Božju pobjedu dobra, snagom predanja našeg života u Božje ruke, poručio biskup Rogić

Šibenik, 15.4.2017. (IKA) - Šibenski biskup Tomislav Rogić u koncelecijaciji s umirovljenim biskupom Antom Ivasom na Veliku subotu, 15. travnja, predvodio je obrede Vazmenoga bdjenja u katedrali Svetog Jakova u Šibeniku.

Svečani Exultet otpjevao je župnik i kanonik katedrale don Krešimir Mateša. Pjevao je katedralni zbor pod ravnanjem mo prof. Jelene Mikulandre uz orguljašku pratnju Nikole Lovrića Caparina. Šestero odraslih katekumena primilo je sakrament krštenja, a svetu krizmu primilo je osamnaest već krštenih vjernika.

U noći kad sve poprima tamne boje, tama koja ponajbolje predstavlja svu neizvjesnost ljudskog postojanja, biva prosvjetljena. Krista slavimo kao svjetlo koje prosvjetljuje svakog čovjeka. On je taj koji zauvijek pobjedi tamu, zauvijek daje ljudima odgovor: kamo idemo, kako hodati kroz život, i tko nas na kraju čeka. On donosi pobjedu kakvoj ni jedna druga nije ravna. Izgleda sve posve jednostavno, a ipak nije.

Usprkos svim spoznajama, usprkos Objavi koju nam je Bog po svome Sinu podario, čovjek je i dalje u traženju. Kao da još nismo dovoljno otvorili vrata Kristovu svjetlu, niti nakon 2017 godina od njegova rođenja. Isus traži od čovjeka vjeru. Želi da čovjek u njega stavi sve svoje pouzdanje, poručio je u homiliji biskup Rogić. Naglasio je kako je Bog nepopravljivost čovjeka odlučio zauvijek izliječiti, izbaviti ga od njegove sklonosti na zlo, sumnju, od njegove navezanosti na ono što vidi i može opipati. Sam je postao čovjekom, trpio na križu, umro - sišao među mrtve - da bi zauvijek pobijedio i zadnji čovjekov strah pred smrću.

"Ponudio nam je oslobođenje od svih zarobljenosti i izveo nas na slobodu. Ne više čudesima kao Izraelce, nego žrtvom križa svoga Jedinorođenog Sina. Njegovim uskrsnućem podario nam neuništivu nadu i čežnju vječnog života. Otvorio nam vrata obećane zemlje - ne više plodnih polja kao Izraelcima, nego vječne sreće u Kraljevstvu nebeskom", kazao je biskup.

"Kraljevstvo nebesko gradimo već ovdje na zemlji svakim plemenitim činom, svakim poštenim poslom, svakom strpljivo podnesenom žrtvom, svakim dobrim djelom učinjenim iz ljubavi prema bližnjemu. Ono već tada raste među nama snagom Kristova uskrsnuća, snagom vjere u Božju pobjedu dobra, snagom predanja našeg života u Božje ruke. Ono na kraju dolazi kao konačno ispunjenje svih naših nada, svih naših želja. Kao nagrada za sve naše pravedne napore i žrtve. Ako uzvjerujemo: nema više kraja, nema više straha, nema više neizvjesnosti, nema više tame. U njemu se ostvaruje punina života i postojanja. Vraća nam se izgubljena slika Božjeg lika što smo ju stvaranjem zadobili. Bog nas zauvijek grli kao svoju ljubljenu djecu, on vječni Otac pun milosti, milosrđa, ljubavi". Večeras, na Uskrs ponovno izabiremo Krista za svjetlo svojega života kako bi se i na nama ostvarila Božja obećanja, kako bi doista bili njegov svjedoci u ovome svijetu i baštinici uskrsne pobjede koja nema kraja, zaključio je biskup Rogić.

Vazmeno bdjenje u dubrovačkoj katedrali

Dubrovnik, 15.4.2017. (IKA) - Na Veliku subotu, 15. travnja, u dubrovačkoj katedrali Gospe Velike Vazmeno bdjenje predvodio je dubrovački biskup Mate Uzinić, a uz dubrovačke svećenike koncelebrirao je i đakon Josip Kašljević, stalni đakon iz Innsbrucka, oženjen i otac četvero djece. Na samom početku Vazmenog bdjenja, svjetla u katedrali su ugašena, a u dnu katedrale biskup Uzinić blagoslovio je oganj pomoću kojeg je upalio netom blagoslovljenu uskrsnu svijeću. Đakon Kašljević nosio je uskrsnu svijeću kroz crkvu prema oltaru, a s te svijeće je vjernicima podijeljen plamen za njihove svijeće. Hvalospjev uskrsnoj svijeći otpjevao je dr. don Stanko Lasić, generalni vikar Dubrovačke biskupije i katedralni župnik, dok su biblijske tekstove i psalme Službe riječi čitali članovi katedralnih zborova.

Propovijedao je đakon Kašljević, koji je na početku pozdravio sve okupljene i uputio riječi zahvale biskupu Uziniću na ukazanoj časti. Objasnio je kako je cijeli svijet osjetio Kristovu smrt, da je osjetio kako se dogodilo nešto strašno, te kako se u tom trenutku svatko zapitao kako je to uopće moguće: „Zar je moguće da Bog ovdje među nama ima svoj grob. Zar Boga onda više nema?" Rekao je kako se Božji sin spustio na zemlju onda kada je nepravda čovječanstva bila na vrhuncu, kad je mrak bio najgušći, a sve kako bi napravio red među nama i vratio pravdu potlačenima. „Sam Bog je htio doći među nas kako čovjek ne bi bio prepušten zloći, sotonu i paklu", istaknuo je đakon te dodao kako se na Uskrs dogodila najjača eksplozija u povijesti čovječanstva, eksplozija života i pobjede nad smrću. Ovo je dan radosti ali i dan duboke tišine u kojem bi kod Kristova groba u crkvi trebali pronaći novu nadu i novu snagu, kazao je i poručio da su u tom grobu pokopane naše bolesti, naši grijesi, naš strah od budućnosti ali i naša smrt. „Krist je uzo naše ljudsko tijelo i na njemu sve naše patnje i krivice te ih pokopao u grob, a nas uskrisio na život". Upozorio je kako je potrebno da svoju ljudsku situaciju realno prihvatimo i kako ćemo tek onda moći snagom Uskrsloga u sebi pobijediti sve nedaće i sva zla koja nas očekuju. Dodao je i kako u našoj dubini trebamo očekivati ali i dočekati Boga, Boga pobjednika, Boga pravednoga, te da se u trenucima Velike subote prisjetimo da je Uskrs već sutra. I da s pogledom u taj Uskrs možemo izdržati sve ono što nas očekuje. „Pobjeda je ispred tebe, sasvim blizu nadohvat tvoje duše. Dohvati je danas, privuci je svojom molitvom, postom, ljubavlju. Od sada vjeruj ljubav je jedina koja pobjeđuje, jer Bog je ljubav", zaključio je propovjednik. Biskup Uzinić blagoslovio je krsnu vodu, te potom krsnom vodom blagoslovio vjernike koji su na taj način obnovili krsna obećanja kojim se odriču Sotone i svih djela njegovih, pristajući uz Krista. Biskup je tijekom obnove krsnih obećanja poručio vjernicima da gašenjem svijeće ne ugase i ono svjetlo u sebi, već da to svjetlo ponesu dalje drugima kao dio svoje kršćanske zadaće. „Jer nitko ne može dostojanstveno živjeti ako je u tami, ali jedino svjetlo koje može rasvijetliti tamu ovoga svijeta je Isus Krist", istaknuo je mons. Uzinić. Ujedno je i zahvalio đakonu Kašljeviću što je pristao pridružiti se tom slavlju. Prije završnog blagoslova dubrovački biskup poželio je svim okupljenim vjernicima i njihovim obiteljima sretan i blagoslovljen Uskrs. Nakon euharistijskog slavlja župnik Lasić blagoslovio je hranu koju su vjernici donijeli na blagoslov.

Vazmeno bdjenje u splitskoj prvostolnici

Split, 15.4.2017. (IKA) - Splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić u koncelecijaciji s naslovnim ninskim nadbiskupom Martinom Vidovićem predvodio je obrede Vazmenoga bdjenja 15. travnja u splitskoj prvostolnici Sv. Dujma, čime je zaključeno Vazmeno trodnevlje i započela proslava uskrsnuća Gospodinova. Svečani Exultet otpjevao je don Ivan Urlić, a za vrijeme mise pjevao je katedralni zbor pod ravnanjem maestra don Šime Marovića.

Pozdravivši okupljeni vjernički puk, osobito katekumene, pripravnike na kršćanski život, naslovni ninski nadbiskup kazao je: „Nije ovdje! Uskrsnu kako reče!” (Mt 28, 6). Uskrsnu Isus Raspeti i u grob položeni. Uskrsnu On, koji radi čovjeka pođe na križ i u smrt da bi čovjeka oslobodio smrti što je u svijet dođe prijearom i zamkom đavolskom. Uskrsnu On, koji paloga čovjeka učini učenikom Božjim, kako ono istaknu anđeo u navještaju uskrsnuća. Uskrsnu On, koji paloga čovjeka učini svojim bratom, kako to istaknu On sam obraćajući se ženama, koje na uskrsno jutro dođuše na Njegov grob." Čovjek je ponovno po Kristu i u Kristu zauvijek postao prijatelj Božji, koji čini ono što mu On zapovijeda, pozvan baštiniti blagoslov i opravdan Kristovom milošću po nadi je postao baštinik života vječnoga. Uskrsnuće Isusa Raspetoga izvela je Božja ljubav, ona ista ljubav po kojoj je Bog čovjeka stvorio na svoju sliku, koja je čovjeka spasila od propasti i izbacila iz vlasti tame. Ta ista ljubav djelo je stvaranja na dan Pedesetnice dovršila pečatom dara Duha Svetoga, naglasio je mons. Vidović, dodavši da je „uskrsnuće Isusa Raspetoga poziv čovjeku na novost života”.

Katekumenima je kazao: „Ispovjedivši svoju vjeru u Presveto Trojstvo bit će kršteni u ime Oca i Sina i Duha Svetoga, te će po vodi i Duhu Svetome biti pridruženi svetima, to jest Crkvi, da bi s njima zajedno hodili u novosti života, koju nam Isus Raspeti darova svojim vazmenim otajstvom, to jest svojom mukom, smrću, ukopom, uskrsnućem i uzašašćem na nebo. Oni su se opredijelili za Boga i prihvatili istinu Evanđelja: istinu o Bogu i čovjeku. Iz svakodnevnoga iskustva znamo koliko je suvremenome čovjeku i suvremenome društvu potrebna ta istina: istina milosti, života i spasenja. Odatle proizlazi smjelost nade, ustrajnost vjere, postojanost ljubavi. Samo na istini se može graditi sretan i uspješan život, život dostojan čovjeka, život u kojemu će mjera svega biti ljubav prema Bogu i ljubav prema bližnjemu (usp. Mt 22, 34-40). Što, dakle, poželjeti njima, jednako kao i svima nama ostalima: da im, odnosno da nam život bude u skladu s onim što ispovijedamo riječima; da obiluju, odnosno da oblijemo djelima vjere, ufanje i ljubavi.”

Vjernike je ohrabrio da se ne boje i da imaju uvijek pred očima i na umu što Gospodnji anđeo reče Mariji Magdaleni i drugoj Mariji, koje ono „po suboti, u osvit prvoga dana u tjednu, dođuše pogledati grob: 'Vi se ne bojte! Ta znam: Isusa Raspetoga tražite! Nije ovdje! Uskrsnu kako reče!', kao i riječi koje im je sam Isus Raspeti uputio, dok išahu javiti učenicima što im je anđeo Gospodnji bio naložio: 'Ne bojte se!'"

Nadbiskup Barišić potom je obavio obred blagoslova, pošokropivši sabrani vjernički puk koji je tom prigodom obnovio svoja krsna obećanja, a tradicionalni napjev „Vidjeh vodu” otpjevao je katedralni zbor. Nadbiskup je na kraju blagoslovio hranu i svima zaželio sretan Uskrs.

Uskrsno bdjenje u katedrali Sv. Stošije

Zadar, 15.4.2017. (IKA) - Uskrsno bdjenje na Veliku subotu, 15. travnja, u katedrali Sv. Stošije u Zadru predvodio je zadarski nadbiskup Želimir Puljić. Liturgijsko slavlje počelo je s blagoslovom novog ognja na trgu ispred prvostolnice. Za vrijeme bdjenja nadbiskup je u prezbitariju katedrale blagoslovio vodu u krsnom zdencu, u koju je katedralni župnik Josip Radojica Pinčić uronio uskrsnu svijeću. Nadbiskup je puk pošokropio blagoslovljenom vodom, a vjernici su obnovili krsna obećanja.

Putovanje kroz četiri noći spasenja bila je tema propovijedi mons. Puljića. Sveta noć bdjenja vodi nas daleko u prošlost, a biblijska čitanja pomažu razumjeti zašto je ta noć radosna i raspjevana, rekao je nadbiskup. „Započeli smo liturgiju bdjenja pod nebom, čime se daje do znanja kako taj događaj nije nešto obično, nego nadzemaljsko, svemirsko, nadpovijesna milosna stvarnost koju nam je Krist objavio po svome križu, mucu, smrti i uskrsnuću”, rekao je mons. Puljić. Istaknuo je kako su prije te svete vazmene noći opjevane i u himnu na početku bdjenja, bile još tri velike noći; četvrta, vazmena je kulminacija te tri noći. „Prva tri čitanja te su tri velike noći koje na neki način pripremaju povijest spasenja za svečanu uskrsnu noć. Noć uskrsnog bdjenja opjevana je kao događaj oslobođenja kad je Bog oslobodio Izabrani narod iz egipatskog ropstva i doveo u zemlju obećanja i slobode”, rekao je mons. Puljić. Kad Židovi slave Pashu, nakon kratke kateheze i očeva tumačenja, slijedi nazdravljanje četiri puta kao spomen na četiri čudesne noći, kad je u tami vremena i srca zasjala svjetlost i došlo spasenje odozgor.

Prva noć bila je kad je Bog stvarao svijet, rastavio je svjetlost od tame. Svjetlost je nazvana dan, a tama noć. Druga noć se dogodila Abrahamu u poodmakloj dobi, kad Jahve drugi put nešto traži od Abrahama. „Prvi put Bog traži da napusti svoje mjesto. Abraham sluša. Nije mu lako. Ali zna, Bog koji ga zove, neće ga ostaviti. Ima neke planove. Idem Gospodine, kuda god treba. I ode Abraham tamo kamo mu je Bog pokazao”, rekao je mons. Puljić, opisujući drugu kušnju. Kao što je Jahve zatražio od Abrahama da napusti svoju zemlju i krene u nepoznato, a kao nagradu će dobiti brojno potomstvo, drugi put traži od njega neka žrtvuje sina na gori Moriji. „Možemo zamisliti kakva je noć zavlada u njegovoj duši kad je Jahve rekao: obećao sam ti brojno potomstvo, dao sam ti Izaka u godinama kad Sara više nije mogla roditi, ali sam te nagradio. A sad tražim od tebe da žrtvuješ sina. Tom Božjom odredbom Abraham je upao u najtamniju noć svog života. Došla je noć, ali u toj noći Abraham i dalje ima povjerenja. Abraham zna što Bog želi, ali ne usuđuje se sinu Izaku reći što Bog želi. Ali, prevladao je šutnju i te noći svjetlom vjere i potpunog predanja onomu koji ga je izveo iz Haarana i postavio ocem svog naroda. Kakvo povjerenje u toj tamnoj noći. I Bog se pobrinuo za prinos žrtve”, rekao je mons. Puljić. Treća noć je bila noć oslobađanja iz egipatskog ropstva, ta je noć prozvana noći spasenja. Jahve je intervenirao kad je rekao Mojsiju 'reci narodu neka ide. Kreni ti pred njima'. I to je bilo po noći koja nas osobito sjeća u blagdanu Pashe prijelaza i spasenja, oslobođenja od egipatskog ropstva. Te tri noći su dovele do vrhunske, četvrte noći vazmenog bdjenja, koju liturgija svečano pjeva”, rekao je mons. Puljić, zaključivši da prva tri čitanja bdjenja govore o tim noćima kao pripravi za četvrtu, pashalnu noć koju je Gospodin davno predodredio kako bi sve otkupio i sve spasio.

Vazmeno bdjenje u gospičkoj katedrali

Gospić, 15.4.2017. (IKA) – Vazmeno bdjenje u gospičkoj katedrali predvodio je gospičko-senjski biskup Zdenko Križić, zajedno s umirovljenim biskupom Milom Bogovićem, župnikom i dekanom mons. Milom Čančarom, biskupovim tajnikom vlč. Mišelom Grgurićem, duhovnim pomoćnikom u župi vlč. Vinkom Međugorcem, uz asistenciju đakona Pere Jurčevića. U parku uz katedralu, kraj zapaljenog ognja počela je liturgija svjetla. Biskup Križić u propovijedi je istaknuo: "U starozavjetnoj knjizi mudrog Propovjednika nalazimo zapisano da sve ima svoje doba i svaki posao pod suncem svoje vrijeme. I nabraja: vrijeme rađanja i vrijeme umiranja, vrijeme rušenja i vrijeme građenja, vrijeme plača i vrijeme smijeha te, uz još mnogo toga, napominje da postoji i vrijeme šutnje. Ako mora postojati za čovjeka i vrijeme šutnje, i ako je neki dan kao stvoren za to, onda je to dan Velike subote. Ovo je dan u koji je čovjek pozvan uroniti u šutnju i duboko razmišljati nad pitanjem: što se to dogodilo Bogu? Zašto je Bog dopustio da njegov Sin koji je ljudima donio ljubav i dobrotu, od tih istih ljudi tako strada? Ovo je trenutak kada treba zašutjeti i zapitati se također: Što se to dogodilo čovjeku? Gdje su granice ljudskoga zla? Je li se čovjek toliko saživio sa zlom da zlo s njim dominira? Izvješće o

Isusovoj mucii i smrti ostavlja dojam kao da čovjek nakon tog teškog grijeha, želi prekriti svoje lice zla nekom umjetnom humanošću. To se uvijek događa. Kad uhvate teške kriminalce i ubojice, iz njihove obrane može se steći dojam kako su to vrlo plemeniti i humani ljudi. A to je zapravo, samo skrivanje vlastitog lica koje je okorjelo u zlu. Tako i Pilat, za koga povjesničari govore da je bio okrutan i bezobziran, nakon Isusove smrti pokazuje svoju zadivljujuću širokogrudnost: dopušta da se Isusovo tijelo pristojno pokopa i na uglednom mjestu. "Pilat se mrtvog tijela više ne boji, međutim, živi Bog može smetati svojim zahtjevima i diranjem u savjest. Zato ga se iz čovjekova života želi eliminirati. Nisu to radili samo Pilat i njegovi pomagači, nego i mnogi moćnici poslije njih, rekao je biskup Križić, dodajući da Bog i danas mnogima smeta. Bez zakona Božjih, vladao bi

zasigurno, samo zakon moćnijeg... Dok ulazimo u uskrsno slavlje, Pilatove riječi, „Evo čovjeka“, nose nas molitveno k ovakvim ljudima. Jer kako slaviti Uskrs, blagdan života i pobjede nad smrću, a u Uskrs ne uključiti mnogu našu braću i sestre, obitelji i zajednice, kojima dan Uskrsa neće možda, još dugo svanuti, rekao je biskup, spominjući se svih koji oplakuju svoje bližnje, stradanja nevine djece u utrobama majki, bolesnih, nemoćnih i usamljenih. U ovaj dan Uskrsli je pokazao kako je Bog pozoran na ljudsku patnju, kako ljudski plač dopire do Neba i ima Netko tko ga čuje. To je radost ove noći, rekao je biskup u propovijedi, dodajući kako je Uskrs poruka novog života koji poznaje samo sreću i radost.

Vazmeno bdjenje u najstarijoj riječkoj župnoj crkvi

Ako želimo uskrsnuti na vječni život, pozvani smo slijediti Krista, poručio nadbiskup Devčić

Rijeka, 15.4.2017. (IKA) - Riječki nadbiskup Ivan Devčić predvodio je u subotu 15. travnja Vazmeno bdjenje u najstarijoj riječkoj župnoj crkvi, Uznesenja Blažene Djevice Marije (Veloj crkvi / Assunti). U propovijedi podsjetio je na prve riječi koje se izgovaraju tijekom blagoslova ognja i svijeće - Alfa i Omega - odnosno Krist je početak i svršetak. U pojašnjenju se osvrnuo i na pročitane svetopisamske tekstove, kazavši kako se vazmeno bdjenje sažima u dvije riječi: stvaranje i spasenje. Unatoč činjenici da su prvi ljudi

pokazali neposluh prema Bogu, On od njih nije odustao, jer je On - Bog života. Time je počela povijest spasenja koja završava Isusovim uskrsnućem jer je Krist utjelovljeni Bog, rekao je nadbiskup.

Dodao je kako smo i mi s Isusovim uskrsnućem dobili mogućnost uskrsnuća, ali samo ako to želimo. Bog nam to nudi i na nama je odabir života ili smrti. Ako želimo uskrsnuti na vječni život, pozvani smo slijediti Krista, kazao je nadbiskup. „Okupili smo se u ovoj vazmenoj noći jer vjerujemo u Isusovo uskrsnuće i vjerujemo da je on Alfa i Omega. Vjerujemo da ćemo uz Gospodina uskrsnuti ako ga budemo slijedili i zato smo došli.“

Svjesni svojih slabosti ljudi mogu krenuti u pogrešnom smjeru i skrenuti s puta na kojemu slijede Krista, upozorio je propovjednik. Zato je na kraju potaknuo okupljene vjernike na molitvu Bogu da ih jača u vjeri i prianjanju uz Njega. Također, čestitajući blagdan Uskrsa, podsjetio je vjernike kako su se iz slavlja vazmenog bdjenja razvila sva liturgijska slavlja. Na kraju mise prigodnu riječ i čestitku u povodu proslave najvećeg kršćanskog blagdana uputio je župnik mons. Sanjin Francetić.

Vazmeno bdjenje u Krku

Krk, 15.4.2017. (IKA) - Biskup Ivica Petanjak u koncelecijaciji umirovljenoga biskupa Valtera Župana te više svećenika i redovnika predvodio je 15. travnja liturgiju Vazmenog bdjenja u krčkoj katedrali. Nakon blagoslova ognja i paljenja blagoslovljene Uskrsne svijeće, vlč. Saša Ilijić otpjevao je hvalospjev Uskrsnoj svijeći. Služba riječi vodila je kroz čudesni Božji stvaralački i spasiteljski plan, od prvog stvaranja - stvaranja ovog vidljivog svijeta - do novog stvaranja koje je započelo u Isusu Kristu uskrsnulom i koje se treba dogoditi sa svakim od nas u našem uskrsnuću, pojasnio je biskup.

U homiliji biskup je skrenuo pozornost na to da Isus u Maslinskom vrtu učenike tri puta budi i poziva na budnost, ali i da nas opetovao poziva da bdijemo, te objašnjava: „Svatko od nas ima svoju noć: praotac vjere, Abraham, imao je svoju noć kad je trebao žrtvovati sina jedinca, Mojsije i cijeli narod imali su svoj noć izlaska iz ropstva, nema ni jednog jedinog proroka koji nije doživio i proživio svoju noć, Isus Krist, Bog i čovjek, imao je svoju noć Maslinskog vrta i krvavog znoja, a Bog jedini je onaj koji sve naše noći pretvara u svjetlo. Zato se može s pravom reći da svaki put kad smo izašli iz tame noći da smo doživjeli novo stvaranje. Svaka nova svjetlost novi je početak, novi je dar. U čiji život uđe Bog, ušla je svjetlost. Ali Bog neće ući nasilu, on nas poziva da bdijemo u tamama svojih noći, jer oni koji bdiju dobit će dar svjetla. Zato Isus poziva, nagovara i prekora svoje učenike neka bdiju, da ih tama noći ne uguši.“

Noć, izlazak i svjetlo stvarnosti su koje obilježavaju život svakoga od nas. Onaj tko u toj noći ugleda svjetlo našao je izlaz, istaknuo je biskup Petanjak. „Bog svojom prisutnošću, svojim svjetlom, raskida okove ropstva. Bog uskrsnućem Isusa Krista od mrtvih rasvjetljava tamu Kristova groba i nastaje novo svjetlo, nastaje novo stvaranje i novi život.“

Osvrnuvši se na prazan Isusov grob, biskup je istaknuo da su žene i kasnije drugi učenici dozvolili da Isus potrese njihovim životima, da sruši njihove predrasude, da otvori njihove grobove. Dopustimo to isto i mi Isusu Kristu. Zamolimo ga, zavapimo mu da i na svakom od nas ponovi svoja slavna čudesa iz povijesti spasenja i izvede nas iz naših grobova, poručio je biskup.

Ova je Vazmena noć bila posebna dvjema pripravnicama s otoka Krka kojima je, nakon višemjesečnog katekumenata, biskup Petanjak podijelio sakramente kršćanske inicijacije.

Uskrsno slavlje u zagrebačkoj katedrali

Kardinal Bozanić upozorio na zabrinjavajuću činjenicu da se u posljednje vrijeme u javnosti gotovo programirano stvara ozračje nezadovoljstva u hrvatskom društvu, uporno se traži ono što ne valja i to se često generalizira, prešućujući sve dobro i pozitivno

Zagreb, 16.4.2017. (IKA) – Središnje euharistijsko slavlje na svetkovinu Uskrsa u zagrebačkoj prvostolnici je u zajedništvu s apostolskim nuncijem u RH nadbiskupom Alessandrom D'Erricom i kanonicima i prebendarima predvodio zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić. Slavlju su uz mnoštvo vjernika nazočili i predstavnici javnoga političkoga, kulturnoga i znanstvenoga života, među kojima je bio i predsjednik Vlade RH Andrej Plenković. Uvodeći u slavlje, kardinal je istaknuo kako „danas slavimo Uskrs, svetkovinu naše vjere, svetkovinu Isusova uskrsnuća. Čestitam svima vama ovdje okupljenima. Drago mi je da smo zajedno s Isusom živim i uskrsnim“.

U homiliji kardinal je posvijestio da iako se Isusovo slavno uskrsnuće od mrtvih dogodilo davno u Jeruzalemu, prije dva tisućljeća, ta novost nije ništa izgubila na svojoj svježini i aktualnosti. „Nije pregažena, nadiđena ni zaboravljena“. Postavljajući pitanje čemu je to razlog, ukazao je na riječi apostola Pavla „suuskršli s Kristom“, što drugim riječima znači „da se po Isusovu uskrsnuću rodila otajstvena povezanost, novi savez između Boga i čovjeka: Boga koji spašava po svojem Sinu i čovjeka koji je spašen. Uskrs je zato i naše slavlje“. U tom je kontekstu naglasio važnost zahvale Bogu kojemu dugujemo svoj život i svoje spasenje. „Zahvalni smo jer nas Božji Sin ni u jednom trenutku nije zaboravio. Nosio je sve naše križeve i dok je mučenički nosio svoj križ, nije nas ispuštao iz svojega srca čak ni onda kad je posljednji dah napuštao njegove grudi, sašavši nad pakao otajstveno je ozdravio sve ono čime i nas danas trulež zla pokušava inficirati; a ustavši od mrtvih i slavno uskrsnuvši, i nas je predodredio za vječni život, nagovijestio je i naše uskrsnuće. Krist je umro i uskrsnuo jednom zauvijek i za sve, ali snaga uskrsnuća, taj prijelaz iz ropstva zla u slobodu dobra, mora se događati u svakom vremenu, na konkretnim prostorima našeg života, u našoj svakidašnjici“.

„Mi se danas radujemo, no ta je radost nikla nakon najveće žrtve podnesene u povijesti čovječanstva, jer njega koji je svijetom prošao čineći samo dobro smakoše, objesivši ga na drvo“. Posvijestio je, kako su u okrutnom progonu Sina Božjega sudjelovali mnogi, uključujući i učenika iz reda njegovih najbližih suradnika, „svi čija je mržnja vukla Isusa na Golgotu“, jer „kao da su svi bili upregnuti u želju da Isus ne uspije, da ne izdrži do kraja, da ostane ponižen od ljudi i od povijesti zaboravljen. To je bio festival zluradosti, koji u raznim oblicima traje i danas“. Pojasnio je kako zluradost, tj. radovati se zlu, zvuči već u samom smislu riječi zastrašujuće i nakazno. „Mnogi mogu biti zluradi, a žrtve uvijek postaju svi. Žrtva je zluradosti i čovjek kada doživljava da mu drugi, u sredini u kojoj djeluje, onemogućuje da poštenim radom i zauzimanjem uspije u svojem životnom poslanju. Obitelj može biti žrtva zluradosti i onda kada netko obitelji koje su uspjele ostvariti sklad, zavidno proglašava nazadnima. Obitelj također može biti žrtva zluradosti i onda kad neki tobože rone gorke suze zbog neuspjelih brakova i obiteljskoga rasapa, a pritom ništa ne čine da bi se očuvalo obiteljsko zajedništvo. I društvo i država mogu biti žrtve zluradosti onda kada se brojni postojeći problemi još više potenciraju do razine beznađa, a svako rješenje se omalovažava i unaprijed osuđuje na propast“.

Podsjetio je i na zluradost prema Crkvi i prema vjernicima. Naime, najčešće se šuti o vjerničkim pothvatima za opće dobro kao što su na primjer različita djelovanja karitativne,

odgojne i kulturne naravi, ali se zato spočitava kad se glasno zauzima za žrtve različitih društvenih nepravdi ili kad ukazuje na pogubne društvene procese koji dugoročno vode u propast. Crkvi se zamjera i kada ne dopušta da bude uvučena u ispolitizirane procese, pa ju se čak proglašava društveno i socijalno neosjetljivom, prešućujući pritom da se na kraju upravo Crkva najviše brine za sve žrtve socijalnih nepravdi, upozorio je kardinal.

Ohrabrujući vjernike, kardinal je naglasio kako nam je Isus uskrsnuvši pokazao da zluradost nije snaga koja pobjeđuje, nego tek grubo očitovanje slabosti zlonamjernih ljudi i različitih skupina. U tom je kontekstu istaknuo poruku i poziv: „Uvijek se radujemo dobru“, jer „radovanje dobru uključuje spremnost na promjenu stajališta prema ljudima, događajima, te inicijativama koje nas okružuju na način da se prvo pitamo što je dobroga u nekome ili nečemu, a ne da se pod svaku cijenu traži samo ono što ne valja. Slabosti će uvijek biti, no ako se one potenciraju onda ih se tek dodatno osnažuje“. Kardinal je ukazao na zabrinjavajuću činjenicu kako se u posljednje vrijeme u javnosti gotovo programirano stvara ozračje nezadovoljstva u hrvatskom društvu, uporno se traži ono što ne valja i to se često generalizira, prešućujući sve dobro i pozitivno.

Umjesto toga, nošeni uskrsnom radošću, nastojimo osnaživati sve što je dobro i lijepo, a toga ima puno. Njeguimo dobro i onda kada je krhko i radujemo se njegovu rastu. Kad bismo prema svemu što nosi klicu dobra u drugim ljudima, obiteljima, društvenim i državnim inicijativama postupali s ljubavlju kojom brižna majka obasipa svoje dijete tijekom njegova rasta i dozrijevanja, tada bismo, uvjeren sam, preobrazili našu svakidašnjicu, poručio je kardinal.

Ukazujući ponovno na svetoga Pavla i njegove riječi „Za onim gore težite, ne za zemaljskim“, kardinal Bozanić naglasio je kako „tek kada čovjek postane svjestan da je njegova jakost u onomu što ga nadilazi, a to je ljubav Božja, postaje istinskim čovjekom koji promiče dobro i koji osobne i skupne interese ne podređuje zajedničkom dobru“. Podsjetio je i kako nam je kao Božjim suradnicima u izgradnji kraljevstva Božjeg koje počinje već na ovoj zemlji, u našem vjerničkom poslanju potrebna uskrsna odlučnost. „Uskrsna odlučnost podrazumijeva spremnost na žrtvu, snaga je svih Kristovih vjernika i vjernica, jer vjeruju u Krista uskrslog i živog koji je i danas prisutan među svojimima“.

Kardinal Bozanić podsjetio je kako je na današnji dan prije 90 godina rođen papa u miru Benedikt XVI. Rekao je kako mu je u ime vjernika Zagrebačke nadbiskupije čestitao rođendan. Za nedavnog susreta, kada ga je pohodio u Vatikanu, Benedikt XVI. mu je rekao kako mu je u živom sjećanju ostao njegov pastirski pohod Hrvatskoj, a na poseban način veličanstveni susret s mladima na Trgu bana Josipa Jelačića i ona duga šutnja tijekom klanjanja pred Presvetim, koju je kardinal nazvao „najprodornijom šutnjom vjerničkoga naroda u suvremenoj hrvatskoj povijesti. Nikada nećemo doznati koliko se važnih odluka donijelo tih trenutaka“.

Uvjeren sam, da svaka odluka koja se donosi u molitvi i predanju Uskrsnomu, može dati pokretačku snagu. Potrebna nam je danas i osobno i u svim slojevima naše domovine Hrvatske, snaga uskrsne odlučnosti. U skladu s njom djelovali su mnogi naši vjernički uzori, a na poseban način blaženi Alojzije Stepinac koji je svoju odlučnost napajao na vreli vjere u Uskrsloga Krista i njegovu Crkvu. Odlučan da nikad ne prestane djelovati iz istine, da ostane uz svoju Crkvu i narod, da ne napusti svoju Domovinu, ne samo da je razoružao svaku zluradost koja ostaje jalova kolikogod intenzivno napadala njegov svetački lik, nego nam je

pokazao put kako se radovati u Gospodinu, rekao je kardinal, te vjernike pozvao da na ovaj uskrsni dan mole za sve koji su žrtve strašnih ratova i drugih opasnosti, za mir u svijetu, za sve koji su u raznim tjelesnim i duhovnim teškoćama, za bolesne, napuštene, osamljene, klonule, za one koji traže posao, za sve koji su izgubili nadu i radost življenja. Posebno je pozvao na molitvu za mlade da im se osigura dostojna budućnost.

Homiliju je kardinal zaključio čestitkom: „Svoju čestitku za Uskrs upućujem svima vama i svima koji ovo slavlje prate putem medija. Svima želim sretan i blagoslovljen Uskrs, a Boga po zagovoru Kraljice neba, Presvete Bogorodice Marije, molim da sve naše odluke uvijek budu po mjeri Uskrsloga Isusa, da se naši životi, naša Domovina i sav svijet preobraze u mjesto ostvarenja uskrsne nade“.

Euharistijsko slavlje pjevanjem su uveličali Koralisti zagrebačke katedrale pod ravnanjem mo Miroslava Martinjaka, uz orguljsku pratnju prof. Nevena Kraljića.

Uskrs u Varaždinu

U Isusovu uskrsnuću gledamo smisao našeg života, poručio biskup Mrzljak

Varaždin, 16.4.2017. (IKA) - Varaždinska katedrala Uznesenja Blažene Djevice Marije na Nebo bila je ispunjena kada je varaždinski biskup Josip Mrzljak na nedjelju Uskrsnuća Isusova, 16. travnja, predvodio uskrsno misno slavlje u koncelecijaciji kanonika Stolnog kaptola i drugih svećenika.

U uskrsnoj propovijedi biskup Mrzljak rekao je kako su se okupili na proslavi jednog od najvećih događaja u povijesti ljudskoga roda. Mada će neki reći da to nije čisto povijesni događaj, mi ćemo reći da on nadilazi povijest i naše ljudsko iskustvo. Kada govorimo o Isusu i njegovim posljednjim danima, njegovi su učenici mogli vidjeti što se s njime događa, mogli su ga vidjeti pred Pilatom, zatim kada su ga bičevali, razapinjali, kada je umro i položen u grob. No, sada dolazi nešto što nadilazi ljudsko iskustvo - dolazi život. To je ono što mi ljudi nismo iskusili i tu počinje vjera. No, vjera u Isusa Krista nije se rađala bez teškoća. Možda ponekad mislimo kako bi bilo lijepo da smo živjeli u Isusovo vrijeme, da smo ga vidjeli kako propovijeda, na posljednjoj večeri, itd. Tada bi nam vjera možda bila čvršća. No, upravo suprotno. Danas možemo lakše vjerovati nego što su to mogli Isusovi učenici. Uostalom, čuli smo kako su oni imali velikih teškoća kada je trebalo povjerovati, rekao je mons. Mrzljak.

Odlomak iz evanđelja po Ivanu koji je navješten na misi opisuje kako su jedan od učenika i Petar trčali na Isusov grob. Neki misle da je taj učenik kojeg Ivan nije imenovao, on sam, a neki tumači Svetog pisma misle da su to bili Petar i svaki od nas. Svatko od nas može biti onaj učenik koji zajedno s Petrom trči na Isusov grob. Zbog te vjere smo i mi danas ovdje, jer želimo sami sebi odgovoriti na pitanje vjere, ali i nevjere. Čuli smo kako se u Isusovo vrijeme u učenicima rađala vjera, ali bilo je i onih koji su odmahivali rukom kazavši da je to izmišljeno. Kada je pitanje o vjeri i nevjeri u ovom našem vremenu, zar ne nailazimo na slične situacije, upitao se biskup. U Isusovu uskrsnuću gledamo smisao našeg ljudskog života. Nedjelja je tako važan događaj za nas kršćane. Isusove riječi nisu samo prošlost, one su sadašnjost, ali i svjetlo prema budućnosti koju čovjek želi ostvariti, jer Isus želi da čovjek živi u miru, ljubavi i poštenju, poručio je biskup Mrzljak.

Slavlje središnjeg misnog slavnja na dan Vazma u varaždinskoj katedrali uveličao je mješoviti katedralni zbor Chorus Liturgicus pod ravnanjem mo Višeslava Jaklina.

Uskrsno slavlje u splitskoj prvostolnici

Nadbiskup Barišić zaželio da „s nama uskrsne i zaživi naš novi jezik, jezik riječi i djela, jezik vjere i nade, ljubavi i mira, na svim razinama, u obitelji i školama, gospodarstvu i politici, kulturi i znanosti, zdravstvu i zakonodavstvu; htjeli bismo u našem narodu i društvu govoriti jezikom čiji je pravopis – solidarnost i ljubav, a gramatika – bližnji i opće dobro“

Split, 16.4.2017. (IKA) - Blagoslovom vode i škropljenjem vjernika počelo je misno slavlje na svetkovinu Uskrsnuća Gospodinova, 16. travnja, u splitskoj prvostolnici Svetoga Dujma, koje je predvodio splitsko-makarski nadbiskup i metropolit Marin Barišić, u koncelecijaciji s naslovnim ninskim nadbiskupom Martinom Vidovićem i ostalim svećenicima.

„Nikada nije bilo lako govoriti o otajstvu Kristova uskrsnuća. A potrebno je, i neizmjerljivo važno, jer je događaj 'prvoga dana u tjednu' sudbonosan za naš život i našu povijest, sadašnjost i budućnost. U pitanju je život, a život je najveći dar i naše najveće bogatstvo. Dobro smo svjesni da nam je život svakodnevno ugrožen. Nas i naših dragih. Osobito nas teško pogađaju razni oblici ugroženosti, a najviše bolni rastanci s voljenim osobama. I sami smo kandidati neizbježne smrti koja pobjednički, grobom, zaustavlja tijek života. Unatoč žigu i snazi smrti, osjećamo u sebi neugasiv zov vječnosti“, započeo je nadbiskup Barišić homiliju. Ljubljeni učenik Ivan i „prije ukazanja Uskrsloga svojim učenicima, u svjetlu milosrdnog dara Kristove ljubavi, izlazeći iz groba, uspijeva, iz druge perspektive, perspektive vjere, čitati znakove uskrslog jutra“, kazao je nadbiskup te nastavio: „Vidje ljubav Božju na djelu. I od smrti jaču. Bog je ljubav. Ako je Ljubav Božje ime, onda je njegovo ime također i Uskrsnuće i Život. Raspeti i Uskrsli Krist, utjelovljena Božja ljubav, pobjednik je nad smrću. Nije došao ovo naše zemaljsko tijelo učiniti besmrtnim, već nam daruje život u novosti uskrsnuća. Zato stvarni neprijatelj smrti, ako se to tako može reći, nije život već Ljubav. Bog ljubavi, Bog uskrsnuća. Samo Božja ljubav može reći: ti ne umireš, za život si stvoren! Doista, zahvaljujući ljubavi Oca Nebeskoga, Krist je naša Pasha – prijelaz iz smrti u život. Stoga se radujemo ovom danu i kličemo Bogu ljubavi, jer je uskrsnućem svoga Sina i za nas onaj neugasivi zov vječnosti postao omogućen. Nemogućnost je postala mogućnost. Ljudima je to nemoguće, ali moguće je Bogu stvoritelju.“

Kristovo uskrsnuće riječ je i djelo milosrdne Božje ljubavi koja nam progovara u svome Sinu, raspetom i uskrslom. Brižno je to djelo Boga Oca, nastavlja mons. Barišić, „izvora svakog roditeljstva, očinstva i majčinstva, za svoju veliku obitelj, ljudski rod, sve nas, svoju posinjenju djecu. Živjeti novost Uskrsa u svjetlu vjere znači tražiti ono što je na strani života, što je Božje. Znači otkrivati bogatstvo i novost života kojega smo primili krštenjem. Krštenje je temeljni pashalni sakrament po kome smo postali dionici Kristova križa, ali i uskrsnici, pobjednici svih oblika smrtnosti, kao i same smrti. Ne pokapajmo pobjednika života, nego mu dopustimo da uskrsne i slavi svoju pobjedu u nama i s nama. Već ovdje i sada.“

Obraćajući se roditeljima naglasio je da oni svoju djecu odgajaju materinskim jezikom, jezikom vjere i nada, u kojem su njihove riječi žive jer im i djela govore. „Nikada ne zaboravite da vaša djeca slijede ne toliko vaše savjete, već prije svega vaš primjer. Ne samo vaše riječi, nego prvotno vaša djela.“ Nadbiskup Barišić posebno se osvrnuo na jezik u kojemu se izražava identitet jednog naroda, koji je izraz slobode i životnosti ili pak' neslobode i smrti. „Potrebno je razvijati, u slobodi, svoj jezik, štiteći ga od 'babilonske

opasnosti' političke dominacije, gdje se više nećemo moći razumjeti. Svaki materinski jezik ima svoj pravopis i svoju gramatiku. Najbolje ćemo sačuvati svoj jezik ako je on jezik odgovornosti, solidarnosti, poštenja, mira, pomirenja, socijalne pravde, zaštite života, dostojanstva osobe, dijaloga i otvorenosti. Međutim, jezik sebičnih interesa i profita pod svaku cijenu, kriminala i izrabljivanja drugih, mržnje i osvete, podjela i sukoba, ne smije biti naš živi materinski jezik! Jer to je jezik smrti, mrtvi jezik! Iako sada, na našem terenu smrt pobjeđuje život, ipak u svjetlu darovane nam nade, vjerujemo u pobjedu života nad smrću." Izrazio je nadu da naši mladi neće odlaziti iz Hrvatske nego da će se Pasha slaviti i živjeti u Domovini, „u dinamici prijelaza iz staroga u novo, a ne napuštanja i odlaska u tuđinu. Svima nam je potreban Uskrs, da Hrvatsku ne pretvorimo u groblje života i kulture, već polje gdje život raste, i gdje ćemo otpočiniti u nadi uskrsnuća. Imali smo „Božićni ustav" vezan uz vrijeme Božića, ali ne i uz sadržaj Božića. Je li konačno čas da nam gramatika i pravopis jezika budu uskrsni?"

U svjetlu radosnog događaja Kristova uskrsnuća, pobjede života nad smrću, zaželio je da „s nama uskrsne i zaživi naš novi jezik, jezik riječi i djela, jezik vjere i nade, ljubavi i mira, na svim razinama, u obitelji i školama, gospodarstvu i politici, kulturi i znanosti, zdravstvu i zakonodavstvu; htjeli bismo u našem narodu i društvu govoriti jezikom čiji je pravopis –solidarnost i ljubav, a gramatika – bližnji i opće dobro", zaključio je nadbiskup svoju propovijed. Na kraju misnoga slavlja, koje je svojim pjevanjem uvećao Mješoviti prvostolni zbor sv. Dujma pod ravnanjem kapelnika maestra don Šime Marovića, nadbiskup je blagoslovio jelo, čestitavši Uskrs svim vjernicima.

Svetkovina Uskrsa u gospičkoj katedrali

Gospić, 16.4.2017. (IKA) - Nedjelja Uskrsnuća Gospodinova proslavljena je 16. travnja vrlo svečano u gospičkoj katedrali koja je ujedno i župna crkva. Središnju misu predvodio je umirovljeni gospičko-senjski biskup Mile Bogović u zajedništvu sa župnikom mons. Milom Čančarom, uz asistenciju đakona Pere Jurčevića. Pjevao je katedralni zbor pod ravnanjem Franje Puškarića.

Biskup je propovijed započeo s čovjekom iz njegovog rodnog sela, „koji je govorio kako znade što drugi ne znaju. Tako je jednom pričao da se sjeća kada je Uskrs bio na Veliki petak 'Pa, Miloše, to nije moguće', govorili su mu. 'Ali ja se dobro sjećam da je to bilo', uvjeravao je Miloš. Ljudi su se nasmijali još jednoj njegovoj vijesti za razveseljavanje i otišli. Svima nam je jasno da je to nemoguće, ali ima u toj Miloševoj dosjetki nešto izazovno. Naime, on je Veliki petak i Uskrs držao zajedno, čvrsto povezano. Uskrs je doista toliko vezan s Velikom petkom da nije moguće misliti jedno bez drugoga. Biskup Križić upravo je na to stavio naglasak u svojoj Korizmeno-uskrsnoj poslanici vjernicima. Isus je apostolima nastojao dokazati kako ga patnja i križni put vode prema pobjedi, prema uskrsnuću. Apostolima je to teško ulazilo u glavu, pa čak i onda kada se dogodilo uskrsnuće. Oni bi najradije pobjedu odvojili od patnje, oni bi uskrsnuće bez križa. Na Veliki petak Isus je u cijelosti ispunio zadatak koji je primio od Oca, radi kojega je postao čovjekom... Bio je to konačni ispit, provjera o svemu što je radio, kada je trebao dokazati da je potpuno ispunio zadatak svoga nebeskog Oca. Taj ispit je u svome času, na Veliki petak, položio pred nebom i zemljom, rekao je biskup Bogović, ističući da je Krist naš Spasitelj, Put, Istina i Život.

Uskrsno slavlje u zadarskoj katedrali

Nadbiskup Puljić svima poželio „da svaka nedjelja bude dan obiteljskog druženja i izvor duhovne hrane koja naše prolazne trenutke preobražava u sjeme vječnosti"

Zadar, 16.4.2017. (IKA) - Zadarski nadbiskup Želimir Puljić predvodio je koncelebrirano misno slavlje na svetkovinu Uskrsa u nedjelju 16. travnja u katedrali Sv. Stošije u Zadru, na kraju kojeg je podijelio papinski blagoslov s potpunim oprostom. „Uskrsnuli Krist pobijedio je smrt, grijeh i postao središte svjetskih zbivanja. I nema drugog imena danog ljudima po kojem se možemo spasiti, osim imena Isusa Krista (Dj 4, 12). To nije nikakva povreda diskriminacijskog zakona, ali uistinu nema, nema drugog imena. Sva druga velika imena koja su se rodila u povijesti, osnivači različitih religija, svi oni su u drugom planu. Isus je u središtu. Njega je Bog poslao da ljude spasi. Sve ljude. I zato nema drugog imena pod kapom nebeskom", poručio je mons. Puljić, istaknuvši da je „Isusovim uskrsnućem započelo doba novog stvaranja, a mi smo krštenjem urali u njegovo mistično tijelo. Kao kršćani postali smo dionici tog velikog otajstva". „Biti pronositeljima uskrsne istine i svjedocima njegove naklonosti i ljubavi osobita je čast i milost. Jesmo li toga svjesni? Znamo li u kakvom otajstvu po krštenju sudjelujemo? Jesmo li svjesni povjerenja koje nam je Gospodin dao, da smo njegova izabrana djeca koji su pozvani i poslani u ovom vremenu i prostoru biti svjedoci Isusa i njegova uskrsnuća", potaknuo je mons. Puljić.

Uskrs je kamen temeljac Crkve, istaknuo je nadbiskup. Uskrs je spomen na čudesni događaj koji se zbio 'u prvi dan tjedna, rano ujutro', kad je 'u ranu zoru' raspeti i pokopani Krist ustao iz groba i javio se uplašenim učenicima pozdravljajući ih utješnim pozdravom: Mir vama! „Spomen na taj događaj zovemo Dan Gospodnji. Uskrs koji se dogodio u nedjelju postao je središtem povijesti spasenja. Isusovo uskrsnuće biva srcem i polazištem vjere i kršćanstva, zorom i proljećem čovječanstva. Stoga je taj 'prvi dan u tjednu', tj. nedjelja 'sveti dan što nam ga učini Gospodin'", naglasio je nadbiskup, upozorivši da „ne smijemo, međutim, gubiti iz vida činjenicu kako nedjelja postaje običnim danom rasterećenja od dnevnih briga, danom dokolice u kojoj se gubi duhovni i kulturni vid tog dana". Podsjetio je da je nedjelja stoljećima bila glavno duhovno vrelo i stvarala je duhovni identitet našeg čovjeka. Zato je Crkva čuvala svetost i mističnost Dana Gospodnjeg, odredila da vjernici nedjeljom i zapovjednim blagdanima sudjeluju na misi i uzdržavaju se od teških radova (Kan 1247).

Nadbiskup je svima poželio blagoslovljenu nedjelju, dan Gospodnjeg uskrsnuća, „da svaka nedjelja bude dan obiteljskog druženja i izvor duhovne hrane koja naše prolazne trenutke preobražava u sjeme vječnosti". Poželio je vjernicima blagoslovljene uskrsne blagdane, da budu širitelji radosti i pouzdanja i pružaju odgovore svakome tko ih za pita za razloge uskrsne nade koja je u njima. „Sretan Uskrs predstavnicima građanske vlasti koji su pozvani snagom službe ugrađivati u temelje države vrednote mira, tolerancije, pravde, poštovanja i solidarnosti te odstranjivati sve što rađa malodušjem i pesimizmom. Sretan Uskrs učiteljima i odgojiteljima mladih naraštaja, liječnicima i bolničkom osoblju, obrtnicima, ratarima, pomorcima i svima koji u znoju lica svoga zarađuju kruh svagdanji", poželio je nadbiskup, čestitavši Uskrs i na stranim jezicima gostima koji blagdanskih dana borave u Zadru i sudjelovali su u misnom slavlju. Misa je počela škropljenjem puka blagoslovljenom vodom, „u zahvali Bogu za dar krštenja da smo njegova djeca, po krštenju smo postali rod izabrani i kraljevstvo svećenstvo", rekao je nadbiskup Puljić.

Uskrs u požeškoj katedrali

Požega, 16.4.2017. (IKA) - Na Svetkovinu Uskrsa, 16. travnja, požeški biskup Antun Škvorčević predvodio je svečano euharistijsko slavlje u požeškoj katedrali, u zajedništvu sa svećenicima iz katedralne župe sv. Terezije Avilske i iz središnjih biskupijskih ustanova. Homiliju je biskup počeo pitanjem može li naše slavlje Uskrsa išta promijeniti u aktualnoj situaciji zgrčenosti, gorčine, nezadovoljstva i nemira kako na općoj, tako i na obiteljskoj i pojedinačnoj razini u Hrvatskoj. Predstavio je nekoliko ljudskih životnih iskustava na fizičkoj i moralnoj razini u kojima upotrebljavamo imenicu uskrsnuće ili glagol uskrsnuti, istaknuvši da se pritom uglavnom radi o situacijama u kojima očitujemo svoju težnju za višom razinom postojanja. Istaknuo je da je Bog u nas upisao uskrsni kod, te mi težimo izdići se iz stanja za koja smo uvjereni da ne pripadaju našoj izvornosti, kazavši da to ima svoje konačno puno ostvarenje u Isusovu uskrsnuću, pobjedi života nad smrću. Spomenuo je kako su to iskustvo na svoj način opisali filozofi i literati, među njima i ruski pisac F. M. Dostojevski, napose u romanu „Uskrsnuće“, a Mak Dizdar pretočio u jednostavan a snažan stih: „Zemlja je smrtnim sjemenom posijana, ali smrt nije kraj; jer smrti zapravo i nema, i nema kraja. Smrću je samo obasjana staza uspona od gnijezda do zvijezda“.

Biskup je potom istaknuo da nam je Isus Krist svojim uskrsnućem posvjedočio tko smo mi po naumu Božjem i do kuda snagom Božjom možemo stići. Spomenuo je da bi bilo tužno kad bismo se u svojim svakodnevnim nastojanjima zadovoljili tek nekim malim uzdignućima, i kad ne bismo težili za onim što je Bog za nas ostvario u Isusu Kristu. Na temelju svetih čitanja protumačio je kako Isusovi učenici nisu putem znanja došli do činjenice njegova uskrsnuća, nego putem vjere potpomognute Gospodinovim ukazanjima te oni ne izlažu neku teoriju o uskrsnuću, nego svjedoče Uskrsloga. Biskup je istaknuo da bismo na Uskrs trebali svi biti tako budni u vjeri do poput pjesnika doхватimo stvarnost u njezinim višim i dubljim dimenzijama, razinu na kojoj živi Pobjednik nad smrću. Pripomenuo je kako svakodnevno uzimajući hrani stječemo iskustvo svojevrsnog biološko-tjelesnog uskrsnuća, jer tim putem tijelu pomažemo da ne umre. Kazao je da je u tome utemeljen blagoslov jela za Uskrs, da dok blagujemo i podupiremo biološku pobjedu života nad smrću, svjedočimo Isusovo uskrsnuće. No, upozorio je na Isusovu riječ „Tko bude jeo od ovoga kruha, živjet će uvijeke“, istaknuvši kako je euharistijsko slavlje i pričešno blagovanje od prvih kršćanskih vremena povezano s Isusovim uskrsnućem, jer se tako hranimo „lijekom besmrtnosti“, postajemo dionici Isusove pobjede nad smrću. Kazao je da se na to treba podsjetiti napose za Uskrs o 20. obljetnici utemeljenja Požeške biskupije koju će proslaviti Trećim biskupijskim euharistijskim kongresom pod geslom „Krist danas i uvijeke, naša nada, Aleluja“.

Tumačeći značenje Uskrsloga za našu svakodnevnicu, biskup je istaknuo da postoji Kristo-terapija kojom je potrebno liječiti teška životna stanja. Pozvao je vjernike da vjeri u Isusa uskrsloga nastoje dati važnije mjesto u svom životu, kako bi u svim životnim situacijama s njime bili uzdignuti u više dimenzije svoga postojanja kojima pripadaju i na taj se način oslobađali svakodnevnih gorčina, stanja prikovanosti za zlo, sebičnost i mržnju. Kazao je da su snagom uskrslog Gospodina u krštenju postali nova stvorenja, suuskrsnuli s njime. Na kraju homilije zaželio im je da molitvom a napose nedjeljnom misom i pričesću njeguju duboki vjernički odnos prema ljekovitoj blizini Uskrsloga. Slavlje je uveličao katedralni mješoviti zbor pod vodstvom Marija Večerića.

Uskrsno slavlje u Poreču

Molimo Boga da nam da radosti i nade da tu nadu možemo ne samo sami živjeti nego je širiti i drugim ljudima, pozvao biskup Kutleša

Poreč, 16.4.2017. (IKA) - Porečki i pulski biskup Dražen Kutleša misu svetkovine Uskrsa predvodio je 16. travnja u porečkoj prvostolnici u zajedništvu s katedralnim župnikom preč. Milanom Zgrabličem, biskupijskim kancelarom preč. Sergijem Jelenićem, župnim vikarom katedralne župe Mladenom Pranjicom, studentom na Institutu sv. Ivana Pavla II. za brak i obitelj na Papinskom sveučilištu sv. Ivana Lateranskog u Rimu te đakonom vlč. Dejvisom Martinovićem.

Današnji je dan temelj naše vjere, istaknuo je biskup na početku homilije. Isusovo uskrsnuće jamstvo je našega uskrsnuća. Njegovo uskrsnuće nam ulijeva nadu, i kada prolazimo kroz poteškoće, kroz naše „velike petke“, da nakon toga dolazi uskrsnuće. I kada živimo turobne dane, kada ne vidimo izlaz, i ne vidimo smisao i kako ići naprijed, trebamo znati da je to uskrsnuće rješenje svih naših problema. Tu se postavlja pitanje naše vjere: koliko mi vjerujemo u ono što molimo, govorimo, što ispovijedamo? Tu je test za čovjekovu vjeru. Ako se zadržimo samo na grobu, onda ćemo vidjeti samo onu tamnu stranu, i poput Marije tražiti Isusa u grobu. Mi inače tražimo i želimo pronaći tamo gdje mi želimo naći, a ne gdje Isus doista jest. Zato treba pogledati u nekom drugom smjeru i pronaći ćemo Spasitelja Isusa Krista. Biskup je podsjetio da je čovjek stvoren za velike stvari, nije samo materija da se brine samo za materijalno, da bi se uzdigao iznad materijalnog, ne smije se zaustaviti na grobu, već usmjeriti svoj pogled ka nebu. Crkva se kroz svoju povijest željela izdignuti, kršćanska kultura jest ona koja se izdiže da bi ljudima ponudila i pokazala što je lijepo, što je dobro i što je istinito, istaknuo je mons. Kutleša. Za te stvari se treba boriti. Dobro nikada neće doći samo po sebi, stoga trebamo uložiti truda da bi se širilo dobro i ta Istina koja je danas tako ugrožena.

Mi, vjernici, trebamo znati opravdati, obrazložiti razlog naše nade, moramo svoju vjeru prvo usvojiti, znati prenijeti ljudima oko sebe i budućim generacijama i nadasve životom ju pokazati, kako bi nas, poput prvih kršćana, po djelima prepoznali. Moramo znati objasniti što i zašto vjerujemo, i onda to i životnim primjerom opravdati, poručio je biskup Kutleša.

Molimo Boga da nam pomogne u našoj vjeri, rekao je biskup citiravši poznatu izreku „Vjerujem, ali pomози mojoj nevjeri“. Uvijek imajmo nadu u Uskrs, to je oslobođenje od čovjekovih patnji, od ovozemaljskog ograničenja i oslobađanje od svega onoga što nas veže. Pitanje je samo „Želiš li to? Vjeruješ li u to? Ili u sve sumnjaš?“ Možda je mnogima upravo to danas cilj. Mi smo ljudi vjere i nade, ne dopustite da vam to itko oduzme, tu radost i veselje. Kršćanin, običan čovjek, ako nema radosti i veselja u životu, koji je smisao njegova života? Zato molimo Boga da nam da radosti i nade da tu nadu možemo ne samo sami živjeti nego je širiti i drugim ljudima, zaključio je biskup Kutleša.

Na kraju misnog slavlja preč. Zgrablič zaželio je sretan i blagoslovljen Uskrs domaćim vjernicima, te na talijanskom i njemačkom jeziku gostima koji ove blagdanske dane provode u Poreču. Misno slavlje pjevanjem je uveličao katedralni zbor pod ravnanjem Marija Eterovića.

Svetkovina Uskrsa u đakovačkoj katedrali

Kristovo uskrsnuće nas poziva da ostanemo pribrani te da sačuvamo nadu i onda kad se čini da je sve gotovo i da su iscrpljene baš sve mogućnosti. poručio nadbiskup Hranić Đakovo, 16.4.2017. (IKA/TU) – „Uskrsnuo je! Nije ovdje. Ta anđelova riječ značila je početak neočekivanog obrata. Draga braćo i sestre, Isusov grob postao je od tada mjesto s kojega odjekuje poruka života. I ta poruka: Nije ovdje. Uskrsnuo je! temelj je i srce i naše kršćanske vjere“, rekao je đakovačko-osječki nadbiskup Đuro Hranić, predvođeci u đakovačkoj prvostolnici središnje euharistijsko slavlje na svetkovinu Uskrsa, 16. travnja.

U homiliji nadbiskup je govorio o Isusovu praznom grobu, koji je zbunio i blokirao Isusove učenike i Mariju Magdalenu. „Uzeti nekome nešto znači ne dopustiti mu da uživa blagodat onoga što je stekao, počinuti mu nepravdu, oduzeti mu ono što znači njegov život te ga dovesti pred 'prazan grob'. Čovjek koji je u životu nešto postigao, stekao, ostvario, ne može se pomiriti s gubitkom stečenoga. Stalno se vraća na 'prazan grob'. 'Prazan grob' ga potpuno koči i zaustavlja“, rekao je nadbiskup. Okupljenim vjernicima posvijestio je kako Uskrs uči da je gubitak dio ljudske stvarnosti, dio jutra i dio večeri, dio duha i dio tijela. „Uskrs nas poziva da se odmaknemo od 'praznoga groba', da se pitamo što je uzrok nepravde i smrti te iskustva praznine u ovome svijetu. A pitati se o tome znači odmaknuti se od sebe, od vlastitih sumnji, od groba vlastitih prava i onoga radi čega nam je srce puno nezadovoljstva i gorčine, izdići se iznad zadovoljenja minimalnih propisa onoga što se mora i od puke pravednosti te se otvoriti Bogu, njegovoj riječi, njegovoj ljubavi koja nas poziva na velikodušnu darovanost drugima, na obraćenje, i ne čekati da drugi počnu prema meni, nego ja započinjem prema drugima iskazivati dobrotu, solidarnost i ljubav“, istaknuo je nadbiskup.

U tom smislu uputio je i čestitku: „Čestitam bračnim drugovima koji se trude plivati protiv struje i vjerno ljube i poštuju svoga bračnoga druga i u dobru i u zlu, koji žive bračnu vjernost, trude se njegovati bračni dijalog i komunikaciju te obiteljsko zajedništvo i ljubav. Čestitam mladim ljudima koji s povjerenjem jedno u drugo imaju hrabrosti ući u brak, makar još nemaju puno toga osigurano i znaju da ih ne čeka lak životni put. Čestitam onima koji ne računaju samo na svoje snage, nego imaju povjerenja i u Boga. Čestitam bračnim drugovima koji su prepoznali veličinu dara života i uzvišenost očinstva i majčinstva te su, unatoč životnim poteškoćama, svoju ljubav usmjerili prema rađanju i odgoju djece.

Čestitam onima koji ne dižu ruke od svoje domovine i ne gledaju samo svoj osobni probitak i materijalnu korist, nego ovdje ostaju i velikodušno te samozatajno se trude ovdje - kroz svoj rad i kroz svoja nastojanja - snažiti i promicati čestitost, poštenje, odgovornost, zauzetost, vrednovati sposobnosti i kompetencije; koji u politiku ulaze ne radi osobnoga interesa i probitka, radi svoga uhljebljenja, nego u želji konstruktivnog doprinosa uređenosti hrvatskog društva i zakonodavstva. Čestitam mladima koji ne traže željeni posao, nego prihvaćaju onaj kojega mogu dobiti i tu pokazuju svoje sposobnosti i svoju odgovornost prema poslu i prema poslodavcu. Čestitam i onima koji se ne boje rizika, koji se ne boje poduzetništva, nego imaju hrabrosti za iskorak i za novo, poštujući pritom i vrednujući svoje zaposlenike kao svoju predragu braću i sestre.“

Zaključujući homiliju nadbiskup je kazao kako nas povezanost osjetila i razuma te dijalog razuma i srca osposobljavaju da prepoznamo i uočimo i ono što je nevidljivo samom oku. „Ono bitno oku je skriveno. Srcem se najbolje vidi. Srce nas najviše otvara prema drugima. Samo

srcem možemo premostiti onaj prostor takozvane 'ničije zemlje' koji uvijek postoji između osoba, nas i drugih, između našega svakodnevnog 'vidjeti' i 'povjerovati' drugima. Kristovo uskrsnuće nas poziva da ostanemo pribrani te da sačuvamo nadu i onda kad se čini da je sve gotovo i da su iscrpljene baš sve mogućnosti. Isusa su raspeli, pokopali, zatvorili su grob, apostoli su se počeli razilaziti. A onda je nastupio obrat. Kršćanin zato ne računa samo na svoje snage, nego uvijek ima povjerenja i u Boga te računa na njegovu pomoć. Draga braćo i sestre, želim Vam svima hrabrost i snagu uskrsne vjere!“ čestitao je nadbiskup Hranić.

Ljepoti uskrsnoga slavlja pridonijelo je i pjevanje Mješovitoga katedralnog zbora, pod vodstvom mo Ivana Andrića.

Proslava Uskrsa u katedrali Sv. Vida

Rijeka, 16.4.2017. (IKA) - Ovih dana mediji nas ne prestaju riječju i slikom izvještavati o nepreglednim gužvama na graničnim prijelazima, zbog kojih su putnici prisiljeni satima čekati da bi prešli granicu. Istodobno toj vijesti u nas konkurira ona o problemu Agrokora. Jedna i druga inspirirane su strahom od dvije različite stvarnosti: prva strahom od terorizma, druga strahom od ekonomskog sloma mnogih tvrtki, što bi imalo za posljedicu gubitak mnogih radnih mjesta i ugrozu nacionalne ekonomije. Činjenica je da je i jedan i drugi razlog za strah veoma opravdan. Ali to nisu jedini uzroci straha današnjeg čovjek, bez obzira na kojem kontinentu ili u kojoj državi živi. Postoje toliki planetarni uzroci zbog kojih strepi suvremeno čovječanstvo. Spomenimo samo strah od nuklearne katastrofe, od zagađenosti zemlje, voda i zraka, od ideoloških i vjerskih sukoba, od prenapučenosti planeta na jednoj i od demografskog starenja na drugoj strani, itd., rekao je riječki nadbiskup Ivan Devčić predvođeci svečano uskrsno misno slavlje u nedjelju 16. travnja u katedrali Sv. Vida.

„Usporedo s time strah se uvukao i u vjerske i svjetonazorske zajednice. On blokira ekumenska nastojanja oko međusobnog približavanja kršćanskih Crkava, kao i iskren i otvoren dijalog između različitih religija i njihovih predstavnika. Nakon znakova dobre volje, pa i iskrenih pokušaja otvaranja jednih prema drugima i stvaranja ozračja povjerenja, čemu smo bili svjedoci u drugoj polovici dvadesetog stoljeća, danas svjedočimo sve većoj izolaciji i zatvaranju, štoviše, otvorenoj agresivnosti predstavnika jednih vjerskih zajednica prema drugima“, rekao je nadbiskup. Podsjetio je na strahote koje danas proživljavaju kršćani na Bliskom istoku. Sličan strah obilježava i odnos između različitih svjetonazora i ideologija. Umjesto dijaloga i tolerancije, sve češće svjedočimo pojavi netolerancije prouzročene strahom jednih od drugih, lijevih od desnih, desnih od lijevih, ateista od vjernika, vjernika od ateista i sl., upozorio je nadbiskup Devčić.

„Sve ovo spominjem zbog toga jer se u sličnom ozračju dogodilo i Isusovo uskrsnuće. Židovi su bili u strahu od Rimljana, Rimljani od Židova. Predstavnicima raznih religija također u strahu, bilo zbog unutarnjih podjela i suprotstavljenih sljedbi, bilo zbog međureligijskih netrpeljivosti. Zbog toga je kod svih bilo prisutno međusobno nepovjerenje, isključivost i zatvorenost. Od toga nisu bili izuzeti ni Isusovi učenici, koji su bili u strahu ne samo od Židova i Rimljana nego i zbog toga jer su ostali bez Učitelja, kojeg su židovski poglavari izručili Rimljanima da ga razapnu. Sve je to kod njih urodilo dezorijentiranošću i strahom, tolikim da su se zatvarali u kuće, ali to uskrsnulom Isusu nije predstavljalo zapreku da dođe k njima.“

Riječima i svojim ukazanjima on želi osloboditi svoje učenike od straha koji ih paralizira i čini nesposobnima za poslanje koje im je namijenio. S tom svrhom poziva ih, preko žena koje je kao uskrsnuli susreo, da dođu u Galileju, gdje će ga vidjeti (usp. Mt 28, 9-10). Očito je uskrsnuli Isus na taj način želio podsjetiti svoje obeshrabrene učenike na prve susrete s njime, na njihov poziv, na prva čuda kojima su bili svjedoci, uvjeren da će im to prisjećanje, to oživljavanje zajedničkih uspomena i taj odmak od Judeje i Jeruzalema, pomoći prevladati strah koji ih je sputavao. Istinski zaokret i oslobađanje od straha apostolima se dogodio tek nakon što su primili Duha Svetoga. Tek tada su bili spremni prihvatiti Isusovu zapovijed, rekao je nadbiskup.

Govoreći u kontekstu današnjeg vremena kazao je kako se postavlja pitanje sličli li Crkva danas često onoj strašljivoj zajednici prije svetkovine Duhova, nego onoj koja ispunjena Duhom Svetim lomi granice. „Danas Crkva ostavlja dojam velike strašljivosti. Boji se sutrašnjice i vjeruje da će čuvajući poznato - ići sigurnije, nego riskirajući nešto novo. Želi ojačati svoje utvrde umjesto da se otvori i suoči s nužnim suočenjima. Nešto slično događa se našem čovjeku i cijelom svijetu. Strah od budućnosti i neizvjesnosti koje sa sobom nosi novo vrijeme i susret s onima koji su od nas drugačiji po mentalitetu, kulturi i jeziku. Zato uskrsli Isus i danas kao i jučer, poručuje: „Ne bojte se. Ja sam s vama do svršetka svijeta." To obećanje ne prestaje potvrđivati stalnim darom svoga Duha koji ruši barijere i ulijeva hrabrost za nove iskorake prema novom i drugačijem, a koje se ne događa bez njegove volje, zaključio je nadbiskup.

Na kraju mise kazao je da blagdan Uskrsa obnavlja i daje novu nadu i snagu za novi hod u budućnost. Isus je zemljom hodao čineći dobro i samo tako je i mi trebamo proći, poručio je nadbiskup te svim vjernicima uputio čestitku u povodu proslave najvećega kršćanskog blagdana.

Proslava Uskrsa u hvarskoj katedrali

Hvar, 16.4.2017. (IKA) - Svečanu blagdansku misu na Uskrs u hvarskoj katedrali predvodio je župnik don Mili Plenković s kojim je suslavio ovogodišnji korizmeni propovjednik don M. Šurlin. Zbog zdravstvenih poteškoća hvarski biskup Slobodan Štambuk nije mogao sudjelovati u misnom slavlju, te se vjernicima se obratio u pisanom obliku istaknuvši „da smo svjedoci kako čovječanstvo „grabi" velikim koracima u ostvarivanju čudesnih tehničkih dostignuća. Zapanjujuća je mogućnost u povezanosti ljudi putem mobitela i drugih pomagala. S druge strane, psiholozi i psihoanalitičari tvrde da jedan drugome postajemo sve udaljeniji. Što i kako u svemu tome prihvatiti ponudu svjetla što nam ga nudi sveti „uskrsni svjetionik" dok plutamo tražeći izlaz, žudeći za osmišljavanjem života?" Biskup Štambuk preporučio je vjernicima da odgovor na to pitanje potraže u liturgiji uskrsne noći koja uključuje snažnu želju riječima: „Svjetlo slavno uskrsloga Krista neka rasprši tmine pameti i srca!" Zaključujući obraćanje svojim vjernicima hvarski biskup napisao je: „Želeći radostan i duhovno snažno doživljen Uskrs svima želim da svatko za sebe ostvari uskrsni događaj u sebi, u svojoj savjesti, s pjesmom uskrsnom i duhovnim zalaganjem za dobro svoje duše i svih koji su oko vas." Na kraju misnog slavlja mons. Štambuk smogao je snage i obraćajući se očinskim toplim riječima mnoštvu djece, koja su se pred oltarom okupila oko njega, blagoslovio uskrsna jela koja su donijela na blagoslov. Liturgijsko pjevanje za misnog slavlja izvodio je katedralni zbor kojim je ravnala maestra Klara Milatić uz pratnju na orguljama maestre Jasne Fističić.

Nadbiskup Barišić slavio Uskrs sa splitskim zatvorenicima

Potaknuo ih je na ustrajnu molitvu koja budi nadu i otvara život pravom smislu, na blizinu s Isusom i Božjom riječju, na jezik ljubavi i dobrote, mira i praštanja, razumijevanja i zajedništva

Split, 16.4.2017. (IKA) - Splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić posjetio je i ovoga Uskrsa zatvor u Splitu, gdje je u skromnom i mirnom ozračju zatvorske kapele Sv. Josipa Radnika na Bilicama predvodio euharistijsko slavlje u koncelebraciji s duhovnikom zatvorenika don Anđelkom Dukićem, župnikom župe sv. Spasa na Mejašima i kapelanom don Antom Bitunjcem.

Nadbiskup Barišić rado svake godine za Božić i Uskrs pohodi zatvorenike u Splitu, kako bi ih ohrabrio i potaknuo na što brži povratak njihovim obiteljima, društvenoj i crkvenoj zajednici. U tom im je svjetlu govorio o smislu života, o ljubavi koja je jača od smrti, o vjeri koja ne poznaje strah te o nadi koja pobjeđuje beznađe. „Gospodin, koji je otvorio grob, želi otvoriti naše srce i darovati nam mir, slobodu i dostojanstven život", započeo je nadbiskup svoju homiliju. Kako bi ih ohrabrio kazao je kako je i Isus imao iskustvo zatvora (noć Velikoga četvrtka) te da je u tom svjetlu sada s njima i među njima „kolega". Međutim, Isus je pred sobom imao Veliki petak, muku i smrt na križu. „Vi pred sobom imate još mnogo godina života. Znajte ga cijeniti i njemu se radovati te ga učiniti što boljim, a to ćete s Isusom i uspjeti. Njegova ljubav oprašta i oslobađa, oživljuje i uskrisava, mijenja i nemoguće čini mogućim", naglasio je nadbiskup. U tom je surječju ispriopovjedio kako je rimski satnik, kojemu je profesija bila svakodnevno nekoga razapeti na križ, pred tom ljubavlju i milosrdjem ostao zapanjen te reče: „Ovaj uistinu bijaše Sin Božji."

Potaknuo ih je na svakodnevne geste dobrote, pažnje i ljubavi koje mijenjaju i nas i druge te koje u nama rađaju novoga čovjeka. „Uskrsnuće nije samo nešto čemu se nadamo kada završi naš zemaljski hod. Ono se događa već ovdje i sada. Trebamo zaživjeti svoje krštenje. Ono je temeljni pashalni sakrament po kome smo postali dionici Kristova križa, ali i uskrsnici, pobjednici svih oblika smrtnosti, kao i same smrti. Ne pokapajmo pobjednika života, nego mu dopustimo da uskrsne i slavi svoju pobjedu u nama i s nama." Govoreći o vjeri istaknuo je da je čudesan njezin domet i snaga. Vjera je žed koja napaja, glad koja siti, praznina koja ispunja, tama koja svijetli; vjera hodi gdje je nemoguće, sluša gdje se ne čuje, gleda gdje se ne vidi. Dar vjere izvodi nas iz naših ograničenja smrti i groba, kida okove šutnje i daje odgovore.

Obrativši im se kao oćevima i sinovima, podsjetio ih je na slučaj junaka Odiseja iz grčke mitologije, koji se poslije rata gubi i luta na povratku doma. Kod kuće ga čeka vjerna supruga Penelopa, koja živi sama sa sinom Telemahom. Sin ne može bez oca. Sin treba oca. Dugo čeka njegov povratak i sam ga ide tražiti na uzburkanom moru. U tom ih je svjetlu ohrabrio da nisu sami i da su važni te da se što prije vrate svojim kućama i svojim ulogama u obitelji, u crkvenoj i društvenoj zajednici. Čestitajući Uskrs, nadbiskup je potaknuo zatvorenike na ustrajnu molitvu koja budi nadu i otvara život pravom smislu, na blizinu s Isusom i Božjom riječju, na jezik ljubavi i dobrote, mira i praštanja, razumijevanja i zajedništva.

Svetkovina Uskrsa u krčkoj katedrali

Uskrs nije u prvom redu pitanje vječnosti, nego sadašnjosti. Sada moramo uskrsnuti. Sada se moramo osloboditi svih oblika ropstva, tame, mržnje, zla, poručio biskup Petanjak Krk, 16.4.2017. (IKA) - Svetkovina Uskrsa još je jednom u potpunosti ispunila krčku katedralu. Misno slavlje predvodio je biskup Ivica Petanjak, a koncelebrirao je umirovljeni biskup Valter Župan te krčki svećenici i redovnici. Pjevanje je animirao katedralni zbor.

U homiliji biskup Petanjak naglasio je kako je Isusovo uskrsnuće novo stvaranje. „S Isusovim uskrsnućem počinje novi svijet i nova civilizacija, koja svemu postojećem daje potpuno novi i drukčiji smisao. U čemu je ta novost? U smislu, važnosti, vrijednosti, jedinstvenosti i neponovljivosti svakog života koji dolazi na ovaj svijet. Svijest osobnog poslanja i misije koju dobiva svaki čovjek na ovom svijetu. A iznad svega, da svatko od nas ima odgovornost za ovaj svijet i za onoga tko je pored njega.“

U tom ostvarenju i u toj novosti života presudno je da svatko od nas izađe iz samoga sebe i okrene se prema drugome, traži dobro drugoga, pomaže da drugi uspije. „A onda najveća od svih misija, poradi Isusa Krista sve napustiti, ni na što i ni na koga na ovom se svijetu vezati, nego slobodan od svega poći svijetom i pronijeti tu Isusovu poruku svemu svijetu“, ističe biskup te nastavlja: „Sve dobro svijeta, pa bilo i najmanje, ugrađuje se u tu novu civilizaciju koja treba biti prožeta Božjim duhom i Božjim osjećajima. Započinje uistinu nova civilizacija, civilizacija ljubavi, koja ima svoj izvor u Bogu samome, i koja se po Sinu Božjemu očitovala na najbolji mogući način i razlila se po cijelom svijetu. Uskrsnuće svjedoči da ništa što je stvoreno, ništa što je izašlo iz Božje ruke, iz Božjeg zagrljaja, što je plod njegove ljubavi ne može propasti. U Isusu Uskrsnulom Otac nebeski zauvijek uspostavlja most s ovim svijetom. Nastavlja voditi dijalog sa svijetom. Ne prepušta ovu civilizaciju stihiji svijeta.“

Razmišljajući o značaju Uskrsa i toga slavlja, biskup pojašnjava: „U središtu našeg slavlja je život. Slavimo život. Slavimo pobjedu života nad smrću, ali smrt je jednako bremenita svojim značenjima kao i život. Smrt kao kraj jedne zemaljske egzistencije samo je zbroj i kruna svih mogućih malih i velikih smrti kroz koje prolazimo tijekom života. Tako je i uskrsnuće zbroj svih onih malih života, zbroj svega onoga što je za vrijeme jednog ljudskog vijeka bilo svijetlo, lijepo, dobro, pošteno, humano. Bez tih malih zrnaca dobra ne bi imalo što uskrsnuti, ne bi imalo što vječno živjeti. Isusovo uskrsnuće za sva vremena usmjerava tijekom ove ljudske povijesti prema vječnosti koja se gradi i izgrađuje ovdje u prostoru i vremenu.“

Ako nam život prođe samo u zadovoljavanju svojih potreba i prohtjeva neće imati što uskrsnuti, neće imati što pred Boga ići, neće biti „materijala“ za kontinuitet života. Tada je smrt uistinu definitivni kraj. Zato Uskrs nije u prvom redu pitanje vječnosti, nego sadašnjosti. Sada moramo uskrsnuti. Sada se moramo osloboditi svih oblika ropstva, tame, mržnje, zla.“

„Kad govorimo o uskrsnuću onda pred sobom imamo takvu kvalitetu života. Života koji je disanje punim plućima, a nije životarenje. Života koji se daje, koji se troši, koji gori, ali se ne može konzimirati i uništiti, jer se pretvara u novi oblik postojanja. Ugrađuje se u novi svijet i novi poredak koji je započeo s Isusom Kristom, nastavlja se u svakome od nas i u novom nebu i novoj zemlji zadobit će konačni oblik“, zaključio je biskup Petanjak.

Makedonski vjernici u Hrvatskoj proslavili Uskrs

Zagreb, 16.4.2017. (IKA) – Vjernici Makedonske pravoslavne Crkve koji se okupljaju u crkvenim općinama u više hrvatskih gradova i ove su godine svečano proslavili Uskrs. Vjernici MPCO sv. Zlata Meglenska u Zagrebu sudjelovali su na bogoslužju u crkvi Sv. Roka na Rokovu perivoju u predvečerje Uskrsa u subotu 25. travnja, te na samu svetkovinu u nedjelju 16. travnja. Liturgiju je predvodio parohijski svećenik protojerej Kirko Velinski, koji je svečanu uskrsnu liturgiju na Uskrs predvodio i za vjernike MPCO sv. Nauma Ohridskog u samostanskoj crkvi Gospe od Ančela u Splitu. Uskrsno bogoslužje u subotu 15. travnja navečer u crkvi Sv. Fabijana i Sebastijana u Rijeci za vjernike MPCO svetih cara Konstantina i carice Elene predvodio je o. Stefčo Bečarski koji je i ove godine za uskrsne blagdane došao iz Makedonije. Na sam Uskrs predvodio je svečanu uskrsnu liturgiju u crkvi Sv. Franje uz samostan franjevac konventualaca u Puli za vjernike MPCO sv. Joakima Osogovskog.

Na kraju uskrsnih liturgija pročitana je poslanica koju je svećenstvu, monaštvu i vjernicima uputio arhiepiskop ohridski i makedonski Stefan s članovima Svetog sinoda Makedonske pravoslavne Crkve. U poslanici se posebno upozorava na podjele. „Naše vrijeme, nažalost na sve strane svijeta obiluje međuljudskim i međuetničkim nerazumijevanjem i neslaganjem. Podjele na ekonomskom, političkom, pa i vjerskom planu, preplavile su svijet, a u tom potopu mržnje i zlobe - ratovi, terorizam i sl., postali su svakodnevnica. Neprijateljstvo među ljudima dostiglo je svoj vrh i svjedoci smo najstrašnijih stradanja nevinih ljudi, pa i cijelih naroda“. U tim su okolnostima dobrotu, ljubav i istina potisnuti od zla, koristoljublja i mržnje. To dovodi do povećanja nasilja i kriminala. „Sve te nevolje prvenstveno nastaju kao rezultat ljudske nevjere i samoljublja, otuđivanja od Boga i spasonosnog evanđeoskog slova. Stoga je krajnje vrijeme da se ljudi okrenu i vrate Bogu, istini, ljubavi i pravdi, jer samo uskrsli Krist spasonosni je lijek protiv svih stradanja i jedini Put, Istina i Život“.

Svetkovina Uskrsa u šibenskoj katedrali

Šibenik, 16.4.2017. (IKA) - "Petar i Ivan žele se uvjeriti, ali sve što nalaze jest prazan grob, prazni povoji i ubrus s Isusove glave. Još ne upознаše Pisma da Isus treba ustati od mrtvih i da ono što su njihove oči gledale na Veliki petak, Srce probodeno kopljem, da to nije kraj. Onaj drugi učenik, najmlađi apostol, vidje i povjerova", poručio je na svetkovinu Uskrsa, 16. travnja, šibenski biskup Tomislav Rogić u katedrali Sv. Jakova. "Svjetlost, sjaj i radost uskrslog jutra može odagnati sve tmine i hladnoće koje se nadvijaju nad ljudsku dušu. Uskrs ima tu snagu, jer to je jutro konačne pobjede. Toga su jutra srušene sve pregrade razdvojnice koje su djelile čovjeka od Boga. Bog ih je, osvjedočen nemoći svoga ljudskog stvora, sam došao srušiti za svagda. Pobjeđen je grijeh, pobjeđena je tama zavodljivosti ovoga svijeta, pobjeđena je smrt kao posljednja prijetnja. Tko, osim uskrslog Krista može ponuditi takvu pobjedu? Osloboditi nas u tolikoj mjeri i dati nam život vječni? Uskrs tamu pretvara u svjetlo, raspadljivo u neraspadljivo, smrtno u besmrtno. Uništava grijeh žrtvom Sina Božjega i milosrđem Očevim otvara vrata neba", kazao je biskup Rogić. Naglasio je kako drama ljudske povijesti traje i često se ponavlja. "Čovječanstvu kao da nikada nije ponestalo Heroda, Juda i Pilata. Toliike vijesti o stradanjima i ratovima, terorizmu, nepravdama najrazličitijih vrsta, zapostavljenima u osnovnim ljudskim pravima, ugroženosti svake vrste i stalnom zastrašivanju s nekom novom

opasnošću, kolapsom. Vazda iznova pokušaji zarobljavanja čovjeka. Kako bi se s time mogli suočiti, nositi da nema Uskrsnuća? Snagom vjere u uskrsnuće gledamo na svaki Veliki petak, jer sada znamo da to nije kraj". Zaželio je neka uskrsna radost Kristove pobjede uđe u naše obitelji i ohrabri ih. "Svitanje poslije Golgote više nema svoga zalaza. U toj snazi vjere koju nosi Kristovo uskrsnuće pronađimo novu snagu za sve životne borbe i otkrimo istinsku radost života što nam ga Bog daruje već sada i jednom u vječnosti. Svim vjernicima Šibenske biskupije i svima koji slave Isusa Krista uskrsloga, želim snagu vjere koju daruje uskrsli Gospodin", kazao je biskup Rogić pritom svima čestitavši Uskrs. Slavlje je uveličao Mješoviti katedralni zbor.

Nadbiskup Eterović predvodio uskrsno slavlje u Pučišćima

Uskrs treba biti prekretnica u našem razmišljanju. Ne smijemo se prepustiti pesimizmu i malodušju. Uz uskrsloga Krista moramo biti promicatelji kršćanske nade i života, poručio papinski nuncij

Pučišća, 16.4.2017. (IKA) – „Najljepša proslava Uskrsa je želja i molitva da i mi suuskrsnemo s njime. Slavimo ga radosni s cijelom Crkvom. Providnost je htjela da ovaj Uskrs slave svi kršćani zajedno. Temeljni blagdan kršćanske vjere slavimo zajedno i zato je uskrsna radost još veća zbog te ekumenske dimenzije“, rekao je papinski nuncij u Njemačkoj nadbiskup Nikola Eterović za svečanoga euharistijskoga slavlja koje je na svetkovinu Kristova uskrsnuća, 16. travnja, slavio u rodnoj župi sv. Jeronima u Pučišćima. Uz nuncija Eterovića na uskrsnoj euharistiji koncelebrirali su umirovljeni svećenik Hvarske biskupije Pučišćanin Ivica Eterović i velikotjedni propovjednik svećenik Dubrovačke biskupije Hrvoje Katusić.

„Uskrs je povijesni događaj. Zato govorimo o praznom grobu i svjedocima Kristova uskrsnuća. No, Uskrs jer i nadpovijesni događaj. Isus je razbio dimenzije prostora i vremena. On je uskrsnuo i za nas da i mi suuskrsnemo s njime. Uskrs je izvor neiscrpivih darova, izvor mira, radosti, nade i života“, poručio je nadbiskup Eterović na početku homilije koju je uputio vjerničkom mnoštvu u crkvi Sv. Jeronima. U homiliji je stavio naglasak na važnost i potrebu nade. „Nada je potrebna svima, stanovnicima našega mjesta Pučišća, ali i stanovnicima naše Domovine. Kao da prevladava pesimizam u našem narodu. Jedan od pokazatelja toga pesimizma je i prvi i glavni problem našega naroda, a to je demografski. Više Hrvata umire i seli se nego što ih se rađa. Uskrs treba biti prekretnica u našem razmišljanju. Ne smijemo se prepustiti pesimizmu i malodušju. Uz uskrsloga Krista moramo biti promicatelji kršćanske nade i života“, poručio je nadbiskup Eterović. Na kraju je Božjemu puku čestitao svetkovinu Kristova uskrsnuća. „Neka naše uskrsne čestitke ne budu samo običaj nego i naša molitva da svatko od nas suuskrsne s Kristom u vjeri, ufanju i ljubavi. Neka nas Uskrsli preobrazi u svoje svjedoke“, zaključio je.

Na kraju uskrsne euharistije nadbiskup Eterović blagoslovio je uskrsna jela koja su djeca i mladi donijeli u košaricama i položili ih ispred glavnoga oltara. Pučiški župnik Pavao Gospodnetić u uskrsnoj čestitki župljanima zahvalio je mons. Eteroviću za blizinu kroz protekli Veliki tjedan i njegovo predsjedanje liturgijskim obredima. Uskrsno euharistijsko slavlje pjevanjem su pratila djeca i mladi pod ravnanjem s. Danijele Mihić, uz pratnju Nikoline Jakovčević.

Uskrsna misa na mađarskom u Osijeku

Osijek, 16.4.2017. (IKA) - Osječka župa Uzvišenja sv. Križa po drugi put u župnoj povijesti ugostila je Mađare katolike iz Osijeka, Baranje i okolice te Mađare iz Zmajevca nastanjene u Mađarskoj i Njemačkoj koji su 17. travnja u zajedništvu s retfalačkim župnim vikarom Robertom Almašijem u župnoj crkvi proslavili Uskrs euharistijskim slavljem na mađarskom jeziku. Na misi u 16 sati propovijedao je vlč. Almaši. Liturgijsko pjevanje predvodila je i na orguljama svirala Klara Sipos Tur, čitanje i molitvu vjernika govorili su Tivadar Farkas i Erzsebet Petrov. Nakon završnog blagoslova, vjernici su otpjevali papinsku i mađarsku himnu a blagdansko je zajedništvo nastavljeno druženjem uz trpezu u pastoralnoj dvorani.

Biskup Uzinić slavio uskrsnu misu sa zatvorenicima

Dubrovnik, 16.4.2017. (IKA) - Prvu misu na svetkovinu Gospodinova Uskrsnuća, 16. travnja, dubrovački biskup Mate Uzinić slavio je i ove godine u dubrovačkom zatvoru. Na misi su sudjelovali djelatnici i štićenici te ustanove. Uskrs je, ako ga se s vjerom prihvati, najradosniji događaj i prekretnica ljudske povijesti, kazao je biskup u propovijedi. Do tada je ljudska povijest išla u jednom smjeru, smjeru koji je doveo Isusa do križa, smjeru muke i patnje. Od tada ljudska povijest, a u toj ljudskoj povijesti i povijest svakoga od nas, ide prema jednom drugom smjeru, prema Uskrsu.

Približavajući zatvorenicima značenje Uskrsa, biskup Uzinić rekao je kako se u Uskrsu za čovjeka i čovječanstvo dogodila nova prilika. „Vi iz svog iskustva znate da nije lako imati novu priliku. I kad bi čovjek htio dobiti novu priliku okolnosti, društvo, ljudske predrasude ga opet vrata starom životu. Vi znate da se nije lako 'iščupati'. Vi ste sada ovdje u zatvoru da biste se iščupali, ali kad se vratite natrag u slobodu, društvo, Crkva, obitelj, ljudi nisu skloni tome davanju druge šanse. Nekako se izgubilo povjerenje“, rekao je biskup. Od Uskrsa se s Božje strane, nažalost ne i s ljudske, događa nešto drugo, nastavio je biskup te objasnio da kad je prvi čovjek pao onda je on prokockao svoju šansu da bude zajedno s Bogom, da mu život bude ispunjen srećom i zadovoljstvom, da bude samo dobro. U svijet se po čovjeku i njegovu grijehu uvuklo zlo. Čovjek koji je do tada bio slobodan birati dobro, nakon što je izabrao zlo prestaje biti slobodan za dobro. Može ga činiti s mukom. Iz generacije u generaciju, kako Biblija prenosi, buja zlo tako da u nekim trenucima čujemo u Bibliji kako se Bog pokajao što je stvorio čovjeka. No, Bog uvijek ponovo daje čovjeku šansu. Povijest spasenja nije ništa drugo nego povijest novih prilika. Biskup je dalje objasnio stvaranje novog čovjeka te istaknuo da sada vrata prema Bogu ostaju uvijek otvorena. Za razliku od nas ljudi koji baš ne dajemo nove šanse, s Bogom uvijek imamo priliku, rekao je biskup te dodao: „Pokušajmo ovog uskrsnog jutra zajedno s učenicima zaviriti u Isusov prazan grob da bismo mogli vidjeti i povjerovati, kako kaže Ivan, pa onda zajedno s njim uskrsnuti iz svojih grobova, iz svega onoga što nas zarobljava i neda nam ići naprijed i što nas ponovno vraća u situacije koje ne želimo, a koje niti Bog ne želi.“ Kao sredstva na tom putu postajanja novim čovjekom biskup je okupljenima preporučio euharistiju, ispovijed, Riječ Božju, povezivanje sa zajednicom Crkve... Zatvorenike je potaknuo da pokušaju otkriti kakav je Božji plan s njihovim životom te naglasio kako Isusov stil nije egoizam koji zarobljava, nego ljubav i služenje drugima.

Kao uspomenu na taj Uskrs i pohod biskup Uzinić je na dar dobio pjesmu napisanu u zatvoru.

Klarisa s. M. Klara Pleša položila vječne zavjete

Svečano euharistijsko slavlje samostanskoj crkvi sestara klarisa u Mikulićima predvodio kardinal Josip Bozanić

Zagreb, 17.4.2017. (IKA) - U samostanskoj crkvi sestara klarisa u Mikulićima u Zagrebu na Uskrsni ponedjeljak, 17. travnja, pod svečanim euharistijskim slavljem koje je predvodio zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić, svečane zavjete položila je s. M. Klara Pleša. U koncelebraciji bilo je desetak svećenika, među kojima i provincijalni ministar Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevac konventualaca fra Josip Blažević, koji je izrekao dobrodošlicu kardinalu, te pozdravio i čestitao klarisama na tom svečanom činu. „Ono što će danas učiniti s. Klara ljudima ovoga svijeta može se učiniti ludost, i tako to izgleda kad se gleda iz perspektive ovoga svijeta. Ali u Božjim očima ovo je istinska mudrost, predanje svog života Bogu na bilo koji način pridonosi tomu da se slava Božja proširi, što je i smisao našega života“.

U homiliji kardinal Bozanić osvrnuo se na pokret vazmenoga jutra kada na Isusov grob odlaze žene i apostoli Petar i Ivan. No, u tom kako je zapisao evanđelist, susrećemo i laž. Naime, oni koji su se Isusa htjeli riješiti, mislili su da je zadnje da ga osude i ubiju, ali po Njegovu uskrsnuću našli su se u problemu, i ne preostaje im ništa drugo osim laži. „Traže one koji će lagati da bi sačuvali svoju poziciju, ali ni to nema dugi vijek, jer Uskrs se ne može zaustaviti on traje, i to u Galileji“. Pojasnio je, kako Galileja označava naš svakodnevni život u kojem susrećemo Onoga koji je uskrsnuo, koji je živ, koji dolazi k nama. „To je taj novi vazmeni početak za ljudski rod: Bog dolazi na poseban način i On svoje okuplja, i evo dara: najveći dar je Crkva“. Podsjetio je, kako s Bogom dolazimo u posebnu vezu po svetom krštenju i zato vazmena noć i krštenje idu zajedno, jer „On koji je uskrsnuo, koji je umro, po krštenju i nas priključuje svome umiranju, umiranju u grijehu da bismo uskrsli kao novi ljudi. To je ono što se događa u Crkvi po krštenju, po svetoj ispovijedi: dizanje od zla. Zahvaljujući Uskrsu imamo euharistiju na kojoj se redovito okupljamo, jer je tu On živ i prisutan pod prilikama kruha i vina“. Kardinal je posvijestio kako Bog dolazi čovjeku, poziva ga, tako je svako duhovno zvanje u Crkvi za nas znak jednog posebnog odnosa Boga i čovjeka. „S. Klara je to doživjela, osjetila, i zato se odazvala. Mi se radujemo ovakvim odlukama, jer tu osjećamo da nije prisutan samo čovjek, već da je po čovjeku Bog onaj koji govori“, dodao je kardinal Bozanić. Pojasnio je kako je svako duhovno zvanje jedna nova povijest odnosa čovjeka i Boga, jer „što bi neke motiviralo da napuste sve i da izaberu ovaj način života, da On nije tu prisutan i živ? Iako s ljudske strane izgleda da se gubi, odriče svijeta, života u njemu, s druge strane je to svjedočanstvo dobivanja: ulazi se u posebno zajedništvo s Njim, s Bogom i samo to je razlog duhovnog odabira kakvo danas slavimo. On koji je živ sposoban je privući sebi, a čovjek koji ga prihvati mijenja život“. Redovništvo, redovnice, osobito kontemplativne, živi su znak vertikalne dimenzije, živi znak posvete Božje, one na osobiti način govore o vječnom životu, i zato su itekako potrebne za čitavu Crkvu, jer one drže tu 'vezu', mole, zagovaraju za nas. One su naše, a u isto vrijeme posebno Božje među nama“. Svi smo pozvani svjedočiti Njega u svijetu u kojem živimo. Molimo redovnice da nam pomognu zajedno izvršiti tu misiju. Radujmo se Uskrsu i danas smo ga doživjeli, i zahvalimo Bogu za taj dar i molimo ga da nas podrži u toj radosti.

Svečane zavjete pred kardinalom Bozanićem s. M. Klara od Presvetog Oltarskog Sakramenta položila je u ruke majke opatice Marije Tarzicije, te obećala da će u sve vrijeme

svoga života živjeti u čistoći, bez vlasništva, u poslušnosti i u klauzuri po Pravilu Siromašnih sestara sv. Klare koje je potvrdio papa Inocent IV. i po Konstitucijama Reda koje je potvrdila Sveta Stolica. U znak predavanja Bogu, kardinal Bozanić blagoslovio je i predao zavjetovanoj sestri prsten. Nakon popričesne molitve, riječ zahvale uputio je fra Blažević, OFMConv. Bogu je zahvalio na daru poziva s. Klare, a sestrama klarisama zahvalio je na njihovoj prisutnosti na području župe sv. Antuna Padovanskoga, te na njihovoj molitvi za župu, Zagrebačku nadbiskupiju, Hrvatsku i cijeli svijet. Zahvalio je i vjernicima koji se ovdje okupljaju na slavlju u sjeni toga samostana, te istaknuo kako je rezultat molitve sestara vidljiv i po jednom svećeničkom i redovničkom zvanju fra Filipa Pušića, OFMConv. koji potječe iz te zajednice.

Prije blagoslova kardinal Bozanić napomenuo je kako je u nekim zajednicama primjetan manjak zvanja, ali Bog neprestano iznenađuje. Možda tamo gdje očekujemo nešto zastane, moguće i našom krivnjom, ali Bog s druge strane djeluje, tako da možemo biti zahvalni što se u ovom vremenu po svijetu, u Europi neprestano povećava broj onih koji ulaze u kontemplativne, rekli bismo strože, zatvorene zajednice. Zahvalimo i za ovo slavlje s. Klare. Radujemo se zajednici koja iznutra pokazuje određene znakove koji daju razlog za našu radost. Radujemo se i franjevcima: među njima diljem svijeta, a i kod nas se očituje želja na originalni način slijediti sv. Franju. I to je znak našeg vremena. Bog iznenađuje i uvijek otvara novosti i u zajedničkom životu i u životu Crkve, ali i u životu pojedinca. Zato je potrebno da svatko od nas bude otvoren za to Božje djelovanje u svom životu. Budimo hrabri prihvatiti Božju novost, pozvao je kardinal Bozanić.

Uz mnoštvo vjernika koji se redovno okupljaju na euharistijskim slavlju u samostanskoj crkvi sestara klarisa, euharistijskom slavlju okupila se i rodbina s. M. Klare, kao i vjernici župe sv. Jeronima iz koje potječe.

Euharistijsko slavlje pjevanjem su uveličali franjevački bogoslovi s Kaptola i iz Dubrave.

Uskrsna euharistija u Nacionalnom parku Krka

Misno slavlje s brojnim hodočasnici i svećenicima slavio je šibenski biskup

Skradin, 17.4.2017. (IKA) - Uskrsni Emaus ili Uskrsna euharistija u prirodi tradicionalno je slavljena na Uskrsni ponedjeljak, 17. travnja, na Skradinskom buku u Nacionalnom parku Krka. Slavlje je uz koncelebraciju umirovljenoga biskupa Antu Ivasa i dvadesetak svećenika predvodio šibenski biskup Tomislav Rogić. Ovogodišnji Emaus uz domaće vjernike okupio je i velik broj hodočasnika i svećenika iz Splitsko-makarske i Zadarske nadbiskupije, te Varaždinske i Bjelovarsko-križevačke biskupije. Ulaz u Nacionalni park za sve je hodočasnike bio besplatan, a kruh koji je blagoslovljen darovala je pekara Matkol.

Posebnost uskrsnog Emausa na Skradinskom buku je duhovna dimenzija samog okupljanja, kazao je župnik Skradina don Gabrijel Jagrinec. "Radujemo se euharistijskom zajedništvu jer smisao Emausa je zajednički stol i u zajedništvu prepoznavanje Krista u životima", istaknuo je župnik. Okupljanja na Uskrsni ponedjeljak na Skradinskom buku započela su skromno 1996. godine kad se mali broj entuzijasta, vjernika iz Skradina prvi puta okupio. Zahvaljujući nekadašnjem skradinskome župniku don Anti Lovriću Caparinu ova manifestacija prešla je lokalne granice, te je prepoznatljiva po kruhu koji se na kraju slavlja blagoslovlja i dijeli vjernicima, kazao je župni vijećnik iz

Skradina Marko Petrović.

U homiliji biskup Rogić istaknuo je kako i drugi dan Uskrsa nastavljam razmišljati i još dublje uranjati u tajnu i temelj naše vjere, misterij ljudskog spasenja što se odigrao u Isusu Kristu. Naglasio je kako je već kralj David navjestio Uskrs: "Srce mi se raduje i tijelo mi spokojno počiva / jer znam / ... da mi nećeš ostaviti dušu u podzemlju, niti dati da Pravednik tvoj truleži ugleda". Ono čemu se David nada, ono što nagoviješta, jest vječno spasenje, vječni život u Božjoj blizini, u svjetlosti lica Božjega, u neopisivoj ljepoti vječnog postojanja. Licem u lice biti sa svojim Bogom. Uživati u radosti savršene ljubavi, ljepote, istine i dobrote. Licem u lice ne gledaju se oni koji se mrze, ne gledaju se oni koji jedan pred drugim nešto skrivaju, licem u lice ne gledaju se oni koji imaju neraščišćene račune. Licem u lice gledaju se oni koji nemaju jedan pred drugim što kriti. Oni koji se vole i žive Istinu, žive velikodušnost darivanja jedan prema drugome. Jednom riječju – žive savršenstvo, bez mane, bez nedostatka, bez grijeha. Žive puninu reda i smisla koji je Bog htio podariti čovjeku. Takav život, koji ne pozna zalaza, nudi Bog čovjeku po Kristovu uskrsnuću, život s Bogom u savršenoj sreći – licem u lice, poručio je biskup Rogić.

Ukazao je kako je nagrada koja je postignuta i obećana svakom koji u Krista vjeruje – najveća je koju itko može ponuditi, koju samo Bog može ponuditi: život vječni, licem u lice s Bogom. Naglasio je kako je Bog čovjeku ponudio oslobođenje od svih zarobljenosti i izveo nas na slobodu. Njegovim uskrsnućem podario nam neuništivu nadu i čežnju vječnog života. Otvorio nam vrata obećane zemlje - vječne sreće u Kraljevstvu nebeskom. Neka nas stoga i ovogodišnji blagdan nad blagdanima, Uskrs, ovaj pohod u ljepote prirode koja s proljećem buja i najavljuje novi život, potakne da u svom životu budemo jedni drugima putokazi prema Kristu, prema Kristovoj istini uskrsnuća koja jedina ima moć osmisliti i spasiti čovjeka, zaključio je biskup Rogić.

Biskup Križić na Uskrsnom primanju ogulinskog župnika

Ogulin, 17.4.2017. (IKA) - Na Uskrsni ponedjeljak, 17. travnja, u župi sv. Križa u Ogulinu održano je u večernjim satima tradicionalno uskrsnje primanje ogulinskog župnika preč. Roberta Zubovića za predstavnike javnog života grada Ogulina s područja kulture, prosvjete, sporta, zdravstva, gospodarstva, mjesnih odbora i brojnih udruga. Susretu su uz čelnike navedenih ustanova nazočili gospičko-senjski biskup Zdenko Križić, karlovački župan Ivan Vučić, ogulinski gradonačelnik Jure Turković sa zamjenicima Tonom Radočajem i Željkom Stipetićem.

Pozdrav biskupu Križiću uputio je uime župnoga pastoralnog vijeća Milan Poljak, nakon čega je pozdrav uputio domaćin preč. Robert Zubović. Župnik Zubović istaknuo je zajedništvo u gradu te najavio obnovu pročelja crkve. Gradonačelnik Turković izrazio je zadovoljstvo s dva velika zajednička projekta grada i župe a to su križni put na ogulinskoj Kalvariji te veliki križ na brdu Kopaniku na završetku križnog puta. Biskup Križić istaknuo je da je dobar župnik onaj koji ima dosta suradnika koje uključuje u rad župne zajednice, jer svi oni čine živu crkvu. Oni su temeljni kamen crkve jer u svojoj župi krste svoju djecu koja tu ostaju a župnici odlaze. Na kraju je arhitektica Kristina Špihl Uhr predstavlila projekt obnove pročelja župne crkve čija je gradnja započela davne 1781. godine u duhu graničarske crkve u vojnoj krajini. Crkva je 1900. doživjela preoblikovanje pročelja u kasnobaroknom sakralnom stilu. Za obnovu crkve završena je konzervatorska studija a sam projekt uz sanaciju kipova, obnovu pročelja kao i svih prozora stajao bi više od milijun kuna.

Uskrsni ponedjeljak u požeškoj crkvi Sv. Lovre

Požega, 17.4.2017. (IKA) - Na Uskrsni ponedjeljak, 17. travnja, požeški biskup Antun Škvorčević predvodio je euharistijsko slavlje u požeškoj crkvi Sv. Lovre. Pozdravljajući sudionike, podsjetio ih je da Crkva svetkovinu Uskrsa slavi osam dana kao jedan dan, istaknuvši da se „i danas želimo zaustaviti pred uskrsnim Gospodinom i nastojati vjerom razumjeti što je on za nas učinio i tko je postao time što je za nas položio svoj život i pobijedio smrt". „Uskrsli Gospodin je jedina i najčvršća nada ovoga svijeta i naša osobna nada", poručio je nazočnima, pozvavši ih da mu povjere sve svoje sumnje i poteškoće te mu se u ovom misnom slavlju približe skrušenim srcem.

U homiliji biskup je govorio o različitim pristupima pojedinim događajima. Rekao je da se pred zbivanjima koja nas zanimaju zaustavljamo pameću i nutarnjim duhovnim raspoloženjem, otvorenošću koja nam omogućuje da ih razumijemo te postanemo njihovim dionicima. Pred onim pak događajima koja nas ne zanimaju, ili smo im protivni, ostajemo za njih zatvoreni, te ih zbog toga ne razumijemo i ne postajemo njihovim dionicima. Ustvrdio je kako osobe o kojima govori misno evanđelje - žene, s jedne strane, a židovski starješine i vojnici, s druge strane - događaju Isusova uskrsnuća pristupaju na spomenuta dva načina. Žene nastupaju s velikom otvorenošću i ljubavlju za Isusa. Nakon njegove smrti među prvima žure iskazati poštovanje njegovu mrtvom tijelu. I dok su išle onamo, Isus im je došao ususret. On im nije pristupio tek na neki izvanjski način, nego na nutarnjoj razini na kojoj se i događaju istinski susreti. Naime, nismo nekoga susreli sve dok mu se nismo otvorili s povjerenjem i on nama, i tek na taj način nastaje među nama komunikacija u duhu, jedni drugima dodirujemo dušu. Svakodnevno u prolazu vidimo mnoge ljude, ali ih ne susrećemo, ustvrdio je biskup, jer se istinski susret događa u duhu. Pojasnivši pravu narav susreta, istaknuo je, ako želimo stvarno upoznati tko je neka osoba, trebamo joj pristupiti sposobnostima duha po kojima se ostvaruje blizina i iskustvo osobe.

Govoreći zatim o načinu na koji su s događajem Isusova uskrsnuća ophodili židovski starješine i vojnici, istaknuo je da su oni ostali daleko od njega, zatvoreni u svoje nečasne namjere. A kako nisu mogli nijekati bjelodanu i lako provjerljivu činjenicu njegova praznog groba, odlučili su je krivotvoriti i s njom trgovati, ustrajavajući u svom stavu da s Isusom ne smije biti drugačije nego li su oni odredili, te su potplatili vojnike da razglasu kako su učenici ukrali njegovo tijelo iz groba. I razglasilo se to među Židovima sve do danas, kaže evanđelje.

Pitajući se koji su to „Židovi sve do danas", biskup je upozorio nazočne na opasnost da se i oni nađu među njima, da ih suvremeni mentalitet onesposobi za vjeru te prihvate krivotvorinu da Isus zapravo nije ni postojao, da nije pobjednik nad smrću, da nije uskrsnuo te da naš svijet i naša sudbina počinje i završava jedino na ovoj zemlji. Ustvrdio je da je promašaj spomenutih Židova i vojnika u tome što su smatrali da će novcem i širenjem lažne vijesti pobijediti Onoga koji je pobijedio smrt. Upozorio je da su u sličnom stanju i oni ljudi u Hrvatskoj koji su i ove godine samo za stolom „trbuhom slavili Uskrs", te su ostali mrtvi u svojim srcima, nisu ih vjerom otvorili Isusu Kristu da bi postali dionicima njegove blizine i snage.

Još je podsjetio nazočne kako novac nerijetko i danas kroji vijesti i istinu o događajima. Potaknuo ih je da zbog svoga dostojanstva ne dopuste postati žrtvama sustava koji potplaćuje ljude da skrivaju istinu i time ih udaljuje od stvarnosti života, osobito od onih dubokih dimenzija našega postojanja u kojima prepoznajemo Božju blizinu. Pozvao je

nazočne da se ovih uskrsnih blagdana ne bave osuđivanjem takvih ljudi, nego da radije ojačani u vjeri i u povjerenju prema Isusu Kristu, nastoje oko dubokih odrednica našega života u kojima nam se Bog otkriva te ga svjedoče u svojoj svakodnevnici. Poželio je da uskrsnu osminu prožive u nutarnjoj otvorenosti, povjerenju i ljubavi za Isusa Krista, da ih u njihovim nemoćima dotakne njegova blizina i zahvati njegova pobjednička snaga.

Na završetku biskup je zahvalio svećenicima, ministrantima, svim nazočnima vjernicima, a napose pjevačima na sudjelovanju u slavlju.

Uskrsni ponedjeljak u Varaždinu

Misa za poginule i nestale hrvatske branitelje

Varaždin, 17.4.2017. (IKA) - Varaždinski biskup Josip Mrzljak na Uskrsni ponedjeljak, 17. travnja, u varaždinskoj katedrali Uznesenja Blažene Djevice Marije na Nebo služio je misu za sve smrtno stradale i nestale hrvatske branitelje Domovinskog rata. Na misi su tako, uz velik broj vjernika, bili prisutni i članovi Udruge roditelja i udovica poginulih branitelja Domovinskog rata Varaždinske županije.

„Želimo se na poseban način sjetiti i pomoliti za sve naše branitelje iz Domovinskog rata. Želimo moliti s njihovim obiteljima i vjerovati kako njihovi životi nisu otišli uzalud. Njihove žrtve su nama donijele domovinu Hrvatsku, koja je zahvaljujući njima nakon mnogo stoljeća uskrsnula“, poručio je biskup.

Mons. Mrzljak kazao je kako je vjernike na misi okupio uskrsli Isus, a u Evanđelju po Mateju slušali su kako Marija Magdalena i druga Marija žurno idu javiti Isusovim učenicima radosnu vijest, a putem sreću uskrslog Gospodina. U njima se javljaju strah, zbunjenost, ali i neopisiva sreća. U homiliji je istaknuo kako smo se za proslavu Svetog Otajstva pripremali 40 dana. To nas je vratilo u Stari zavjet i proroka Izaiju koji je gotovo opisao Isusovu muku i smrt. Stari zavjet govori nam o vjeri u vječni život. Ta vjera je bila nejasna, ali su još tada vjerovali da postoji život nakon smrti, jer Bog je Bog živih. Nisu oni znali kako se to treba dogoditi i kakav je život u vječnosti. Zato je važno proći kroz korizmno vrijeme i na taj način uči u slavlje Vaznemoga otajstva, na poseban način onog zadnjeg čina, a to je Uskrsnuće - pobjede života nad smrću. Pred nama je opet pedeset dana do blagdana Duhova. To su dani kada ćemo neprestano razmišljati o Isusovom uskrsnuću. Razmišljat ćemo o tome što se zapravo dogodilo u Jeruzalemu među Isusovim učenicima nakon što je On uskrsnuo. Drugim riječima, razmišljat ćemo o tome kako se rađala vjera i kako se rađala Crkva, jer Crkva se rađa iz vjere, istaknuo je varaždinski biskup.

Biskup je povukao paralelu onih što su zatajili Isusovo uskrsnuće prije dvije tisuće godina i onih koji to isto čine i dan danas. „Bilo je onih koji su u Isusovo vrijeme svim silama željeli zatajiti Njegovo uskrsnuće. Zbog toga su važni ti prvi svjedoci vjere i onih pedeset dana nakon Uskrsa, odnosno vrijeme kada mi poput Isusovih učenika razmišljamo o tome što se događalo na početku Crkve. Negiranje Isusovog uskrsnuća proteže se kroz cijelu kasniju povijest. Neki vjeruju da je Isus uskrsnuo, dok neki to niječu, čak im je i stalo do toga da govore da je to izmišljeno. Zato je važno da i mi kršćani razmislimo o svojoj vjeri. Mogu nas snaći teškoće u vjeri, a možemo imati i sumnje poput Isusovih učenika. Ne trebamo se zbog toga iznenaditi, jer i sumnje su dio vjere, ali čovjek uvijek mora uzeti ono što je istina otvorena srca i u duhu poniznosti“, poručio je vjernicima mons. Mrzljak.

Karlovac: Hodočasnički „put u Emaus“

Vjernici iz Dalmacije hodočastili u Karlovac

Karlovac, 17.4.2017. (IKA) - Župljani župe sv. Roka, Jesenice i župe sv. Josipa, Dugi Rat za svoj ovogodišnji „put u Emaus“ na Vazmeni ponedjeljak odabrali su Nacionalno svetište svetog Josipa u Karlovcu. Hodočasnici vođeni svojim župnicima don Tomislavom Bašićem i don Božom Čubelićem pristigli su u prijedopodnevnom satima, a dočekao ih je rektor Svetišta mons. Antun Sente, ml. koji je predvodio pobožnost svetom Josipu nakon koje je uslijedila misa na kojoj su sudjelovali hodočasnici i župljani, pritom im se pridružila i mala skupina hodočasnika iz Štefanja predvođena vlč. Goranom Bužakom, prefektom u Međubiskupijskom sjemeništu u Zagrebu. Misu je predslavio vlč. Marko Vuković, domaći sin, trenutačni student na postdiplomskom studiju u Rimu. Nakon mise i odmora mons. Sente je hodočascima održao kratko izlaganje o povijesti Svetišta, nakon čega su hodočasnici svoj „put u Emaus“ nastavili putem za Krašić.

Uskrsni ponedjeljak u Ogulinu

Ogulin, 17.4.2017. (IKA) - Gospičko-senjski biskup Zdenko Križić predslavio je večernje misno slavlje na Uskrsni ponedjeljak u Ogulinu. Bio je to i prvi službeni pohod mons. Križića najvećoj župi u Gospičko-senjskoj biskupiji, sv. Križa u Ogulinu. Na svečanoj liturgiji suslavili su župnik i dekan ogulinski preč. Robert Zubović kao i brojni svećenici Ogulinskoga dekanata. Glazbom je misu uzveličao veliki župni zbor uz pjevače HPD Kleka Ogulin pod vodstvom Lidije Stipetić i uz orguljsku Karle Tripalo.

Vjera treba biti naše oči i ruke za Boga, kao što je bila snaga učenika nakon brojnih svjedočenja za života s Kristom, nakon njegova uskrsnuća oni uz vjeru počinju prihvaćati istinu, rekao je biskup. Bog od njih jedino traži da budu svjedoci istine i da žive ono što svjedoče i propovijedaju. Svjedočenje da je Isus živ trajni je zadatak Isusovih učenika do današnjih dana, a da bi netko rekao „ja sam vjernik“ potrebno je da poznaje Boga i da živi ono u što vjeruje. Vjera se naime ne stvara iz čuda nego iz osobnog susreta s Bogom, dok se čudo događa iz vjere, istaknuo je biskup i osvrnuo se na ulogu novca. Novac je stvarao čuda još iz starozavjetnih vremena. Stražari su zbog novca zaniijekali događaje kod uskrsnuća a zbog njega je Isus i izdan. Oni koji mu se klanjaju ili na tuđoj mucij gomilaju bogatstvo ili završavaju u kriminalu. Isus je istaknuo da se ne može služiti Bogu i bogatstvu. Novac je razorio mnoge duše u obiteljima a problem nastaje kada nam on postane smisao života. Uskrs nam je dao jamstvo da će Isus s nama ostati do kraja svijeta, što znači da život i uz najveću patnju ima svoj smisao, zaključio je propovijed biskup Križić.

Biskup Rogić slavio misu u šibenskom zatvoru

Šibenik, 18.4.2017. (IKA) - Uskrsnu poruku ljubavi i nade zatvorenicima Okružnog zatvora u Šibeniku u utorak 18. travnja donio je šibenski biskup Tomislav Rogić. U zatvorskoj kapeli Uzvišenja sv. Križa predvodio je misno slavlje na kojem je sudjelovalo četrdesetak zatvorenika. Uz biskupa je koncelebrirao i zatvorski kapelan o. Paul Karim, CSSp. Slavlje je pjevanjem animirao zbor mladih Laudantesi.

Biskup se susreo i sa zatvorskim osobljem. Njima je dao potporu i pohvalu za posao koji rade, a koji nije lagan. Istaknuta je više nego dobra suradnja Šibenske biskupije i Okružnog zatvora Šibenik. Istaknuto je kako je zatvorenicima u rehabilitaciji bitna i duhovna dimenzija.

Crkva u Hrvata

U Rimu otvorena izložba „Hodočasnik u kiparstvu - hrvatski kipar Kuzma Kovačić“

Izložba predstavlja svojevrsni presjek autorova opusa, izbor najznačajnijih Kovačićevih ostvarenja predstavljen s 46 skulptura te petnaestak velikih fotografija javnih spomeničkih ili pak sakralnih kiparskih djela

Rim, 11.4.2017. (IKA) - Izložba „Hodočasnik u kiparstvu - hrvatski kipar Kuzma Kovačić“ otvorena je u utorak 11. travnja u Muzejima San Salvatore in Lauro u Rimu. Izložbu je u prisutnosti samog kipara Kuzme Kovačića te brojnih uzvanika otvorio kardinal Dominique Francois Joseph Mamberti, prefekt Vrhovnoga sudišta Apostolske signature.

Pozdravne govore uputili su Alfredo Lorenzoni u ime domaćina izložbe Bratovštine Pio Sodalizio dei Piceni; u ime organizatora izložbe Neven Pelicarić, veleposlanik Republike Hrvatske pri Svetoj Stolici, i Sandra Grčić Budimir, ravnateljica Muzeja Ivana Meštrovića u Splitu, a kao supokrovitelj izložbe pozdravnu riječ uputio je i zagrebački gradonačelnik Milan Bandić.

Prigodno slovo održali su također i don Bože Radoš, rektor Papinskog hrvatskog zavoda sv. Jeronima u Rimu, likovna kritičarka Mara Ferloni, akademik Radoslav Tomić, likovni kritičar Milan Bešlić te sam autor izložbe Kuzma Kovačić. On je u svom obraćanju nazočnima istaknuo kako je dugo sanjao o tome da sa svojim skulpturama i na neki način sa svojim izloženim životom dođe u Vječni Grad. Htio sam, poput Danteova hrvatskog hodočasnika koji u Rim „dođe da vidi Veroniku našu“, i ja kao hodočasnik doći ovdje da umjetnošću posvjedočim za Krista, naglasio je Kovačić. Nadodao je kako je od samih svojih umjetničkih početaka uvijek nastojao kiparskim jezikom svjedočiti svoju vjeru te ostvarivati jedinstvo vjere i umjetnosti i na taj način otvoriti novu stranicu u povijesti svete umjetnosti - arte sacra.

Izložba predstavlja svojevrsni presjek autorova opusa, izbor najznačajnijih Kovačićevih ostvarenja predstavljen s 46 skulptura izrađenih najvećim dijelom u trajnim materijalima (drvo, kamen, bronca, staklo, terakota...) te petnaestak velikih fotografija javnih spomeničkih ili pak sakralnih kiparskih djela.

Izložba se održava u organizaciji Veleposlanstva Republike Hrvatske pri Svetoj Stolici i Muzeja Ivana Meštrovića iz Hrvatske, pod pokroviteljstvom Papinskog vijeća za kulturu i supokroviteljstvom Ministarstva kulture Republike Hrvatske i Grada Zagreba i to u godini proslave 25. obljetnice priznanja Republike Hrvatske, kao i pune uspostave diplomatskih odnosa sa Svetom Stolicom.

Izložba je otvorena do 20. svibnja 2017., a može se razgledati radnim danom od 10.30 do 13 sati, te od 16 do 18.30 sati. Nedjeljom i neradnim danima muzej je zatvoren. Ulaz je slobodan.

Kuzma Kovačić rodio se u Hvaru 6. lipnja 1952. Maturiravši na hvarskoj gimnaziji, upisuje studij kiparstva na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu 1971. i diplomira 1976.

Započevši odmah izlagati svoje skulpture, priredio je do sada šezdesetak samostalnih izložbi. Veliku retrospektivnu izložbu priredio je 2013. u Zagrebu (Moderna galerija), zatim u Splitu (Galerija umjetnina) i Čapljini. Izlagao je na više od dvije stotine skupnih izložbi u Hrvatskoj i u inozemstvu (Tisuću godina hrvatskog kiparstva, Suvremeno hrvatsko kiparstvo, Osam suvremenih hrvatskih umjetnika i druge).

Djela mu se nalaze u najvažnijim nacionalnim galerijama i muzejima te u Vatikanu. Autor je većeg broja spomenika i

sakralnih kiparskih djela, primjerice: Vratnice Hvarske katedrale (1990.), Oltar Hvarske katedrale (1993.), Oltar hrvatske domovine (Zagreb, 1994.), Spomenik papi Ivanu Pavlu II. (Selca na Braču, 1996.), Posljednja večera (Ščit u Rami, Bosna i Hercegovina, 2000.), Spomenik dr. Franji Tuđmanu (Škabrnja, 2001.), i drugi. Također, autor je kovanoga novca Republike Hrvatske. Dobitnik je brojnih nagrada i priznanja, te nositelj triju hrvatskih odličja: Danica hrvatska (1994.), Danica hrvatska s likom Marka Marulića (1995.) i Red hrvatskog pletera (1999.).

Njegova monografija iz pera Milana Bešlića objavljena je 2013. Redoviti je profesor kiparstva u trajnom zvanju na Umjetničkoj akademiji Sveučilišta u Splitu, a predaje i na Katoličkom bogoslovnom fakultetu istoga sveučilišta (Kršćanstvo i suvremena umjetnost). Izabran je za člana suradnika Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti 2012. godine.

Zajedništvo svećenika Banjolučke biskupije

Banja Luka, 12.4.2017. (IKA/TABB) - Svećenici Banjolučke biskupije okupili su se na Veliku srijedu, 12. travnja, u banjolučkoj katedrali na slavlje Mise posvete ulja i ujedno svoga Svećeničkog dana. Svečanu misu predvodio je ordinarij Franjo Komarica uz pomoćnog biskupa Marka Semrena i 48 dijecezanskih i redovničkih svećenika. Zajedničko pjevanje predvodila je katedralna orguljašica s. Damjana Kovačević.

Biskup je zahvalio svećenicima za njihovu „veliku i ustrajnu vjernost svome svećeničkom zvanju i poslanju u često teškim okolnostima“. Govorio je i o dubokom značenju obnove svećeničkih obećanja što je liturgijskim propisima predviđeno upravo za tu misu, koja želi podsjetiti na ustanovljene sakramenta Svetog reda i svete euharistije. Podsjetio je na raznolikost karaktera Isusovih apostola – koje Duh Uskrslog Krista čini neustrašivim svjedocima Isusa Krista, kao Spasitelja svijeta. Povezao je prve Isusove apostole sa svim generacijama Kristovih svjedoka sve do danas, osobito među svećenicima. Ohrabrio ih je da se unatoč životnim izazovima i poteškoćama trajno u vjeri oslanjaju na Onoga koji ih je pozvao i trajno im daje snage da se suobličuju s Njime. Preporučio ih je sve u molitvi sv. pape Ivana Pavla II. – Mariji, Majci Spasitelja raspetog i uskrslog, da ih ona „spasi od Zlođuha“ i „sačuva od mržnje, dvoličnosti, međusobnog nerazumijevanja od hedonističkog načina življenja, od nečistoće, sebičnosti i tvrdoće srca“. Također je zahvalio brojnim katoličkim laicima, koji svećenicima pružaju dragocjenu pomoć i podršku.

Na kraju mise biskup je blagoslovio kip Gospe s Djetetom Isusom, koji mu je nedavno darovao nadbiskup južnokorejske nadbiskupije Seul, koji je ujedno i apostolski upravitelj sjevernokorejske uništene biskupije Pyongyang kardinal Andrija Yeom Soo-jung. Taj Gospin kip se časti u Koreji kao Kraljica korejskih apostola i Gospa nade i utjehe. Uz svečano pjevanje lauretanskih litanija u procesiji svih svećenika kroz katedralu biskup Komarica postavio je Gospin lik na njegovo trajno mjesto u katedrali.

U drugom dijelu zajedničkog susreta svećenici su poslušali duhovni nagovor biskupa Semrena o svetom trodnevlju, izvještaje pojedinih biskupijskih povjerenika, te s biskupima nastavili druženje uz objed.

Kardinal Puljić slavio Misu posvete ulja

Sarajevo, 12.4.2017. (IKA/KTA) - Misa posvete ulja slavljena je na Veliku srijedu, 12. travnja, u sarajevskoj katedrali Srca Isusova. Misa posvete ulja i proslava svećeničkog zajedništva, umjesto na Veliki četvrtak, slavi se u Vrhbosanskoj nadbiskupiji redovito na Veliku srijedu da bi svećenici iz cijele nadbiskupije mogli sudjelovati u što većem broju. Ujedno je proslavljen i Dan Djela svetog Petra apostola, a svećenici su dali svoje novčane priloge za pomoć u školovanju svećenika u misijskim zemljama.

Euharistiju je slavio nadbiskup metropolit vrhbosanski kardinal Vinko Puljić uz suslavlje oko 80 misnika, dijecezanskih i redovničkih, među kojima su bili i provincijal Franjevačke provincije Bosne Srebrene fra Jozo Marinčić i generalni vikar Vrhbosanske nadbiskupije i nacionalni ravnatelj Papinskih misijskih djela BiH mons. Luka Tunjić. Na misi su sudjelovale i redovnice, bogoslovi Vrhbosanskoga bogoslovnog sjemeništa i Nadbiskupijskog misijskog međunarodnog sjemeništa „Redemptoris Mater“, pojedini pripadnici vojnih struktura i Ministarstva obrane BiH te drugi vjernici. Na početku mise kardinal Puljić istaknuo je da je darivanje u svrhu Dana Djela svetog Petra „znak solidarnosti svih svećenika Vrhbosanske Crkve“. Podsjetio je i da se toga dana na poseban način moli za mir u Siriji. „Vidimo što znači igra moćnika ovog svijeta. Mali čovjek trpi. Tako smo i mi bili žrtva - i još smo žrtva - igre velikih sila. Tako i Sirija, i narod u Siriji, žrtva je velikih sila. Čiji će prestiž biti? A mali čovjek cijenu plaća. Bože, zaustavi zlu ruku i otvori proces mira u toj napaćenoj zemlji“, kazao je kardinal Puljić uvodeći u Misno slavlje.

Obraćajući se svećenicima kardinal Puljić na početku prigodne propovijedi istaknuo je da danas "dan našeg identiteta svećeničkog" jer je Krist to htio, dajući apostolima to povjerenje. "Danas smo zajedno sa svojim biskupom da molimo jedni s drugima i jedni za druge. Danas blagoslivljamo bolesničko ulje i posvećujemo krizmeno ulje – svetu krizmu. To je sredstvo posvećenja", kazao je kardinal Puljić pozvavši svećenike da se obnove razmišljajući o povjerenju koje je Gospodin udijelio dajući ovlast pretvaranja kruha i vina u Tijelo i Krv Kristovu, kao i ovlast opraštanja grijeha.

Pozvao ih je da, okupljeni oko Isusa Krista i njegove Euharistijske žrtve, "koja je izvor i uvir tog zajedništva u Crkvi", obnove svoja obećanja: svoju vjernost Kristu "koji u nas ima povjerenje i darova nam toliku milost da budemo najbliži suradnici u spašavanju ljudi"; svoju ljubav u svećeničkom zvanju i posvećenju te da radosno žive svoju svećeničku revnost kako bi Isusovim duhom i žarom radili za spas duša; svoj celibat, "obećanje Kristu dano da ćemo u svojoj ljudskoj slabosti boriti se za svećeničku čistoću duše i tijela i biti proročki svjedoci u svom poslanju"; poštovanje i poslušnost mjesnom biskupu i njegovim nasljednicima; svoju ljubav prema Kristu, "jer svaki svećenik je – alter Christus – zavoljeti Crkvu, posebno svoju mjesnu Crkvu, zavoljeti duše, zavoljeti Euharistiju, Sveto pismo, Časoslov – jer iz te ljubavi izvire revnost".

Ponovio je potom svoj apel na molitvu za mir u Siriji: "Danas posebno molimo za mir u Siriji. Vidimo kako politika igra prljavu igru, gdje se moćnici prepucavaju, tko će imati prestiž, dok mali čovjek plaća preveliku cijenu mučenja, umiranja i nesigurnosti. Mi smo to iskusili i još proživljavamo. Ne volimo to čuti, ali moramo progovoriti."

Podsjetio je da je na današnji dan prije 20 godina papa Ivan Pavao II., danas sveti Ivan Pavao, pohodio Bosnu i Hercegovinu i uputio svoje poruke te svećenicima dao pastoralne smjernice, ujedno odajući priznanje njihovim nastojanjima. Tom prigodom, kazao je kardinal Puljić, papa

Ivan Pavao II. podsjetio je svećenike da "za zagovornika kod Oca" imaju "Isusa Krista, Pravednika" te da u služenju Isusu na prvom mjestu valja liječiti ratne rane, te raskrinkavati nepravde i ukazivati na nasilja. Dodao je da je papa Ivan Pavao II. svećenike tom prigodom potaknuo da se ne umore čineći dobro u izgradnji pravoga mira, redovnike i redovnice i "da ožive iskonsku karizmu i svjedoče Evanđelje u izgradnji jedinstva Crkve", a bogoslove i sjemeništarce da je zvanje "najveća pustolovina koje se isplati živjeti do kraja".

Kazao je da su sve poruke sv. Ivana Pavla II. utemeljene na evanđelju, te da su svećenici oni koji trebaju radosno Radosnu vijest naviještati i vjerodostojno svjedočiti i istinski izgrađivati jedinstvo Crkve. Stoga je na kraju izrazio radost prikazanim svećeničkim zajedništvom ujedno zahvalivši svakoj njihovoj žrtvi ugrađenoj u ovu mjesnu Crkvu, te izrazio nadu da se nikada neće umoriti i kloniti već da će oduševljeno, trajno svjedočiti za Isusa Krista.

Ceremonijama je ravnao mons. Tomo Knežević, a liturgijsko pjevanje animirao je Bogoslovski zbor „Stjepan Hadrović“ pod ravnanjem vlč. Marka Stanušića. Nakon mise svećenici su se okupili na zajedničkom susretu i objedu u Vrhbosanskom bogoslovnom sjemeništu.

Vazmeno bdjenje u skopskoj katedrali

Skopje, 15.4.2017. (IKA/KTA) - U katedrali Presvetog Srca Isusova u Skopju u subotu 15. travnja Vazmeno bdjenje predvodio je skopski biskup i apostolski egzarch Kiro Stojanov u koncelebraciji s katedralnim župnikom don Davorom Topićem, ravnateljem Caritasa i Radio Marije Makedonije mons. Antunom Cirimotićem i župnim vikarom don Joštom Mezegom. Hvalospjev uskrsoj svijeći otpjevao je župni vikar don Mezeg. Nakon Službe riječi biskup Stojanov u propovijedi je upitao vjernike zašto svetkuju otajstvo „koje je jako imaginativno i koje nadilazi granice našeg spoznanja? Zato što je riječ o temeljom događaju vjere po kojemu ako s rađanjem Isusa Krista i njegov ulazak u povijest započinje novo doba, s preobraženom materijom na ovoj zemlji s uskrslim Kristovim tijelom započinje nova kozmička epoha pobožanstvenjenja sazdanog svijeta. Događaj koji se dogodio u povijesti, ali je iskorak od nje, otvarajući u očima vjere nepokolebljivu nadu o vrijednosti čovjeka kao Božje biće i ne samo to nego prijatelj i gost vječne nebeske gozbe. U ovom uskrsnom blagdanu nalazimo se na vrhuncu spasiteljskog čina i na izvoru čiste Božje poruke o tome tko je čovjek, zašto je čovjek takav kakav je i kakva je njegova budućnost". Istaknuo je kako „unatoč tome što su se tmurni oblaci nadvili nad našom domovinom, pa mi kršćani s Istoka i Zapada sa svim ljudima dobre volje osjećamo da je zora uskrsnuća i za nas tu, zato smo tu da prepoznavamo tu zoru i da molimo za nju". Poželio je svima prisutnima, ali i slušateljima i gledaocima Makedonskog radija i televizije „da nas Kristovo uskrsnuće dotakne. Krist da siđe i da uđe u našu nutarnju tamu i u njoj da uskrсне boljeg čovjeka, da budemo više ljudi, da budemo bolji ljudi i samo na taj i takav način da proslavimo Kristovo uskrsnuće – Hristos voskreshe! Aleluja".

Biskup Stojanov pozdravio je nakon homilije predsjednika Vlade Emila Dimitrievskog, te prenio pozdrave i riječi čestitke nuncija za Makedoniju nadbiskupa Anselma Guida Pecoraria, te metropolita za Skopsku biskupiju vrhbosanskog nadbiskupa kardinala Vinka Puljića.

Slavlje je uveličao katedralni zbor Presveto Srce Isusovo pod vodstvom s. Tatjane Atanasove, uz orguljsku pratnju mr. Darke Marinovski.

Inozemne vijesti

Konferencija „Od Krakova do Paname – Sinoda, put s mladima”

Dikasterij za laike, obitelj i život, u suradnji s Generalnim tajništvom Sinode biskupa, okupio je u Rimu 270 predstavnika iz 103 zemlje i 44 pokreta, među kojima su bile i predstavnice Ureda za mlade Hrvatske biskupske konferencije Ivana Čogelja i Barbara Mirković

Rim, 9.4.2017. (IKA) - U organizaciji Dikasterija za laike, obitelj i život od 5. do 9. travnja u Ponteficio Collegio Internazionale Maria Mater Ecclesiae u Rimu održana je konferencija pod nazivom „Od Krakova do Paname – Sinoda, put s mladima” (tal. Da Cracovia a Panama – Il Sinodo in cammino con i giovani). Dikasterij za laike, obitelj i život, u suradnji s Generalnim tajništvom Sinode biskupa, okupio je u Rimu 270 predstavnika iz 103 zemlje i 44 pokreta, među kojima su bile i predstavnice Ureda za mlade Hrvatske biskupske konferencije Ivana Čogelja i Barbara Mirković. Susret je počeo evaluacijom prošlogodišnjega Svjetskog susreta mladih održanog u Krakovu, gdje su nazočni delegati imali priliku iznijeti svoja mišljenja o organizaciji i prijedloge za što bolju organizaciju sljedećeg susreta u Panami 2019. godine. Ovo okupljanje bila je i prilika da se razmatra i razgovara o nadolazećoj 15. biskupskoj sinodi, čija je tema „Mladi, vjera i razlučivanje zvanja”. Generalni tajnik Sinode kardinal Lorenzo Baldisseri istaknuo je kako predmet nadolazeće Sinode nisu mladi, nego se na poziv pape Franje mlade ljude ovom Sinodom biskupa nastoji aktivno uključiti da izraze i svjedoče svoju vjeru. Kako je Sveti Otac rekao, tijekom bdjenja i zajedničke molitve u bazilici Santa Maria Maggiore, ova je Sinoda poziv svim mladim ljudima, pa i onima koji se osjećaju agnosticima, i onima koji su se udaljili od Crkve, mladima iz cijelog svijeta. Izlaganjima nekoliko biskupa pridružili su se i mladi delegati iz različitih zemalja s pet kontinenata koji su svojim prijedlozima, i produktivnim radom u grupama poslali jasnu poruku – izrazili su spremnost na promjene i aktivno uključivanje na idućoj Sinodi gdje se ponajprije treba čuti glas mladih.

Na Cvjetnicu, 9. travnja, delegati su se okupili na Trgu Sv. Petra u Vatikanu gdje je misu predvodio papa Franjo. Jasno je poručio mladima da su potrebni Crkvi i društvu. No, istaknuo je da mladi moraju ustati sa svojih kauča i putovati, biti misionari svojih crkvenih zajednica, odnosno protagonisti nadolazeće Sinode. Rekao je da je onaj koji ne poduzima rizike već ostario. Na završetku mise, mladi iz Krakova predali su križ mladima iz Paname i tako obilježili početak puta k sljedećem Svjetskom susretu mladih u Panami 2019. godine, pod geslom Velika mi djela učini Svesilni (Lk 1,49), priopćeno je iz Ureda HBK za mlade.

Papina čestitka katoličkoj radio postaji

Vatikan, 11.4.2017. (IKA) - U prigodi 80. obljetnice postojanja radijske postaje Radio Renascenca, papa Franjo poslao je poruku, istaknuvši da je napravila „izvanredan posao” u promicanju „bratske solidarnosti”. U poruci koju je u Papino ime poslao nadbiskup Giovanni Angelo Becciu, zamjenik za opće poslove u Državnom tajništvu, ističe se kako papa Franjo cijeni njezin rad u prenošenju Isusova Evanđelja u Portugalu i u ostalim zemljama portugalskoga govornog područja. Primijetio je kako je radio u srce čovječanstva posijao „sjeme solidarnosti” i „Božjeg milosrđa”.

Primas Koptske Katoličke Crkve o stanju u Egiptu

Vatikan, 13.4.2017. (IKA) - Pokolji koji su se zbili na Cvjetnicu bili su kušnja za vjeru egipatskih kršćana. Patrijarh Tawadros II. duboko je ožalošćen, nije lako razgovarati s njim. Vidjevši što se događa, možemo samo usmjeriti svoj pogled prema novim mučenicima i još ustrajnije zazivati Krista da nas utješi i ušćuva našu nadu u uskrsnuće, kazao je u razgovoru za agenciju Fides patrijarh Ibrahim Isaac Sidrak, primas Koptske Katoličke Crkve. Prošle su nedjelje u dvostrukom bombaškom napadu na koptsku pravoslavnu katedralu u Aleksandriji, sjedište koptskog patrijarha Tawadrosa II., te na crkvu u Tanti, gradu na delti Nila poginule najmanje 44 osobe, a više od 100 ih je ozlijeđeno. Odgovornost za oba napada preuzela je samozvana Islamska država. Patrijarh Sidrak kazao je da je na dan napada bio u Aleksandriji gdje je predvodio misu u koptskoj katoličkoj katedrali koja je udaljena samo 200 metara od koptske pravoslavne katedrale. Stoga su jasno čuli snažnu eksploziju. Katolički je patrijarh istaknuo da je potvrdio Papina dolaska u Egipat važan znak kako za egipatske kršćane tako i za čitavu zemlju: otkazivanje posjeta moglo bi ostaviti dojam da krvoproliće i teror mogu prevladati.

Kada je riječ o borbi protiv terorizma, neprikladnom je označio metodu represije i pronalaženja ubojica nakon što su zločini počinjeni. Iza tih nečovjernih čina s đavolskim obilježjima nalazi se raspoloženje koje hrani mržnju i koje čak kruži medijima, utječući tako na razmišljanje mnogih ljudi, upozorio je patrijarh Sidrak. Egipatski predsjednik Abdel Fatah al-Sisi već dvije godine inzistira na potrebi promjene „načina kako se religija predstavlja” da bi iskorijenio neprirodne misli koje hrane terorizam, upozorio je te dodao: No, nitko ne sluša njegove riječi. Čak i oni koji su povezani s al-Azharom nisu uvjereni u nužnost promjene. Patrijarh je kazao da su nakon napada sa svih strana zaprimili zahtjeve da za vrijeme bogoslužja tijekom Velikog tjedna pojačaju sigurnosne mjere ispred crkvi. I crkve moraju platiti za sigurnosne službe. Istaknuo je da nema namjeru nikoga optuživati, ali mnogi su ožalošćeni i ogorčeni kada vide kako se ti napadi stalno ponavljaju, uvijek na isti način, a izgleda da se ništa ne mijenja.

Papa slavio Misu večere Gospodnje u zatvoru u Palianu

Paliano, 13.4.2017. (IKA) - „Pranje nogu” na Veliki četvrtak podsjeća nas na to kako nas unatoč našim grijesima Bog ljubi do kraja, istaknuo je papa Franjo na Misi večere Gospodnje, 13. travnja, u zatvoru u Palianu, mjestu nedaleko od Rima, izvijestio je Radio Vatikan. Obraćajući se nazočnima, Sveti Otac rekao da je, kao što nas je naučio sam Isus, Papa prvi pozvan „služiti” kako bi „sijao ljubav”. Pozvao je tako i zatvorenike da pomažu jedni drugima. „Budući da je ljubio svoje, one u svijetu, do kraja ih je ljubio”, taj je redak iz Evanđelja po Ivanu bio u središtu Papina promišljanja. Gospodin je znao da je bio izdan, da će ga Juda predati, no on „ljubi do kraja” i daje život „za svakog od nas”, rekao je papa Franjo te nastavio: Ljubiti do kraja. To nije lako jer smo svi mi grešnici, svi mi imamo granice, mane, toliko toga. Svi znamo ljubiti, no nismo poput Boga koji ljubi sve do kraja, ne gledajući na posljedice. Isus daje primjer: On koji je bio „šef”, Bog, pere noge svojim učenicima. To je pranje nogu bio običaj koji se obavljao prije ručka ili večere jer su ljudima poslije puta

noge bile prašnjave. Bila je to dužnost robova, istaknuo je Papa. Isus, međutim, „izokreće“ to pravilo i on je taj koji drugima pere noge. Šimun Petru koji ga odgovara od toga Isus objašnjava da je „on došao na svijet da služi, da nam služi, da postane rob za nas, da svoj život dade za nas, da ljubi do kraja“, rekao je Sveti Otac te dodao: U ovom obredu župnik pere noge vjernicima. Riječ je o izvrtanju: ono što se čini najvećim zapravo je dužnost roba, ali kako bi se posijala ljubav. Papa Franjo pozvao je zatvorenike da si međusobno pomažu, da svatko od njih „služi“ svome sudrugu jer to je ljubav, to je poput pranja nogu. Biti sluga drugima. Papa je podsjetio kako su učenici jednom među sobom raspravljali tko je od njih najveći. Isus je odgovorio da onaj tko želi biti velik ili važan, mora biti najmanji i sluga svima. To je, dodao je, ono što Bog čini s nama. Bog nam služi, on je služitelj. Bog služi svima nama! On je velik, On je dobar. On nas ljubi takve kakvi jesmo. Iz tog razloga za vrijeme obreda razmišljajmo o Bogu, o Isusu, potaknuo je Sveti Otac nazočne. Upozorio je da nije riječ o folkloru, nego je to gesta da se prisjetimo onoga što je Isus dao. Poslije toga, on je uzeo kruh i dao nam svoje tijelo; uzeo je vino i dao nam svoju krv, rekao je Papa te dodao: Takva je Božja ljubav. Danas razmišljajmo samo o Božjoj ljubavi. Papa Franjo je potom oprao noge 12 osoba među kojima su bile tri žene, jedan musliman koji će u lipnju biti kršten, dvije osobe osuđene na doživotni zatvor, dok bi drugi trebali odslužiti kaznu između 2019. i 2073. godine. Što se tiče njihove nacionalnosti, 10 su Talijani, jedan je Argentinac, i jedan Albanac. U zatvoru u Palianu nalazi se 70 zatvorenika i u potpunosti je namijenjen za zatvorenike koji su u Italiji poznati kao „suradnici pravde“, odnosno riječ je o ljudima koji su pristali za državu svjedočiti protiv svojih bivših šefova, te zbog toga trebaju posebnu zaštitu.

Uskrsna poruka patrijarha Bartolomeja

Istanbul, 14.4.2017. (IKA) - Carigradski ekumenski patrijarh Bartolomej I. u svojoj je uskrsnoj poslanici potaknuo na hrabrost i optimizam usprkos svjetskim krizama i problemima, prenosi Radio Vatikan. Svijet je pun križeva: ratovi, teror, vjerski fanatizam, glad, bolesti, izbjeglička kriza, prirodne katastrofe... No, Crkva podsjeća na to da se kao kršćani smijemo radovati, ta Krist, naš Vladar, pobijedio ih je sve, donoseći radost čitavom svemiru, poručio je ekumenski patrijarh te nastavio: „Svijet u kojem ćemo vječno živjeti jest Krist koji je svjetlo, istina, život, radost i mir.“

„Ovu poruku – pobjede života nad smrću, radosnog svjetla uskrsne svijeće nad tamom nereda – naviještam čitavom svijetu iz Ekumenskog patrijarhata, pozivajući vas da iskusite svjetlo uskrsnuća koje ne slabi. Pozivamo sve vas da s vjerom i nadom stanete pred uskrsloga Krista i otajstvo života. Pozivamo sve vas da vjerujete uskrsnom Gospodinu, gospodaru radosti i ushićenja, koji drži uzde svega stvorenoga“, kazao je carigradski ekumenski patrijarh, poručivši: „Braćo i sestre, Krist je uskrsnuo! Neka milost i neizmjereno milosrđe gospodara života i smrti bude sa svima vama.“

Patrijarh Bartolomej I. je u nedavnom intervjuu za talijansku agenciju SIR kazao: „Život je jači od smrti i svjetlo od tame.“ Te je riječi uputio progonjenim kršćanima na Bliskom istoku i u drugim dijelovima svijeta. „Usprkos sukobima i izazovima, trpljenjima i borbama kojih smo svjedoci“, istaknuo je patrijarh, „možemo u noći uskrsnuća Isusova uskliknuti: Krist je uskrsnuo! Možemo priznati da je ova noć – kao što se u 4. stoljeću izrazio sv. Grgur Nazijanski – svjetlija od bilo kojeg dana“.

Uskrsna poslanica Srpske pravoslavne Crkve

Neka radosni plač novorođene djece nadjača bespomoćne krikove smrti!

Beograd, 14.4.2017. (IKA) - Srpski patrijarh Irinej sa svim arhijerejima Srpske pravoslavne Crkve uputio je uskrsnu poslanicu svećenstvu, monaštvu i svim vjernicima. U poslanici se ističe kako je „Uskrs najveći kršćanski blagdan, blagdan vjere, života i svakoga Božjeg blagoslova. Sva naša vjera je u Uskrsu i Uskrs u vjeri. Otuda apostol Pavao, učitelj naroda, koga slobodno možemo nazvati i najvećim propovjednikom uskrsnuća, Kristova i našeg, jasno kaže: 'Ako pak Krist nije uskrsnuo, uzalud i vjera vaša', a odmah potom dodaje: "Ali sada Krist uskrsnuo od mrtvih, prvina usnulih'. Vjera u Kristovo uskrsnuće bit je apostolske propovijedi i učenja, temelj Crkve, njenog bogoslužja i bogoslovlja.

Nadalje se ističe da je uskrsnuće središnja tema u Svetom pismu, kako Starom, tako i u Novom zavjetu. „O njemu se govori u dva međusobno povezana smisla: kao sveopćem uskrsnuću mrtvih na kraju ljudske povijesti i Kristovu uskrsnuću, predskazanom od starozavjetnih proroka, a utvrđenom kroz propovijed svetih apostola“. U nastavku se upućuje na pojedina mjesta u svetopisamskim tekstovima, te se podsjeća kako su prvi svjedoci Kristova uskrsnuća bile žene nositeljice pomasti, a potom sveti apostoli i punoća rane Crkve. Njima se pridružuju ranokršćanski mučenici i svi sljedeći mučenici, istinski svjedoci uskrsnuća Kristova, kao i Oci Crkve, koji su kroz svete sabore, kroz Nicejsko-carigradsko vjerovanje, te svoje dogmatsko učenje ostavili vjeru u uskrsnuće. Crkva je svjedok da je Krist s nama u vijeke. Ona to posebno svjedoči svetom liturgijom koja se vrši u spomen „smrti i uskrsnuća Kristova“.

U poslanici se upozorava: „S tugom i bolom u srcu moramo reći da današnji svijet ne ide putem uskrsnuća već više putem smrti i beznada. Kada to kažemo, imamo na umu podatak da i u Srbiji svake godine umire po jedan veliki grad zbog smrtnosti mnogo veće nego što je rađanje. Taj podatak je razlog za plač i ridanje, ali i alarm za uzbunu. Mora se nešto učiniti da se taj put smrti zaustavi“. Nadalje se ističe kako je čedomorstvo svagda i svugdje, pa i u srpskom narodu, smrtni grijeh koji vapi nebu. „Prestanimo ubijati vlastitu djecu u utrobi! I ona imaju pravo na život i na uskrsnuće. Pitamo se gdje su 'borci za ljudska prava' da zaštite najslabije, a to su još nerođena djeca u utrobi svojih majki. Izidimo, braćo i sestre, iz zemlje grijeha i smrti, kao starozavjetni Izrael iz Egipta, i Bog će nas blagosloviti svakim blagoslovom duhovnim, da bismo bili Narod Boga živoga. Neka radosni plač novorođene djece nadjača bespomoćne krikove smrti! Neka Srbija - i sav svijet - ponovno postane velika Kolijevka! Vratimo se vjeri u život, vratimo se uskrsnuću!“

U poslanici se također upućuje na činjenicu da današnji svijet uvelike prihvaća „filozofiju širokog puta koji vodi u propast“. U osvrtu na mlade, upozorava se da im se umjesto primjera vrijednosti i čestitosti nude idoli i antiheroji, neposlušnost roditeljima i odbacivanje svakog autoriteta. Velika je odgovornost Crkve, ali i svih prosvjetnih institucija, jer mladima treba pomoći da pronađu put autentičnog života i uskrsnuća. Poučavajmo djecu da budu slična evanđeoskom koji je pitao Gospodina „Što mi je činiti da baštinim život vječni?“ Taj mladić je od Krista dobio odgovor „Drži zapovijedi!“ Eto puta spasenja, eto uskrsnuća, zaključuje se u poslanici.

Križni put na Koloseju

Kriste, jedini naš Spasitelj, vraćamo ti se i ove godine očiju oborenih zbog srama koji nas obuzima i srcem punim nade: sramom zbog svih slika razaranja, uništenja i brodoloma koje su postale nešto uobičajeno u našem životu; sramom zbog nevine krvi koju svakodnevno prolijevaju žene, djeca, migranti i osobe progonjene zbog boje svoje kože ili zbog svoje etničke i društvene pripadnosti i zbog svoje vjere u Tebe; sramom što smo te previše puta, poput Jude i Petra, prodali i izdali i ostavili samoga da umreš zbog naših grijeha, kukavički bježeći od svojih odgovornosti; srama zbog naše šutnje pred nepravdama; zbog naših ruku lijenih u davanju i pohlepkih u otimanju i osvajanju, molio je Papa na Koloseju

Vatikan, 14.4.2017. (IKA) - Nakon obreda Muke Gospodnje, koje je poslijepodne 14. travnja predvodio u vatikanskoj bazilici Sv. Petra, papa Franjo je u večernjim satima u Koloseju predvodio tradicionalni Križni put. Ove godine postaje su se dijelom razlikovale od tradicionalnih. Autorica meditacija, francuska bibličarka Anne Marie Pelletier u svojim tekstovima istaknula je dramu ratova, migranata, izmučenih obitelji i zlostavljane djece. Tako su u postaje uvršteni Petrovo zatajenje Isusa i scena u kojoj i Pilat, nakon što se savjetovao sa židovskim autoritetima, izjavljuje da Krist ima biti razapet premda u njemu nije našao nikakve krivice. Križ je na Koloseju ove godine nosio kardinal Agostino Vallini, Papin vikar za grad Rim, jedna rimska obitelj, predstavnici Talijanskoga nacionalnog saveza za prijevoz bolesnika u Lurd i međunarodna svetišta (UNITALSI), te redovnici i laici iz više zemalja, među kojima iz Egipta, Portugala i Kolumbije, koje će Papa pohoditi ove godine.

Na kraju križnog puta Papa je uputio molitvu Kristu. „Kriste, jedini naš Spasitelj, vraćamo ti se i ove godine očiju oborenih zbog srama koji nas obuzima i srcem punim nade: sramom zbog svih slika razaranja, uništenja i brodoloma koje su postale nešto uobičajeno u našem životu; sramom zbog nevine krvi koju svakodnevno prolijevaju žene, djeca, migranti i osobe progonjene zbog boje svoje kože ili zbog svoje etničke i društvene pripadnosti i zbog svoje vjere u Tebe; sramom što smo te previše puta, poput Jude i Petra, prodali i izdali i ostavili samoga da umreš zbog naših grijeha, kukavički bježeći od svojih odgovornosti; srama zbog naše šutnje pred nepravdama; zbog naših ruku lijenih u davanju i pohlepkih u otimanju i osvajanju; zbog toga što smo znali snažno podići svoj glas kad je trebalo braniti naše interese a bili tihi kad je trebalo progovoriti o interesu drugih; zbog naših brzih nogu na putovima zla i paraliziranih na putovima dobra; stida zbog svih onih prilika u kojima smo mi biskupi, svećenici, Bogu posvećene osobe sablažnjavali i ranili tvoje srce, Crkvu; i zaboravili svoju prvu ljubav, svoj prvi zanos i svoju potpunu raspoloživost".

Toliki sram, Gospodine, ali naše srce čezne također za povjerljivom nadom da s nama nećeš postupati prema naših zaslugama već isključivo prema obilju tvoga milosrđa, rekao je Papa. To je nada da su naša imena upisana u tvoje srce i da smo u zjenici tvoga oka, nada da će tvoj križ preobraziti naša otvrdnula srca i ovu noć tame tvoga križa u svijetlu zoru tvoga uskrsnuća, nada da brojni muškarci i žene vjerni tvom križu nastavljaju i nastaviti će živjeti vjerno poput kvasca koji daje okus i poput svjetla koje otvara nove obzore u tijelu našeg ranjenog čovječanstva; nada da će tvoja Crkva nastojati biti glas koji viče u pustinji čovječanstva da pripravi put tvom trijumfalnom povratku, kada ćeš doći suditi žive i mrtve; nada da će dobro pobijediti unatoč svom prividnom porazu.

Svoju molitvu Papa je zaključio zazivom Gospodinu, „nevinom žrtvi našega otkupljenja", da se sjeti naše braće zatirane nasiljem, ravnodušnošću i ratom, da prekine okove koji nas drže zatočenicima našega egoizma, u našoj dragovoljnoj sljepoći i ispraznosti naših svjetovnih računica. „Kriste, molimo te da nas naučiš da se nikada ne sramimo tvoga križa, da ga ne instrumentaliziramo već da ga častimo i klanjamo mu se, jer si nam njime očitovao monstruoznost naših grijeha, veličinu tvoje ljubavi, nepravednost naših sudova i snagu svoga milosrđa", zaključio je Papa.

Kina: Vlasti uhitile dvojicu biskupa podzemne Katoličke Crkve

Peking, 14.4.2017. (IKA) - Novinska agencija Asianews izvještava da su u posljednjih nekoliko dana kineske vlasti uhitile dvojicu biskupa podzemne Katoličke Crkve. Riječ je o biskupu Peteru Shaou Zhuminu i biskupu Vincentu Guou Xijinu. Policija je u srijedu poslijepodne 12. travnja uhitila biskupa Shaoa te ga odvela na nepoznato mjesto. Državni sigurnosni službenici međutim dopustili su vjernicima da im uruče odjeću koju će onda proslijediti katoličkom prelatu. Mnogi tumače to kao znak da će njegov nestanak biti dugotrajan. Biskup Shao je u rujnu prošle godine imenovan biskupom dijeceze Wenzhou. Sveta Stolica ga priznaje, no ne i kineske vlasti. Pretpostavlja se da su vlasti upravo iz tog razloga naredile uhićenje kako bi biskupa spriječile u slavljenju Vazmenog trodnevlja, prenosi Radio Vatikan.

Sličnu je sudbinu doživio i mons. Guo, biskup dijeceze Mindong. Vjeruje se kako ih kineske vlasti žele prisiliti da se pridruže Patriotskoj udruzi. U pregovorima između Kine i Svete Stolice o imenovanju biskupa, Kineska katolička patriotska udruga zahtijeva da svi biskupi budu članovi udruge, isključujući tako biskupe podzemne Crkve, koji odbijaju učlanjenje i koje Patriotska udruga smatra „nepouzdanima". Situacije u biskupijama Wenzhou i Mindong predstavljaju opasne iznimke koje Ministarstvo za vjerske poslove želi ukloniti. Prema mišljenju nekih stručnjaka, njihova otmica i prisiljavanje da „uče i nauče" predstavljaju pritisak na Svetu Stolicu da popusti pred zahtjevima Pekinga, odnosno da samo neovisno imenovani biskupi i koji su k tomu upisani u Patriotsku udruhu mogu obavljati službu.

Vazmeno bdjenje u Vatikanu

Krist je živ, i želi uskrsnuti u licima koja su zaboravila nadu, poručio Sveti Otac

Vatikan, 15.4.2017. (IKA) - Bol i lica prekrivena suzama Marije Magdalene i druge Marije, koje su išle pogledati Isusov grob, bol je svih koji poznaju nepravdu, rekao je papa Franjo u propovijedi tijekom Vazmenoga bdjenja, 15. travnja, govoreći o žalosti žena zbog smrti Gospodina, koji svojim uskrsnućem ljudima daruje novu nadu, prenosi Radio Vatikan.

U blizim licima tih žena, sposobnih ne pobjeći, sposobnih ustrajati, suočiti se sa životom takvim kakav on jest, i podnijeti gorak okus nepravdi, možemo vidjeti lica brojnih majki i baka, lica djece i mladih koji podnose teret i bol mnogo nečovječne nepravde, istaknuo je Papa. U licima tih dviju žena koje oplakuju Gospodinovo preminuće, vide se odrazi lica svih onih koji, idući gradom, osjećaju bol bijede, bol zbog iskorištavanja i trgovine ljudima.

U njima vidimo i lica onih koji iskušavaju prezir jer su doseljenici, bez domovine, bez doma, bez obitelji; dodao je Sveti Otac, lica onih čiji pogled odražava samoću i napuštenost zbog toga što njihove ruke imaju previše bora.

Njihova lica odražavaju lica žena, majki koje žale vidjevši da životi njihove djece ostaju zatrpani pod teretom korupcije koja oduzima prava i uništava težnje; pod svakodnevnim samoljubljem koje razapinje i pokapa nadu mnogih; pod uzaludnom birokracijom koja priječi i ne dopušta da se stvari promijene. U svojoj boli, one imaju lice svih onih koji, idući gradom, vide razapeto dostojanstvo, istaknuo je papa Franjo.

U licima dviju žena pred grobom, koje ne mogu prihvatiti da sve treba tako završiti, nalaze se brojna lica, rekao je Sveti Otac te dodao – možda čak i moje i tvoje. Poput njih i mi se možemo osjetiti potaknuti na hod, i ne pomiriti se s činjenicom da sve ima tako završiti. Ali, i naša lica govore o ranama, o brojnim nevjericama, našima, kao i drugih; govore o brojnim pokušajima i izgubljenim bitkama, primijetio je Papa te upozorio: Međutim, iako naše srce zna da sve može biti drukčije, mi se, gotovo i ne primjećujući, možemo naviknuti na život s grobom, na život s frustracijom. Štoviše, možemo se uvjeriti da je to zakon života, te se tako umrtviti bježanjem koje samo gasi nadu koju je Bog stavio u naše ruke. Tako naši koraci, naš hod može biti poput onoga dviju žena, između želje za Bogom i žalosnoga pomirenja s neizbježnim. U tom slučaju ne umire samo Učitelj, nego s Njim umire i naša nada, upozorio je Papa.

Međutim, iznenada, tlo se pod nogama dviju žena zatreslo, netko im je došao u susret i rekao: 'Ne bojte se! Uskrsnuo kako reče' (usp. Mt 28,6). To je navještaj koji nam, već naraštajima, daruje ova Sveta noć: Nemojmo se bojati, braćo, uskrsnuo je kako je rekao, istaknuo je Papa. Onaj isti slomljeni, uništeni, razoreni život na križu, oživio je i ponovno kuca. To nam se kucanje Uskrsloga daje kao dar, kao obzor. Kucanje Uskrsloga jest to što nam je darovano i od nas se traži da dalje darujemo kao snagu koja preobražava, kao kvasac novoga čovječanstva. Uskrsnućem Krist nije samo otkotrljao kamen s groba nego želi ukloniti i sve zapreke koje nas zatvaraju u našim neplodnim pesimizmima, u našim proračunatim misaonim svjetovima koji nas udaljavaju od života, u našem opsesivnom traženju sigurnosti i u prekomjernim ambicijama koje su u stanju igrati se dostojanstvom drugih. To je Božje iznenađenje njegovu vjernom narodu: raduj se, jer tvoj život skriva klicu uskrsnuća, prinos života koji očekuje ponovno buđenje. Bog prodiere kako bi poremetio sva mjerila i tako dao novu mogućnost. Bog nam ponovno dolazi u susret kako bi odredio i učvrstio novo vrijeme, vrijeme milosrđa, rekao je papa Franjo te potaknuo vjernike da naviještaju tu vijest: Krist živi!

Kako smo s dvjema ženama ušli u grob, pozivam vas tako da se s njima vratite u grad. Idemo s njima naviještati tu vijest... Na svim mjestima na kojima se čini da je grob imao posljednju riječ, i da je smrt bila jedino rješenje. Svatko od nas je ušao u vlastiti grob. Pozivam vas da izađete. Idimo naviještati, dijeliti s drugima, objaviti da je Gospodin živ, i da želi uskrsnuti u brojnim licima koja su zaboravila nadu, snove, dostojanstvo. I ako nismo u stanju dopustiti da nas Duh vodi tim putem, nismo kršćani, rekao je Papa te na kraju još pozvao sve da dopuste da Kristova nježnost i Njegova ljubav vode naše korake, da kucanje Njegova srca preobrazu naše slabe otkucaje.

Papa blagoslovio novo franjevačko svetište u Asizu

Vatikan, 16.4.2017. (IKA) - Papa Franjo uputio je na Uskrs, 16. travnja, ujutro pismo asiškom biskupu Domenicu Sorrentinu u povodu biskupove inicijative da u prostoru crkve Svete Marije Velike, stare asiške katedrale, otvori "Svetište ogoljenja" svetoga Franje, prenosi Radio Vatikan. Naime, sveti Franjo se kao mladi obraćenik, u nazočnosti mjesnoga biskupa te većine stanovnika Asiza, do gola skinuo i tako odrekao - ne samo očeva nasljedstva - nego i svih zemaljskih dobara te se predao biskupu, koji ga je i sam iznenađen tim činom, brzo zaogrnuo. Kako bi podsjetio na taj događaj, piše Papa, htio si u staroj asiškoj katedrali osnovati Svetište odreknuća. Tako si religioznom nizu "Serafskoga grada", nudeći kršćanskoj zajednici i hodočasnici još jednu veliku prigodu – od koje se nadati duhovnim i pastoralnim plodovima – dodao još jedan biser. Utoliko sam sretan, službenu inauguraciju nadolazećega 20. svibnja, popratiti promišljanjem i blagoslovom. U pismu nadalje piše kako sveti Franjo zasigurno nije mislio opozvati dužno poštovanje prema svom ocu, nego se sjetio da krštenik Kristovu ljubav treba pretpostaviti i najdražim osjećanjima. Dolazeći pohoditi dvoranu odreknuća, tražio sam susret s predstavnicima siromašnih, koji su bili svjedočanstvo sablažnjive stvarnosti još uvijek toliko obilježene razlikom velikoga broja onih kojima manjka najnužnije i šačice posjednika koji drže najveći dio bogatstva i nastoje određivati sudbinu čovječanstva.

Dvije tisuće godina nakon naviještenja Evanđelja i osam stoljeća nakon Svečeva svjedočanstva, nalazimo se pred pojavom "globalne nejednakosti" i "gospodarstva koje ubija", napisao je Papa te podsjetio kako je upravo prije dolaska u Asiz bio u Lampedusi i tamo osjetio istinu onoga što je svjedočio mladi Franjo: tek kada se približio siromašnima, koje su u ono vrijeme predstavljali prije svega gubavci – iskazujući im milosrđe – osjetio je slatkoću u duši i u tijelu (Oporuka, FF 110). Papa smatra da će novo asiško Svetište biti proročki znak pravednijeg i solidarnijega društva, dok u isto vrijeme Crkvu podsjeća na obvezu da slijedi Franjine tragove, svlačeći sa sebe svjetovnost a zaodjenuvši se vrednotama Evanđelja. "Svi smo pozvani biti siromašnima, oslobađajući se sebe i zbog toga trebamo naučiti biti sa siromasima i dijeliti s onima kojima nedostaje osnovno za život, dodirnuti meso Kristovo, poručuje Papa.

Utoliko od srca blagoslivljam novo svetište, proširujući svoj blagoslov i na hodočasnike koji će ga posjećivati, kao i na čitavu biskupijsku zajednicu. Neka Presveta Djevica, kojoj svetište ostaje posvećeno, učini da se u punini osjeti njezina majčinska zaštita, zaključuje Sveti Otac u pismu mons. Sorrentinu.

Prilog dokumenti

Nada svijeta i nada Križa (usp. Iv 12, 24-25)

Papina kateheza na općoj audijenciji u srijedu 12. travnja 2017.

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Prošle nedjelje spomenuli smo se Isusova ulaska u Jeruzalem, praćenog razdraganim povicima učenika i velikog mnoštva. Ti su ljudi polagali velike nade u Isusa: mnogi su od njega očekivali čudesa i velika znamenja, očitovanja moći pa čak i oslobođenje od neprijatelja koji su okupirali zemlju. Tko je od njih uopće mogao zamisliti da će ubrzo nakon toga Isus, naprotiv, biti ponižen, osuđen i ubijen na križu? Zemaljske nade toga naroda ruše se pred križem. Ali mi vjerujemo da je upravo u Raspetome naša nada ponovno rođena. Zemaljske nade ruše se pred križem, ali se rađaju nove nade, one koje su neprolazne. To je nada različita od onih koje se ruše, od nada ovoga svijeta. Ali o kojoj je nadi riječ? Koja se nada rađa iz križa?

U tome nam može pomoći ono što govori Isus upravo nakon što je ušao u Jeruzalem: „Zaista, zaista, kažem vam: ako pšenično zrno, pavši na zemlju, ne umre, ostaje samo; ako li umre, donosi obilat rod" (Iv 12, 24). Pokušajmo zamisliti zrno ili malo sjeme koje pada u tlo. Ako ostaje zatvoreno u sebe samo ništa se ne događa; ako se pak raskoli, otvori, tada iz njega izbija klica, klas, zatim biljka i ta biljka će dati plod. Isus je donio u svijet novu nadu i učinio je to na način sjemena: učinio se sićušnim, poput zrna pšenice; napustio je svoju nebesku slavu da dođe među nas: „Pao je u tlo". Ali ni to nije bilo dovoljno. Da bi donio plod Isus je živio ljubav sve do kraja, iskusivši umiranje i smrt kao što sjeme dopušta da se raspukne u tlu. Upravo tamo, na najnižoj točki njegova poniženja – koja je ujedno najviša točka ljubavi – niknula je nada. Ako netko od vas zapita: „Kako se rađa nada?", odgovor je: „S križa. Gledaj križ, gledaj Krista Raspetoga i otud će ti doći nada koja nikada ne nestaje, ona koja traje sve do vječnoga života". A ta je nada niknula upravo snagom ljubavi: jer ljubav koja „svemu se nada, sve podnosi" (1 Kor 13, 7), ljubav koja je Božji život obnovila je sve ono do čega je doprla. Tako je, o uskrsnuću, Isus preobrazio, preuzevši ga na sebe, naš grijeh u oprostjenje. Ali poslušajte dobro kakva je preobrazba koju on izvodi svojim uskrsnućem: Isus je preobrazio naš grijeh u oprostjenje, našu smrt u uskrsnuće, naš strah u povjerenje. Eto zašto je ondje, na križu, rođena i uvijek se iznova rađa naša nada; eto zašto se s Isusom svaka naša tmina može preobraziti u svjetlo, svaki poraz u pobjedu, svaki očaj u nadu. Svaki, da, baš svaki. Nada sve pobjeđuje, jer se rađa iz Isusove ljubavi koji se učinio poput pšeničnoga zrna i umro je zato da dadne život te iz toga života punog ljubavi dolazi nada.

Kada izaberemo Isusovu nadu, malo po malo otkrivamo da je način života koji donosi pobjedu život sjemena, život ponizne ljubavi. Nema drugoga puta da se pobjedi zlo i dadne nadu svijetu. Ali vi mi možete reći: „Ne, to je gubitnička logika!" Činilo bi se doista da je tako, da je to gubitnička logika, jer onaj koji ljubi gubi moć. Jeste li razmišljali o tome? Onaj tko gubi moć, onaj tko daruje, lišava se nečega a ljubav je dar. Zapravo logika sjemena koje umire, ponizne ljubavi, je Božji put, i jedino on daje plod. Vidimo to također u nama: posjedovanje nas uvijek tjera da želimo nešto drugo: nešto sam si priskrbio i odmah želim nešto više, i tako redom, i nikada nisam zadovoljan. To je jedna ružna težnja! Što više imaš, to više želiš. Tko je nezasićen nije nikada sit. A Isus to jasno kaže: „Tko ljubi svoj život, izgubit će ga" (Iv 12, 25). Nezasitan si, nastojš

imati toliko toga ali... izgubit ćeš sve, pa i svoj život, odnosno: onaj tko ljubi vlastitoga sebe i živi za svoje interese nadima se samo samim sobom i gubi. Onaj naprotiv tko prihvaća, raspoloživ je i služi, taj živi onako kako Bog želi, taj je pobjednik, spašava samoga sebe i druge, postaje sjeme nade za svijet. Ali lijepo je pomagati drugima, služiti drugima... Možda ćemo se umoriti! Ali život je takav i srce se ispunja radošću i nadom. To je ljubav i nada ujedno: služiti i davati.

Ta ljubav, zasigurno, vodi putem križa, žrtve, kao što je to bilo u Isusovu životu. Križ je obavezan prijelaz, ali nije cilj, to je prijelaz: cilj je slava, kao što nam pokazuje Uskrs. I tu nam pritječe u pomoć druga vrlo lijepa slika, koju je Isus ostavio učenicima tijekom Posljednje večere. On kaže: „Žena kad rađa, žalosna je jer je došao njezin čas; ali kad rodi djetešce, ne spominje se više muke od radosti što se čovjek rodio na svijet" (Iv 16, 21). Eto: darivati a ne posjedovati život. I to je ono što čine mame: daju drugi život, trpe, ali su kasnije radosne, sretne jer su donijele na svijet drugi život. Daju radost; ljubav rađa život i daje čak smisao boli. Ljubav je motor koji pokreće našu nadu. Ponavljam: ljubav je motor koji pokreće našu nadu. A svaki od nas se može zapitati: „Ljubim li? Jesam li naučio ljubiti? Učim li svakoga dana više ljubiti?", jer ljubav je motor koji pokreće našu nadu.

Draga braćo i sestre, u ovim danima, danima ljubavi, pustimo da nas obuzme Isusovo otajstvo koji nam, poput pšeničnog zrna, umirući daje život. On je sjeme naše nade. Kontemplirajmo Raspetoga, izvor nade. Malo po malo ćemo shvatiti da nadati se s Isusom znači naučiti vidjeti već od sada biljku u sjemenu, uskrsnuće u križu, život u smrti. Želim vam sada zadati domaću zadaću. Svima će biti dobro zaustaviti se pred raspelom – svi ga imate u svojoj kući – gledati ga i reći Raspetome: „S Tobom ništa nije izgubljeno. S Tobom se mogu uvijek nadati. Ti si moja nada". Zamislimo sada raspelo i svi zajedno recimo Isusu Raspetome tri puta: „Ti si moja nada". Svi: „Ti si moja nada". Glasnije! „Ti si moja nada". Hvala!

Poruka Urbi et orbi Svetoga Oca Franje

Uskrs 2017.

Draga braćo i sestre, sretan Uskrs!

Danas u cijelom svijetu Crkva ponavlja navještaj prvih učenikâ ispunjen čuđenjem: „Uskrsnu Isus doista!" - „Uskrsnu kako je rekao!"

Drevni blagdan Pashe, spomen oslobođenja židovskog naroda iz ropstva, dostiže ovdje svoje ispunjenje: svojim uskrsnućem Isus Krist nas je oslobodio od ropstva grijeha i smrti i otvorio nam prolaz u život vječni.

Svi mi, kad pustimo grijehu da ovlada nama, gubimo pravi put i lutamo poput izgubljenih ovaca. Ali sâm Bog, naš Pastir, je došao potražiti nas i, da bi nas spasio, ponizio se sve do poniženja križa. Danas možemo svečano proglasiti: „Uskrsnu Pastir dobri koji život svoj položi za ovce svoje. Aleluja!" (Rimski misal, Četvrta vazmena nedjelja, Pričesna pjesma).

Kroz povijest, Uskrsli Pastir ne umara se tražiti nas, svoju braću koji lutaju pustinjama svijeta. Znakovima Muke – ranama svoje milosrdne ljubavi – privlači nas na svoj put, put života. I danas on uzima na svoja ramena toliku našu braću i sestru ophrvanu zlom u njegovim različitim oblicima. Uskrsli Pastir ide tražiti one koji su se izgubili u labirintima

samoće i marginaliziranosti; ide im ususret po braći i sestrama koji se znaju približiti s poštivanjem i nježnošću i pomažu tim osobama čuti njegov glas, glas koji se ne može zaboraviti, koji ih podsjeća na prijateljstvo s Bogom.

Uzima na svoja ramena one koji su žrtve drevnih i novih ropstava: neljudskih poslova, nezakonitih trgovina, izrabljivanja i diskriminacije, teških ovisnosti. Uzima na svoja ramena djecu i mlade kojima je izrabljivanjem oduzeta bezbrižnost; i one čije je srce ranjeno nasiljima kojima su izloženi unutar četiri zida vlastitoga doma.

Uskršli Pastir postaje suputnik onih koji su prisiljeni napustiti svoju domovinu zbog oružanih sukoba, terorističkih napada, gladi, tlačiteljskih režima. Tim prisilnim migrantima On daje susresti braću pod svakim nebom, da bi dijelio kruh i nadu na zajedničkom putu.

Neka u složenim i katkad dramatičnim zbivanjima narodâ Uskršli Gospodin vodi korake onih koji traže pravdu i mir i dadne vođama narodâ hrabrosti da izbjegavaju širiti sukobe i zaustavljaju trgovinu oružjem.

Neka u ovim vremenima na osobit način potpomogne napore onih koji se aktivno zalažu da donesu utjehu i potporu civilnom stanovništvu Sirije, ljubljene i izmučene Sirije, žrtvi rata koji ne prestaje širiti užas i smrt. Baš jučer se dogodio posljednji podmukli napad na izbjeglice koje su bile u bijegu u kojem je poginulo i ranjeno mnogo osoba. Neka podari mir cijelom Bliskom istoku, u prvom redu Svetoj zemlji, kao i Iraku i Jemenu.

Neka blizinu Dobrog Pastira osjete narodi Južnog Sudana, Sudana, Somalije i Demokratske Republike Kongo, koji trpe zbog neprekidnih sukoba, koje dodatno pogoršava preteška glad koja pogađa neke dijelove Afrike.

Neka uskršli Isus podupre napore onih koji, napose u Latinskoj Americi, ulažu napore da se osigura opće dobro društava, katkad označenih političkim i društvenim nepotostima koje su u nekim slučajevima prerasli u nasilje. Neka se u tim društvima grade mostovi dijaloga, ustraje u borbi protiv rane korupcije i traže ispravna miroljubiva rješenja sporova, za napredak i jačanje demokratskih institucija, u punom poštivanju pravne države.

Neka Dobri Pastir bude na pomoć Ukrajini, koja i dalje trpi krvavi sukob, da ponovno pronađe sklad i neka prati inicijative koje imaju za cilj ublažiti drame onih koji trpe njegove posljedice.

Neka uskršli Gospodin, koji ne prestaje ispunjavati europski kontinent svojim blagoslovom, dadne nadu onima koji prolaze kroz trenutke krize i teškoće, osobito zbog velike nezaposlenosti, kojom su posebno pogođeni mladi.

Draga braćo i sestre, ove godine kao kršćani svih vjeroispovijesti slavimo zajedno Uskrs. Tako u svim dijelovima kugle zemaljske jednim glasom odzvanja najljepši navještaj: „Uskrsnu Isus doista! Uskrsnu kako je rekao!” Neka On, koji je pobijedio tmine grijeha i smrti, udijeli mir našim danima.

Sretan Uskrs!

Pozvani smo biti novi ljudi koji žive po Duhu

Papin nagovor uz molitvu Kraljice neba, Uskrsni ponedjeljak 17. travnja 2017.

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Na ovaj blagdanski ponedjeljak, koji se naziva Uskrsni ponedjeljak (u Italiji se koristi naziv „Anđelov ponedjeljak”, nap. pr.), u liturgiji ponovno odjekuje proglas Uskrsnuća od jučer: „Krist uskrsnu, aleluja!” U današnjem odlomku Evanđelja možemo čuti odjek riječi koje je nebeski Glasnik upravio ženama koje su pohrlile na grob: „pođite žurno i javite njegovim učenicima da uskrsnu od mrtvih” (Mt 28, 7).

Osjetimo da je i nama upravljen isti poziv da „žurno pođemo” navijestiti muškarcima i ženama našeg vremena tu poruku radosti i nade. To je pouzdana nada jer otkad je, od svanuća trećega dana, raspeti Isus uskrsnuo, posljednju riječ više nema smrt, nego život! I to je naša sigurnost. Posljednju riječ nema više grob, ni smrt, nego život. Zbog toga toliko ponavljamo: „Krist je uskrsnuo”. Jer je u Njemu grob poražen a život rođen!

Na temelju toga događaja, koji je istinska i prava novost povijesti i svemira, pozvani smo biti novi muškarci i žene koji žive po Duhu, potvrđujući vrijednost života. Život postoji! Već je to početak uskrsnuća! Bit ćemo muškarci i žene uskrsnuća, muškarci i žene života, ako, usred nevolja koje razdiru svijet – a danas ih je toliko mnogo –, usred svjetovnosti koja udaljuje od Boga, budemo znali činiti djela solidarnosti i prihvaćanja; ako budemo jačali univerzalnu želju za mirom i težnju za okolišem lišenim srozavanja. Riječ je o uobičajenim i ljudskim znakovima, ali koji – nadahnuti i poduprti vjerom u uskrsloga Gospodina – postižu učinkovitost koja daleko nadilazi naše sposobnosti. Tomu je tako jer Krist je živ i djeluje u povijesti po svojemu Svetom Duhu: otkupljuje naše bijede, dopire do svakoga ljudskog srca i pruža nadu svima koji su potlačeni i pate.

Neka nam Djeвица Marija, tihi svjedok smrti i uskrsnuća svoga sina Isusa, pomogne da budemo jasni znakovi uskrsloga Krista usred svjetskih zbivanja, da oni koji su u nevolji i teškoćama ne ostanu žrtvama pesimizma, poraza i rezignacije, nego u nama pronađu mnogo braću i sestre koji im pružaju podršku i utjehu. Neka nam Majka pomogne da čvrsto vjerujemo u Isusovo uskrsnuće. Isus je uskrsnuo, on je živ ovdje, među nama, i to je divno otajstvo spasenja koje je kadro preobraziti srca i život. I neka svojim zagovorom posebno prati progonjene i potlačene kršćanske zajednice koje su danas, u tolikim dijelovima svijeta, pozvane na teško i hrabro svjedočenje.

A sada, u svjetlu i radosti Uskrsa, obratimo joj se molitvom koju se kroz pedeset dana, sve do Duhova, moli namjesto Angelusa.

Kraljice neba...

Nakon Kraljice neba

Draga braćo i sestre, u uskrsnom ozračju koje karakterizira ovaj dan, od srca pozdravljam sve vas, obitelji, župske zajednice, udruge i pojedine hodočasnike, iz Italije i iz različitih dijelova svijeta.

Svakome od vas želim da ove dane vazmene osmine, na koje se proteže radost Kristova uskrsnuća, provede u miru. Iskoristite svaku dobru prigodu da budete svjedoci mira uskrsloga Gospodina.

Svima želim sretan i blagoslovljen Uskrs! Molim vas ne zaboravite moliti za mene. Dobar tek i do viđenja.